rectius fuerāt modū ſiutori eoꝝ ſi
lētio meo ponere ꝙ quotidie no
ui aliquid ſcriptitantē inuidoꝝ in
famiā ꝓuocare·

Explicit ꝓlogus· Incipit
iheremias ꝓpha· Ca·i·

Verba ihereme filij
helchie de ſacerdoti
bus q̄ fuerūt in ana
thot i terra beniami.
Qd factū eſt v̄bū do
mini ad eū in dieb⁹ ioſie filij amō
regis iuda in tertiodecimo anno
regni eius et factū eſt ī dieb⁹ ioa
kim filij ioſie regis iuda vſqꝫ ad
ꝯſumacōēꝫ vndecimi āni ſedechie
filij ioſie regis iuda vſqꝫ ad trāſ
migracōēꝫ ihr̄lm ī mēſe quito· Et
factū eſt v̄bū domini ad me dicēs
Priuſqꝫ te formarē in vtero noui
te ⁊ anteꝙ exires de vulua ſctificā
ui te ⁊ ꝓphetā in gētib⁹ dedi te· Et
dixi· A·a·a· dn̄e deus· Ecce neſcio
loqui qꝛ puer ego ſū· Et dixit dn̄s
ad me Noli dicere qꝛ puer ſū· qm̄
ad oia que mittaꝫ te ibis et vniū
ſa quecūqꝫ mādauero tibi loque
ris· Ne timeas a facie eoꝝ qꝛ ego
tecū ſū ut eruaꝫ te dicit dn̄s· Et mi
ſit dn̄s manū ſuā ⁊ tetigit os me
um ⁊ dixit ad me· Ecce dedi verba
mea ī ore tuo: ecce ꝯſtitui te hodie
ſup gētes ⁊ ſup regna ut euellas
⁊ deſtruas ⁊ diſꝑdas ⁊ diſſipes ⁊
edifices ⁊ plātes. Et factū eſt v̄bū
dn̄i ad me dicens· Quid tu vides
ihieremia. Et dixi· Virgā vigilātē
ego video. Et dixit dn̄s ad me· Be
ne vidiſti qꝛ vigilabo ego ſup ver
bū meū ut faciā illud. Et factū eſt

verbū domini ſecūdo ad me dicēs.
Quid tu vides. Et dixi· Ollā ſuccē
ſam ego video ⁊ faciē eius a facie
aq̄lonis· Et dixit dn̄s ad me· Ab
aquilone pandetur oē malū ſuper
omnes habitatores terre. Quia ec
ce ego cōuocabo omēs ꝯgnacōēs
regnoꝝ aquilonis dicit dn̄s ⁊ ve
niēt ⁊ ponēt vnuſquiſqꝫ ſoliū ſuū
in introitu portarū ihr̄lm et ſuper
oēs muros eius in circuitu ⁊ ſup
vniūſas vrbes iuda· Et loquar iu
dicia mea cū eis ſup omēꝫ malitiā
eoꝝ qui dereliquerūt me et libaue
rūt dijs alienis ⁊ adorauerūt op⁹
manuū ſuarū· Tu ergo accīge lū
bos tuos ⁊ ſurge ⁊ loquere ad eos
oia que ego ꝑcipio tibi. Ne formi
des a facie eorū nec enī timē te fa
ciā vultū eoꝝ· Ecce quippe dedi te
hodie in ciuitatē munitā ⁊ in colū
nam ferreaꝫ ⁊ in murū ereum ſup
oēm terraꝫ regib⁹ iuda pn̄cipib⁹
eius ⁊ ſacerdotibus et oi populo
terre ⁊ bellabūt aduerſū te et nō
preualebūt· qꝛ ego tecum ſum ait
dn̄s ut liberē te· Ca·ij·

Et factū eſt v̄bū dn̄i ad me
dicēs· Vade ⁊ clama in auri
bus ihr̄lm dicēs· Hec dicit dn̄s·
Recordat⁹ ſū tui miſerās adoleſcē
ciā tuā et caritatē deſpōſacōis tue
quādo ſecuta es me in deſerto ī ter
ra que non ſeminat· Scūs iſrl' do
mino primitie frugū eius· Oēs q̄
deuorāt eū delinquūt: mala veniēt
ſup eos dicit dn̄s· Audite v̄bum
dn̄i domus iacob ⁊ oēs ꝯgnatio
nes dom⁹ iſrl. Hec dic̄ dn̄s· Quid
inuenerūt p̄res vr̄i in me iniq̄tatis
qꝛ elongauerūt a me ⁊ ambulaue
rūt poſt vanitatē et vani fc̄i ſunt·

Et nō dixerūt vbi eſt dn̄s q̄ aſcen
dere nos fecit de terra egipti q̄ tra
duxit nos ꝑ deſertū ꝑ terraꝫ inha
bitabilē ⁊ inuiā ꝑ t̄rā ſitis ⁊ yma
ginem mortis ꝑ terrā in q̄ nō am
bulauit vir neqꝫ h̄itauit homo·
Et induxi vos in terrā carmeli ut
comedētis fructū eius ⁊ optima
illiꝰ· Et ingreſſi ꝯtaminaſtis terrā
meā et hereditatē meā poſuiſtis ī
abhoīacōeꝫ· Sac̄dotes nō dixe
rūt vbi eſt dn̄s ⁊ tenētes legē ne
ſcierūt me ⁊ paſtores p̄uaricati ſūt
in me· Et ꝓphete ꝓphauerūt ī baal
⁊ ydola ſecuti ſunt· Propterea ad
huc iudicio cōtendaꝫ vobiſcū ait
dn̄s ⁊ cum filijs vr̄is diſceptabo·
Trāſite ad inſulas cethim ⁊ vide
te ⁊ in cedar mittite ⁊ ꝯſiderate ve
hemēter ⁊ videte ſi factū ē huiuſce
modi ſi mutauit gens deos ſuos
et certe ipi nō ſūt dij· Populꝰ ve
ro meꝰ mutauit gl̄iaꝫ ſuaꝫ in ydo
lū· Obſtupeſcite celi ſup hoc ⁊ por
te eius deſolamī vehemēter dicit
dn̄s· Duo enī mala fecit populus
meꝰ· Me dereliquerūt fontē aque
viue ⁊ foderūt ſibi ciſternas diſſi
patas q̄ ꝯtinē nō valēt aq̄s· Nū
q̄d ſeruꝰ eſt iſrahel aut v̄naculꝰ·
Quare ḡ factus eſt in p̄daꝫ· Sup
eū rugierūt leones ⁊ dederūt vocē
ſuā· poſuerūt terrā eiꝰ in ſolitudīeꝫ
Ciuitates eius exuſte ſunt ⁊ non
eſt qui habitet in eis· Filijqꝫ mē
pheos ⁊ taphneos ꝯſtuprauerūt
te vſqꝫ ad verticem· Nūquid non
iſtud factū eſt tibi· qꝛ dereliq̄ſti do
minū deū tuū eo tp̄e q̄ ducebat te
ꝑ viā· Et nūc quid tibi vis in via
egipti ut bibas aquā turbidaꝫ·
Et q̄d tibi cum via aſſyrioꝝ ut bi
bas aquā fluminis· Arguet te ma
litia tua ⁊ auerſio tua increpabit
te· Scito ⁊ vide· qꝛ malū ⁊ amaꝝ
eſt reliq̄ſſe te dn̄m deū tuū ⁊ non
eſſe timorē eius apd̄ te dicit dn̄s
deus exercituū· A ſeculo ꝯfregiſti
iugū meū· rupiſti vincula mea et
dixiſti Nō ſuiā· In oī enī colle ſb̄
limi et ſb̄ oī ligno frōdoſo tu pro
ſternabaris meretrix· Ego auteꝫ
plātaui te vineā electā· oīe ſemē
veꝝ. Quo ḡ ꝯuerſa es in prauū vi
nea aliena· Si laueris te nitro ⁊
mľtiplicaueris tibi herbā borith·
maculata es in iniq̄tate tua coraꝫ
me dicit dn̄s deꝰ· Quo dicis non
ſū polluta poſt baalim nō ambu
laui· Vide vias tuas in cōualle·
ſcito quid feceris· Curſor leuis ex
plicans vias tuas· onager aſſue
tus in ſolitudine· in deſiderio aīe
ſue attraxit ventū amoris ſui· Nl
lus auertet eā· Oēs qui q̄rūt eaꝫ
nō deficiēt· in mēſtruis eius inue
niēt eā· Prohibe pedē tuū a nudi
tate ⁊ guttur tuū a ſiti· Et dixiſti·
Deſpaui nequaq̄ faciaꝫ· Adama
ui quippe alienos ⁊ poſt eos ābu
labo. Quo ꝯfundit̄ fur qn̄ depren
dit̄· ſic ꝯfuſi ſūt domꝰ iſrahel· ipſi
⁊ reges eoꝝ p̄ncipes ⁊ ſac̄dotes ⁊
ꝓphe eorū· dicētes ligno pat̄ me
us es tu ⁊ lapidi tu me genuiſti·
Verterūt ad me tergū ⁊ nō facieꝫ
⁊ ītp̄e afflictōis ſue dicētes ſurge
⁊ libera nos· Vbi ſunt dij tui q̄s
feciſti tibi· Surgāt et liberēt te in
tēpe afflictōis tue· Scd̄m numeꝝ
quippe ciuitatuꝫ tuaꝝ erāt dij tui
iuda· Quid vultis mecū iudicio
contēdē· Oēs dereliq̄ſtis me dicit̄
dn̄s· Fruſtra ꝑcuſſi filios veſtros

diſciplinã non receperũt. Deuora
uit gladius veſter ꝓphetas vros
quaſi leo vaſtator generatiõ vr̃a
Videte verbũ domini. Nũquid ſo
litudo factus ſũ iſraheli aut terra
ſerotina. Quare ergo dixit popu
lus meus receſſimus nõ veniemꝰ
vltra ad te. Nunquid obliuiſcet̃
v̾go ornamẽti ſui aut ſpõſa faſcie
pectoralis ſue. Populus vero me
us oblitus eſt mei diebꝰ innume
ris. Quid niteris bonam oſtẽdere
viam tuã ad q̃rendã dilectionẽ.
Que inſup et malitias tuas docui
ſti vias tuas ⁊ in alis tuis inuẽtꝰ
eſt ſanguis animarũ pauperũ et
innocẽtũ. Nõ in foſſis inueni eos
ſꝫ in oĩbus que ſupra memoraui.
Et dixiſti. Abſqꝫ peccato et inno
cẽs ego ſũ ⁊ ꝓpterea auertat̃ furor
tuus a me. Ecce ego iudiciõ ꝯtẽdã
tecũ eo ꝙ dixeris nõ peccaui. Quã
vilis facta es nimis iterans vias
tuas. Et ab egipto cõfũderis ſicut
cõfuſa es ab aſſur. Nam ⁊ ab iſta
egredieris et manus tue erũt ſup
caput tuũ quoniã obtriuit dñs
ꝯfidẽtiã tuã ⁊ nihil hẽbis ꝓſperũ.

Vulgo dicit. Si di Ca. iij.
miſerit vir vxorẽ ſuã ⁊ rece
dẽs ab eo duxerit virũ alterũ nun
quid reuertet̃ ad eã vltra. Nũq̃d
nõ polluta erit et ꝯtaminata mlier
illa. Tu aũt fornicata es cũ ama
toribꝰ multis. tñ reuertere ad me
dicit dñs ⁊ ego ſuſcipiã te Leua
oculos tuos in directũ ⁊ vide vbi
non ꝓſtrata ſis. In vijs ſedebas
expectãs eos quaſi latro inſidiãs
in ſolitudine et polluiſti terrã in
fornicatiõibꝰ tuis ⁊ in malicijs tu
is. Quã ob rem ꝓhibite ſunt ſtille
pluuiarũ ⁊ ſerotinus ymber nõn
fuit. Frons mulieris meretricis fa
cta ẽ tibi noluiſti erubeſcere. Ergo
ſaltẽ amodo voca me pater meus
dux virginitatis mee tu es Nũq̃d
iraſceris ĩ ꝑpetuũ aut ꝑſeuerabis
in finẽ. Ecce locuta es ⁊ feciſti ma
la ⁊ potuiſti. Et dixit dñs ad me ĩ
diebꝰ ioſie regis. Nũquid vidiſti
que fecerit auerſatrix iſrl̃. Abijt
ſibimet ſup oẽm montẽ excelſũ ⁊
ſub omni ligno frondoſo et forni
cata ẽ ibi. Et dixi cũ feciſſꝫ hec oĩa
ad me reuẽtere ⁊ nõ eſt reuſa Et vi
dit p̃uaricatrix ſoror eius iuda ꝙ
ꝓ eo ꝙ mechata eſſꝫ auerſatrix iſ
rahel dimiſiſſẽ eam ⁊ dediſſem ei
libellũ repudij et nõ timuit p̃uari
catrix iuda ſoror eiꝰ. ſꝫ abijt ⁊ for
nicata ẽ etiã ipa et facilitate forni
catiõis ſue ꝯtaminauit t̃rã ⁊ mecha
ta ẽ cũ lapide ⁊ ligno. Et in oĩbus
hijs nõ eſt reuſa ad me p̃uarica
trix ſoror eiꝰ iuda ĩ toto corde ſuo
ſꝫ in mẽdatiõ ait dñs. Et dixit dñs
ad me. Juſtificauit aĩaz ſuã auſa
trix iſrl̃ ꝯpatiõe p̃ualcatricis iude
Vade et clama ſmões iſtos ꝯtra
aq̃lonẽ ⁊ dices. Reuẽtere auſatrix
iſrl̃ ait dñs ⁊ nõ auẽtã faciẽ meã a
vobꝭ ꝙ ſcũs ego ſũ dic̃ dñs ⁊ non
iraſcar ĩperpetuũ. Verũtamẽ ſcito
iniq̃tatẽ tuã. ꝙ ĩ dñm deũ tuũ p̃ua
ricata es. ⁊ diſꝑſiſti vias tuas ali
enis ſb̾ oĩ ligno frõdoſo ⁊ vocem
meã nõ audiſti ait dñs. Cõuẽtimi
filij reuẽtẽtes dicit dñs ꝙ ego vir
vr̃. Et aſſumã vos vnũ de ciuitate
et duos de ꝯgnatiõe ⁊ introducã
vos in ſyon. Et dabo vobis paſto
res iuxta cor meũ ⁊ paſcẽt vos ſci
entia ⁊ doctrina. Cũqꝫ mltiplicati

fueritis ⁊ creueritis in terra in die
bus illis ait dñs non dicēt vltra
archa teſtamēti dñi· neq; aſcēdet
ſup cor neq; recordabūt illi⁹· nec
viſitabit nec fiet vltra· In tēpe il
lo vocabūt iheruſalē ſoliū dñi et
cōgregabūt ad eā oēs gentes in
noīe dñi in iheruſalē ⁊ nō ambu
labūt poſt ꝑuitatē cordis ſui peſſi
mi· In dieb; illis ibit dom⁹ iuda
ad domū iſrahel ⁊ venient ſimul de
terra aq̄lonis ad terraȝ quā dedi
pr̄ib⁹ vr̄is· Ego autē dixi· Quō po
nā te in filios ⁊ tribuā tibi terraȝ
deſiderabilē hereditatē p̄claraȝ ex
ercituū gētiū. Et dixi· Patrem voca
bis me et poſt me īgredi nō ceſſa
bis· Sȝ quō ſi ɔtēnat mulier ama
torē ſuū· ſic ɔtēpſit me dom⁹ iſrl
dicit dñs· Vox in viȷs audita eſt
ploratus ⁊ vlulat⁹ filioꝝ iſrahel·
qm̄ iniquā fecerūt viā ſuā· obliti
ſūt dñi dei ſui. Conuertimini filiȷ reuer
tētes ⁊ ſanabo auerſiōes vr̄as· Ecce
nos venim⁹ ad te· Tu enī es dñs
deus nr̄· Vere mēdaces erant col
les ⁊ multitudo montiū· Vere in
in dño deo nr̄o ſalus iſrl. Cōfuſio
comedit laborē pr̄m noſtroꝝ ab
adoleſcētia nr̄a greges eoꝝ ⁊ ar
mēta eoꝝ· filios eoꝝ ⁊ filias eoꝝ.
Dormiem⁹ in ɔfuſiōe nr̄a ⁊ operiet
nos ignominia nr̄a· qm̄ dño deo no
ſtro peccauim⁹ nos ⁊ pr̄es noſtri
ab adoleſcētia nr̄a vſq; ad diem
hāc et non audiuim⁹ vocem dñi
dei noſtri· Capitulū· iiij·

Si reuerteris ad me iſrahel ait
dñs ad me ɔuertē· Si abſtu
leris offendicula tua a facie mea
nō cōmoueberis. Et iurabis viuit
dñs in veritate ⁊ in iudicio ⁊ i iu

ſticia ⁊ bñdicēt eum gētes ipſū q;
laudabūt· Hec enī dicit dñs vi
ro iuda et habitatori iheruſaleȝ·
Nouate vobis nouale ⁊ nolite ſe
rere ſup ſpinas· Circūcidimini do
mino et auferte preputia cordiū
vroꝝ viri iuda ⁊ hītatores ihrl̄m
ne forte egrediat ut ignis indig
tio mea ⁊ ſuccēdat ⁊ nō ſit q̄ extī
guat ꝓpt malitiā cogitacōnū vr̄a
rū. Annūtiate ī iuda ⁊ ī iheruſaleȝ
auditū facite· loquimī et canite tu
ba in terra· clamate fortiter ⁊ dici
te· Cōgregamī ⁊ ingrediamur ci
uitates munitas· leuate ſignū in
ſyon· Confortamī nolite ſtare· q̄
malū ego adducaȝ ab aq̄lone et
cōtricōneȝ magnā· Aſcēdit leo de
cubili ſuo ⁊ p̄do gentiū ſe leuauit.
Egreſſus eſt de loco ſuo ut ponat
terrā tuā in deſolacōeȝ· Ciuitates
tue vaſtabunt· remanētes abſq;
hītatore· Sup hoc accīgite vos ci
liciȷs· plāgite ⁊ vlulate q̄ nō eſt
auerſa ira furoris dñi a vobis· Et
erit· in die illa dicit dñs pibit cor
regis ⁊ cor p̄ncipū et obſtupeſcēt
ſacerdotes ⁊ ꝓphe obſternabūt·
Et dixi Heu· heu· heu· dñe deus· Er
go ne decepiſti populū iſtū et ihe
ruſalē dicēs pax erit vobis. Et ec
ce peruenit gladius vſq; ad aīam·
In tēpe illo dicet ꝓplo huic ⁊ ihe
ruſalē· Vētus vrēs in viȷs q̄ ſūt ī
deſerto· vie filie ꝓpli mei nō ad vē
tilādū ⁊ ad purgādū· Spūs ple
nus ex hiȷs veniet mihi· Et nunc
ego· ſȝ loquar iudicia mea cū eis·
Ecce q̄ſi nubes aſcēdet ⁊ q̄ſi tempe
ſtas curr⁹ eius· Velociores aq̄lis
equi illi⁹· Ve nobis· qm̄ vaſtati
ſumus· Laua a malitia cor tuum

iheruſalē ut ſalua fias. Vſqueq̄
morabūt in te cogitacōes noxie.
Vox em̄ annūciātis a dan et no
tū facientis ydolū de monte ephra
im. Dicite gētib9. Ecce auditū eſt i
iheruſalē cuſtodes venire de terra
lōginq̄ ⁊ dare ſup ciuitates iuda
vocē ſuā. Quaſi cuſtodes agrorū
facti ſūt ſup eā i giro. qꝛ me ad ira
cūdiā ꝓuocauit dicit dn̄s. Vie
tue ⁊ cogitacōes tue fecerūt hec ti
bi. Iſta malitia tua qꝛ amara qꝛ
tetigit cor tuū. Ventrē meū ven
trē meū doleo. ſenſus cordis mei
turbati ſūt in me. Non tacebo qm̄
vocē buccine audiuit aīa mea cla
morē prelij. Cōtricō ſup ꝯtricōem
vocata eſt et vaſtata ē oīs terra.
Repēte vaſtata ſunt tabernacula
mea ſbito pelles mee. Vſqueq̄ vi
debo fugiētē: audiā vocē buccin e.
Quia ſtultus ꝑplus meus me nō
ꝯgnouit. filij inſipientes ſūt ⁊ ve
cordes. Sapiētes ſūt ut faciāt ma
la bn̄ aūt facere neſcierūt. Aſpexi
terrā ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihil et
celos ⁊ nō erat lux i eis. Vidi mō
tes ⁊ ecce mouebāt ⁊ oēs colles
ꝯturbati ſūt. Intuitus ſum ⁊ nō
erāt homo ⁊ om̄e volatile celi receſ
ſit. Aſpexi ⁊ ecce carmelus deſtus
⁊ oēs vrbes eius deſtructe ſūt a fa
tie dn̄i ⁊ a fatie ire furoris ei9. Hec
em̄ dicit dn̄s. Deſta erit oīs terra
ſ; tamē ꝯſūmacōē nō fatiā. Luge
bit terra ⁊ merebūt celi deſup eo
qꝛ locutus ſū. Cogitaui ⁊ nō peni
tuit me nec auſus ſū ab eo. A vo
ce equitis ⁊ mittētis ſagittā fugit
oīs ciuitas. Ingreſſi ſūt ardua et
aſcēderūt rupes. Vniūſe vrbes dere
licte ſunt ⁊ nō habitat i eis homo

Tu aūt vaſtata quid facies. Cū
veſtieris te coccino cū ornata fue
ris monili aureo ⁊ pinxeris ſtibio
oculos tuos fruſtra ꝯponeis. Cō
tēpſerūt te amatores tui: aīā tuā
querūt. Vocē em̄ quaſi ꝑturiētis
audiui et anguſtias ut puerpe.
Vox filie ſyō intermorientis expā
dētiſq; manus ſuas. Ve m̄ qꝛ defe
cit aīa mea ꝓpt interfectos. Ca. v.
CIrcuite vias ihr̄lm et aſpici
te ⁊ ꝯſiderate ⁊ querite i pla
teis eius an inueniatis virū fatiē
tē iuditiū ⁊ q̄rentē fidē ⁊ ꝓpici9 ero
ei. Qđ ſi etiā viuit dn̄s dixerint et
hoc falſo iurabūt. Dn̄e oculi tui re
ſpiciūt fidē. Percuſſiſti eos ⁊ nō
doluerūt. attriuiſti eos ⁊ rēnuerūt
accipe diſciplinā. Indurauerunt
faties ſuas ſupra petrā ⁊ noluerūt
reuerti. Ego aūt dixi. Forſitā pau
peres ſūt ⁊ ſtulti ignorātes viā do
mini ⁊ iuditiū dei ſui. Ibo ergo ad
optiātes ⁊ loquar eis. Ipſi enim
ꝯgnouerūt viā dn̄i iuditiū dei ſui
Et ecce magis hij ſimul ꝯfregerūt
iugū ruperūt vincula. Idcirco per
cuſſit eos leo de ſilua. lup9 ad veſ
perā vaſtauit eos. pardus vigi
lans ſup ciuitates eoꝝ. Oīs qui i
greſſus fuerit ex eis capiet. qꝛ mlt
te ſūt ꝑuaricacōnes eoꝝ. ꝯfortate
ſūt auerſiones eoꝝ. Sup quo ꝓpi
tius tibi eſſe potero. Filij tui dere
liquerūt me ⁊ iurāt in hijs q̄ non
ſunt dij. Saturaui eos ⁊ mechati
ſūt ⁊ i domo meretricis luxuriabā
tur. Equi amatores i ferias ⁊ emiſ
ſarij facti ſūt vnuſquiſq; ad vxo
rem ꝓximi ſui hinniebat. Nūq̄d
ſup hijs nō viſitabo dicit dn̄s ⁊ i
gēte tali nō vleiſcet anima mea.

Aſcēdite muros eius ⁊ diſſipate·
ɔſūmacōez aūt nolite facē· Aufer
te ꝓpagines eoꝝ· q̄ nō ſunt dn̄i·
Preuaricacōne em̄ p̄uaricata eſt
in me domus iſrl' et domus iuda
ait dn̄s· Negauer̄t dn̄m ⁊ dixer̄t
Nō eſt ipſe· neq3 veiet ſup nos ma
lū· gladiū ⁊ famē nō videbimus
Prophe fuerūt in ventū locuti et
rūſum nō fuit in eis· Hec ḡ eueni
ent illis· Hec dicit dn̄s deus exer
cituū. Quia locuti eſtis v̄bū iſtud
ecce ego do v̄ba mea in ore tuo in
ignē ⁊ populū iſtū in ligna et vo
rabit eos· Ecce ego adducā ſuper
vos gētē de longinquo dom⁹ iſrl'
ait dn̄s: gentē robuſtā gentē an
tiquā gentē cui⁹ ignorabis linguā·
nec intelliges q̄d loq̄tur· Phare
tra eius q̄ſi ſepulchꝝ patēs vni
uerſi fortes· Et ɔmedet ſegetes tu
as ⁊ panē tuū deuorabit· filios tu
os ⁊ filias tuas ɔmedet· gregem
tuū ⁊ armēta tua ⁊ ɔmedet vineā
tuā ⁊ ficū tuā et ɔteret vrbes mu
nitas tuas in q̄b⁹ tu habes fidu
ciā gladio· Verūtamē in diebus
ill' ait dn̄s nō faciā vos in ɔſūma
tionē· Qd ſi dixeritis q̄re fecit dn̄s
de⁹ nr̄ nob hec oīa: dices ad eos·
Sicut dereliquiſtis me ⁊ ſeruiſtis
deo alieno in terra vr̄a· ſic ſeruie
tis dijs alienis ī terra nō vr̄a· An
nūciate hec domui iacob et audi
tū facite ī iuda dicētes· Audi po
pule ſtulte qui nō habes cor· qui
hn̄tes oculos nō videtis ⁊ aures
⁊ nō auditis· Me ḡ nō timebitis
ait dn̄s ⁊ a facie mea non dolebi
tis· Qui poſui arenā terminū ma
ri· p̄ceptū ſempiternū qd nō p̄teri
bit et ɔmouebūtur ⁊ nō poterūt
et intumeſcēt fluct⁹ eius ⁊ nō trāſi
būt illd· Populo autē huic factū
eſt cor incredulū ⁊ exaſperās· Re
ceſſerūt ⁊ abierūt et nō dixerūt i
corde ſuo. Metuam⁹ dn̄m deū nr̄m
qui dat nobis pluuiā tēporaneā
⁊ ſerotinā in tp̄e ſuo· plenitudinē
annue meſſis cuſtodientē nobis
Iniq̄tates nr̄e declinauerūt hec et
pctā nr̄a ꝓhibuer̄t bonū a nob·
q̄ inuēti ſūt in ꝓplo meo impij in
ſidiātes q̄ſi aucupes· laq̄os ponē
tes ⁊ pedicas ad capiēdos viros
Sicut decipula plena auibus· ſic
dom⁹ eoꝝ plene dolo· Ideo magnifi
cati ſūt ⁊ ditati· incraſſati ſūt ⁊ impin
guati ⁊ p̄terier̄t ſīm oēs meos peſ
ſime· Cauſā vidue nō iudicaue
rūt· cā3 pupilli nō direxerūt et iu
diciū pauperꝝ nō iudicauer̄t· Nū
quid ſup hijs nō viſitabo dic dn̄s
aut ſup gentē huiuſcemodi non
vlciſcet̄ aīa mea· Stupor et mira
bilia facta ſūt in terra· Prophete
ꝓphabāt mēdaciū ⁊ ſacerdotes ap
plaudebāt manib⁹ ſuis ⁊ popul⁹
me⁹ dilexit talia· Quid igit̄ fiet ī
nouiſſimō eius· Ca· vi·

Confortami filij beniamin in
medio ihrl'm ⁊ ī thecua clā
gite bucina et ſup bethacaren le
uate vexillū· q̄ malū viſū eſt ab
aq̄lone ⁊ ɔtricō magna· Specōſe
⁊ delicate aſſimilaui filiā ſyon· ad
eā venient paſtores ⁊ greges eoꝝ·
Fixerūt in ea tentoria in circuitu·
paſcet vnuſquiſq3 eos q̄ ſub manu
ſua ſūt· Sāctificate ſup eā bellū· cō
ſurgite ⁊ aſcēdam⁹ ī meridie· Ve
nobis q̄ declinauit dies· q̄ longi
ores facte ſūt vmbre veſpi· Surgi
te ⁊ aſcēdam⁹ ī nocte ⁊ diſſipem⁹

domus eius· qꝛ hec dicit dn̄s exer
cituū· Cedite lignū eius ⁊ fūdite
circa iherusalē aggerē· Hec ē ciui
tas visitacōīs om̄is calūnia ī me
dio eius· Sicut frigidā facit ciſter
na aquā suā sic frigidā fecit mali
tiā suaꝫ· Jniq̄tas ⁊ vaſtitas audi
etur in ea corā me ſēp infirmitas
⁊ plaga. Erudire iherusalē· ne for
te recedat aīa mea a te: ne forte po
nā te deſ̄tā terrā inhabitabilem
Hec dicit dn̄s exercituū· Vſq; ad
racemū colligēt quaſi ī vinea reli
quias iſrł· Conuřte manū tuā q̄ſi
vindemiator ad cartallū· Cui loq̄r
et queꝫ ꝯteſtabor ut audiat. Ecce
incircūciſe aures eoꝝ ⁊ audiē nō
poſſunt. Ecce v̄bū dn̄i factū eſt eis
in opprobriū ⁊ nō ſuſcipient illud
Jdcirco furore dn̄i plenus ſū labo
raui ſuſtinēs· Effunde ſup paruu
lū furoreꝫ ⁊ ſup ꝯciliū iuuenū ſil·
Vir em̄ cū muliere capiet̄ ſenex cū
pleno dierū· Et trāſibūt dom⁹ eo
rū ad alteros agri ⁊ vxores pit̄er
qꝛ extēdā manū meā ſup habitā
tes t̄rā dicit dn̄s· A minore quip
pe vſq; ad maiorē oēs auaritie ſtu
dēt ⁊ a ꝓpheta vſq; ad ſacerdoteꝫ cū
cti faciūt dolū· Et curabāt cōtritio
nē filie populi mei cū ignominia
dicētes· pax· pax· ⁊ non erat pax
Cōfuſi ſūt qꝛ abhoīacōem fecerūt
quī potius ꝯfuſione nō ſūt cōfuſi
⁊ erubeſcere neſcierīt· Quā ob rem
cadēt inter ruētes in tp̄e viſitacō
nis ſue corruent dic̄ dn̄s· Hec dic̄
dn̄s· State ſup vias ⁊ videte ⁊ in
terrogate de ſemitis antiq̄s q̄ ſit
via bona ⁊ ambulate ī ea ⁊ inueni
etis refrigeriū aīab⁹ vr̄is. Et dixe
rūt· Nō ambulabimus· Et ꝯſtitui

ſup vos ſpeculatores· Et dixi· Au
dite vocē tube· Et dixerūt· Non au
diemus· Jdeo audite gētes ⁊ cog
noſce ꝯgnacō quāta ego faciā eis
Audi terra· Ecce ego adduco ma
la ſup populū iſtū fructū cogitacō
nū eius· qꝛ v̄ba mea nō audierūt
⁊ legē meā ꝓiecerūt· Vt q̄d mihi
thus de ſaba affertis et calamū
ſuaue olētē de t̄ra lōginq̄· Holo
cauſtomata vr̄a nō ſūt accepta ⁊
victime vr̄e nō placuerīt m̄· Prop
terea hec dicit dn̄s· Ecce ego dabo
in ꝑplm iſtū ruinas ⁊ ruent in eis
p̄res ⁊ filij ſil· vicinus ⁊ ꝓxim⁹ peri
būt· Hec dic̄ dn̄s· Ecce venit ꝑpls
de terra aq̄lonis ⁊ gēs magna cō
ſurget a finib⁹ terre ſagittā ⁊ gla
diū arripiet crudelis ē ⁊ nō miſere
bit̄· Vox eius q̄ſi mare ſonabit ⁊
ſup equos aſcendēt prepati quaſi
vir ad ꝑliū adūſū te filia ſyō· Au
diuimus famaꝫ ei⁹ diſſolute ſunt
man⁹ nr̄e· Tribulacō apprehēdit
nos dolores ut parturiētē· Nolite
exire ad agros et in vineā ne am
buletis: qm̄ gladi⁹ inimici pauor
in circuitu Filia populi mei accin
gere cilitio et ꝯſpergē cinere luctū
vnigeniti fac tibi planctū amarū
qꝛ repēte veniet vaſtator ſup vos
Probatorē dedi te in populo meo
robuſtū ⁊ ſcies ⁊ probabis vias
eoꝝ. Omnes iſti principes declinā
tes ambulātes fraudulēter· Es ⁊
ferrū vniūſi corrupti ſunt· Deficit
ſufflatorium in igne conſumptuꝫ
eſt plumbum· Fruſtra conflauit
conflator malitie enim eorum nō
ſunt ꝯſumpte· Argentū reprobū
vocate eos· quia dominus ꝓiecit
illos· Ca· vij·

Verbū qđ factum eſt ad iere
miā a dño dicēs. Sta in por
ta domꝰ dñi ⁊ ꝑdica ibi v̓bū iſtđ
⁊ dic. Audite v̓bū dñi oīs iuda.
qui ingredimini ꝑ portas has ut
adoretis dñm. Hec dicit dñs exci
tuū deus iſrł. Bonas facite vias
vrās ⁊ ſtudia vr̄a ⁊ habitabo vo
biſcū in loco iſto. Nolite ꝯfidē in
v̓bis mēdacij dicētes tēpluꝫ dñi.
tēplū dñi. tēplū dñi ē. Qm̄ ſi bn̄di
rexeritis vias vrās ⁊ ſtudia vr̄a. ſi
feceritis iudiciū int̄ viꝝ ⁊ ꝓximū
eius. aduene et pupillo ⁊ vidue
nō feceritis calūniaꝫ. nec ſāguinē
innocentē effuderitis ī loco hoc et
poſt deos alienos nō ambulaue
ritis in malū vobiſmetipſis. habi
tabo vobiſcuꝫ in loco iſto in terra
quā dedi prib; vr̄is a ſeculo et vſ
qꝫ in ſeculū. Ecce vos ꝯfiditis vob
in ſermōibꝰ mēdacij q̄ nō ꝓderūt
vobis: furari. occidē. adulterari.
iurare mēdacit̄. libare baalim. et
ire poſt deos alienos q̄s ignoratis.
Et veniſtis et ſtetiſtis corā me in
domo hac in q̄ inuocatuꝫ eſt no
men meū ⁊ dixiſtis. liberati ſumꝰ
eo qꝛ fecerimꝰ oēs abhoīacōnes
iſtas. Ergo ſpelūca latronū facta
eſt domꝰ iſta ī q̄ inuocatū eſt no
mē meū in ocul̓ veſtris. Ego ego
ſū. ego vidi dic̄ dñs. Ite ad locū
meū in ſylo vbi habitauit nomē
meū a pr̄ꝰ ⁊ videte q̄ fecerim ei ꝓpt̄
maliciā ꝓpl̓i mei iſrł. Et nūc qꝛ feci
ſtis oīa opa hec dicit dñs ⁊ locu
tus ſū ad vos mane ꝯſurgēs ⁊ lo
q̄ns ⁊ nō audiſtis ⁊ vocaui vos et
nō rn̄diſtis. faciā domui huic ī q̄
inuocatū eſt nomē meū ⁊ in qua
vos h̄etis fiduciā ⁊ loco quē dedi
vobis ⁊ prib; vr̄is ſicut feci ſy
lo ⁊ ꝓiciā vos a facie mea ſicut ꝓ
ieci oēs frēs vr̄os vniuerſū ſemē
ephraim. Tu ḡ noli orare ꝓ ꝓpl̓o
hoc. nec aſſumas ꝓ eis laudem ⁊
oīoneꝫ ⁊ nō obſiſtas mihi. qꝛ nō
exaudiā te. None vides q̄d iſti fa
ciūt in ciuitatibꝰ iuda ⁊ ī plateis
ihrłm. Filij colligūt ligna ⁊ prēs
ſuccēdūt ignē ⁊ mulieres ꝯſpgūt
adipē ut faciāt placētas regine ce
li ⁊ libēt dijs alienis et me ad ira
cūdiaꝫ ꝓuocent. Nūquid me ad
iracūdiā ꝓuocāt dic̄ dñs. None
ſemetipōs in ꝯfuſionē vultꝰ ſui.
Jđo hec dicit dñs deus. Ecce furor
meꝰ ⁊ indignācio mea ꝯflat̄ ſup lo
cū iſtū ſup viros ⁊ ſup iumēta et
ſup lignū regiōis ⁊ ſup fruges ter
re ⁊ ſuccēdet̄ ⁊ nō extiguetur. Hec
dic̄ dñs exercituū deꝰ iſrł. Holo
cauſtomata vr̄a addite victimis
vr̄is et comedite carnes. qꝛ nō ſū
locutus cū prib; vr̄is et nō p̄ce
pi eis in die q̄ eduxi eos de terra
egipti de v̓bo holocauſtomatū et
victimaꝝ. ſꝫ hoc v̓bū p̄cepi eis di
cēs. Audite vocē meā ⁊ ero vobis
deꝰ ⁊ vos eritis mihi populꝰ ⁊ am
bulate in oī via quā mādaui vo
bis ut bn̄ ſit vobis. ⁊ nō audierūt
nec inclinauerūt aurē ſuā. ſꝫ abie
rūt in voluptatib; ⁊ in prauitate
cordis ſui mali. factiqꝫ ſunt retror
ſū ⁊ nō in ante a die q̄ egreſſi ſūt
prēs eoꝝ de terra egipti vſqꝫ ad
diē hāc. Et miſi ad eos oēs ſuos
meos ꝓphas ꝑ diē. ꝯſurgēs dilu
culo ⁊ mittēs et nō audierūt me
nec inclinauerūt aurē ſuaꝫ. ſed in
durauerūt ceruicē ſuā ⁊ peiꝰ opa
ti ſūt q̄ prēs eoꝝ. Et loq̄ris ad eos

omnia v̓ba hec ⁊ nō audiēt te et
vocab eos ⁊ nō rn̄debūt tibi Et di
ces ad eos. Hec eſt gens que nō
audiuit vocē dn̄i dei ſui nec recepit
diſciplinā. Periit fides et ablata
eſt de ore eoꝝ. Tonde capillū tuū
⁊ ꝓice ⁊ ſume i directū planctū qꝛ
ꝓiecit dn̄s ⁊ reliquit generacōem
furoris ſui qꝛ fecerūt filij iuda ma
lū in oculis meis dicit dn̄s. Poſu
erūt offendicula ſua in domo in q̄
inuocatū eſt nomē meū ut pollue
rēt eam et edificauerūt excelſa to
phet que ē in valle filij ennon ut
incēderēt filios ſuos ⁊ filias ſuas
igni que nō precepi nec cogitaui
in corde meo. Ideo ecce dies veniēt
dicit dn̄s et nō dicet̄ amplius to
phet et vallis filij ennon. ſꝫ vallis
interfectoīs ⁊ ſepeliētur in tophet
eo ꝙ nō ſit locus. Et erit morticinū
ꝑpli huius in cibos volucrib⁹ celi
et beſtijs terre ⁊ nō erit q̇ abigat
Et quieſcere faciā de vrbib⁹ iuda
⁊ de plateis ih̄rlm vocē gaudij et
vocem leticie. vocē ſpōſi et vocem
ſpōſe. In deſolatione enī erit terra.
In tp̄e illo ait dn̄s eici ¶ Ca. viij.
ent oſſa regis iuda ⁊ oſſa princi
pū ei⁹ ⁊ oſſa ſacdotū et oſſa ꝓphe
tarū ⁊ oſſa eoꝝ q̇ habitauerūt ihe
ruſalē de ſepulchris ſuis ⁊ expan
dēt ea ad ſolē ⁊ lunā ⁊ omēꝫ mili
tiā celi que dilexerūt et q̇bus ſerui
erūt et poſt que ambulauerūt et
que queſierūt et adorauerūt. Nō
colligent̄ ⁊ nō ſepelient̄ in ſterq̄li
niū ſup faciē terre erūt Et eligent
magis mortē q̄ꝫ vitam oēs qui re
ſidui fuerint de cognacōe hac peſ
ſima i vniuerſis locis q̄ derelicta
ſūt ad que eieci eos dicit dn̄s ex
ercituū. Et dices ad eos. Hec di
cit dn̄s. Nūq̇d qui cadit nō reſur
get ⁊ q̇ auſus eſt nō reuertet̄. Qua
re ḡ auerſus ē ꝑpl's iſte in iheruſa
lē auerſione ꝯtencioſa. Apprehēde
rūt mēdaciū ⁊ noluerūt reuerti. At
tēdi et auſcultaui. nemo q̇d bonū
eſt loquit̄. Nullus ē qui agat peni
tētiā ſup pctō ſuo dicēs. Quid fe
ci. Oēs ꝯuerſi ſūt ad curſū ſuū q̄ſi
equus impetu vadēs i preliū. Mil
uus i celo ꝯgnouit tēpus ſuū tur
tur ⁊ hirūdo ⁊ ciconia cuſtodierūt
tēpus aduētus ſui. populus aūt
meus nō ꝯgnouit iudicium dn̄i.
Quō dicitis ſapientes nos ſum⁹
et lex dn̄i nobiſcū eſt. Vere men
daciū opat⁹ ē ſtil⁹ mēdax ſcriba
rū. Confuſi ſūt ſapiētes ꝑterriti ⁊
capti ſūt. Verbū enī dn̄i ꝓiecerūt
et ſapiētia nulla ē i eis. Proptēa
dabo mlieres eoꝝ exteris. agros
eorūꝫ hēdib⁹. Quia a minimo vſqꝫ
ad maxīꝫ oēs auariciā ſequūt̄ a ꝓ
pheta vſqꝫ ad ſacdotē cūcti faciūt
mēdaciū. Et ſanabant ꝯtricōes fi
lie ꝑpli mei ad ignominiā dicētes
pax. pax. cum nō eſſꝫ pax. Cōfu
ſi ſūt qꝛ abhoīacōēꝫ fecerunt. q̄nī
ymo ꝯfuſione nō ſūt ꝯfuſi et eru
beſcē neſcierūt. Idcirco cadēt īt̄ cor
ruētes i tp̄e viſitacōis ſue corruēt
dic̄ dn̄s. Cōgregās ꝯgregabo eos
ait dn̄s. Nō eſt vua i vitib⁹ ⁊ nō
ſūt fic⁹ in ficulnea foliū defluxit ⁊
dedi eis q̄ p̄tgreſſa ſūt. Quaē ſede
m⁹. Cōuenite ⁊ igrediamur ciuitatē
munitā ⁊ ſileam⁹ ibi. qꝛ dn̄s deus
nr̄ ſilere nos fecit ⁊ potū dedit no
bis aquā fellis. Peccauimus enī
dn̄o. Expectauim⁹ pacē et nō erat
bonū tēpus medele ⁊ ecce formido

A dan auditꝰ eſt fremitꝰ equoꝝ
eius a voce hinnituũ pugtoꝝ eiꝰ
ꝯmota eſt oĩs terra. Et venerũt ⁊
deuorauerũt terrã ⁊ plenitudinē
eius. vrbē ⁊ hĩtatores eius. Quia
ecce ego mittã vobis ſerpētes re
gulos q̇bꝫ nõ eſt incãtatio ⁊ mor
debũt vos ait dñs. Dolor meꝰ ſup
dolorē. in me cor meũ merēs. Ecce
vox clamoris filie ppli mei de terra
longinqua. Nũquid dñs nõ eſt
in ſyon. aut rex eius nõ eſt ĩ ea.
Quare ḡ me ad iracũdiã ꝯcita
uerũt ĩ ſculptilibꝰ ſuis ⁊ in vani
tatibꝫ alienis. Trãſijt meſſis. fi
nita eſt eſtas et nos ſaluati non
ſumꝰ. Sup ꝯtricõe filie ppli mei ꝯ
tritus ſũ et ꝯtriſtatꝰ. ſtupor obti
nuit me. Nũquid reſina nõ eſt in
galaad aut medicus nõ eſt ibi.
Quare ergo nõ eſt obducta cica
trix filie populi mei. Ca. ix.

Quis dabit capiti meo aquã
et in oculis meis fontē lacri
maꝝ. Et plorabo die ac nocte inṫ
fectos filie populi mei. Quis dabit
me in ſolitudine diuſoriũ viato
rũ. Et derelinquã populũ meũ et
recedã ab eis. qm̃ oēs adulteri
ſũt ⁊ cetus p̄uaricatoꝝ ⁊ extende
rũt linguã ſuã q̃ſi arcũ mendacij
⁊ nõ veritatis. Confortati ſũt ĩ ter
ra. quia de malo ad malũ egreſſi
ſũt ⁊ me nõ ꝯgnouerũt dicit dñs.
Vnuſquiſq; ſe a proximo ſuo cu
ſtodiat ⁊ in oĩ fratre ſuo nõ hēat
fiduciã. q2 oĩs frater ſupplantãs
ſupplãtabit ⁊ oĩs amicus fraudulē
ter incedet et vir fratrē ſuũ deride
bit ⁊ veritatē nõ loquũtur. Docue
rũt enĩ linguã ſuã loq̇ mendatiũ
ut iniq̃ agerēt laborauerũt. Habi
tatio tua in medio doli. in dolo rē
nuerũt ſcire me dicit dñs. Prop
terea hec dicit dñs exercituũ. Ecce
ego ꝯflabo ⁊ pbabo eos. Quid enĩ
aliud faciã a facie filie ppli mei.
Sagitta vulnerãs lingua eoꝝ do
lũ locuta eſt. In ore ſuo pacē cum
aĩco ſuo loquit̄ ⁊ occulte ponit ei
inſidias. Nũquid ſup hijs nõ vi
ſitabo dicit dñs aut in gente hu
iuſcemodi nõ vlciſcet̄ aĩa mea.
Sup mõtes aſſumã fletũ ac lam̃
tũ ⁊ ſup ſpecõſa deſerti planctũ. qm̃
incēſa ſũt eo q nõ ſit vir ptranſi
ens ⁊ nõ audierũt vocē poſſiden
tis. A volucre celi vſq; ad pecora
trãſmigrauerũt ⁊ receſſerũt. Et da
bo iheruſalē ĩ aceruos arene ⁊ cu
bilia draconũ ⁊ ciuitates iuda da
bo in deſolacõnē eo q nõ ſit hita
tor. Quis eſt vir ſapiēs q̃ intelli
gat hoc ⁊ ad quē verbũ oris dñi
fiat ut annũtiet iſtud q̄re perierit
terra ⁊ exuſta ſit q̃ſi deſertũ eo q
nõ ſit qui ptrãſeat. Et dixit dñs.
Quia dereliquerũt legē meã quã
dedi eis ⁊ nõ audierũt vocē meã
et nõ ambulauerũt in ea ⁊ abie
rũt poſt p̄uitatē cordis ſui ⁊ poſt
baalim qd didicerũt a prĩbꝰ ſuis
Idcirco hec dic̄ dñs exercituũ deꝰ
iſrl̄. Ecce ego cibabo populũ iſtũ
abſinthio ⁊ potũ dabo eis aquã
fellis ⁊ diſpgã eos in gētibꝰ q̃s
nõ nouerũt ipi et pr̃es eoꝝ ⁊ mit
tã poſt eos gladiũ donec ꝯſumã
tur. Hec dicit dñs exercituũ. Cõ
tēplamini ⁊ vocate lamētatrices
ut veniãt ⁊ ad eas que ſapiētes
ſũt mittite ⁊ pperēt. feſtinent ⁊ aſ
ſumãt ſup nos lamentũ. deducãt
oculi noſtri lacrimas ⁊ palpebre

noſtre defluant aq̄s ꝙ vox lamē
tacōīs audita eſt de ſyō. Quō va
ſtati ſum⁹ ⁊ ꝯfuſi vehemēt. Quia
dereliquimus terrā quoniā deſtᷓa
ſūt tabernacula noſtra. Audite ḡ
mulieres verbū dn̄i ⁊ aſſumat au
ris veſtra ſermonē oris eius ⁊ do
cete filias vrās lamētū et vnaq̄
q̄ꝫ ꝓximā ſuā planctū. ꝙ aſcēdit
mors per feneſtras nr̄as. igreſſa ē
domos nr̄as diſpdere puulos defo
ris. iuuenes de plateis. Loquere.
Hec dicit dn̄s. Et cadet morticinū
hoīs q̄ſi ſtercus ſup faciē regioīs
⁊ q̄ſi fenū poſt tergū metentis ⁊
nō eſt q̄ colligat. Hec dicit dn̄s.
Nō glorieť ſapiēs in ſapiētia ſua
⁊ nō glorieť fortis ī fortitudīe ſua
et nō glorieť diues ī diuicijs ſuis
ſ; in hoc glorieť qui gloriať ſcire ⁊
noſſe me: ꝙ ego ſū dn̄s q̄ fatio mi
ſericordiā ⁊ iudiciū et iuſtitiaꝫ in
terra. Hec em̄ placent m̄ ait dn̄s.
Ecce dies veniēt dicit dn̄s ⁊ viſita
bo ſup oēm q̄ incircūciſū habet ꝑ
putiū ſup egiptū ⁊ ſup iudā ⁊ ſu
per edom ⁊ ſup filios ammō ⁊ ſu
per moab ſup oēs qui attōſi ſunt
in comaꝫ habitātes in deſerto ꝙ
oēs gētes habēt ꝑputiū. oīs aūt
domus iſrł incircūciſi ſunt corde.

AVdite verbū qđ lo ¶ Ca. x.
cutus ē dn̄s ſup vos domus
iſrł. Hec dicit dn̄s Iuxta vias gē
tiū nolite diſcē et a ſignis celi no
lite metuere q̄ timent gētes. ꝙ le
ges populoꝝ vane ſūt. Quia lig
nū de ſaltu p̄cidit opus man⁹ ar
tificis in aſcia. Argēto et auro de
corauit illud clauis ⁊ malleis cō
pegit ut nō diſſoluať. In ſimilitu
dinē plaſme fabricate ſūt ⁊ nō lo
quentur portata tollentur. ꝙ īnce
dere non valent. Nolite ergo time
re ea ꝙ nec male poſſunt facē nec
bene Non eſt ſimilis tui dn̄e mag
nus es tu ⁊ magnū nomen tuum
in fortitudine. Quis non timebit
te o rex gentiū. Tuū eſt enim de
cus. Inter cūctos ſapiētes gentiū
⁊ in vniuerſis regnis eoꝝ nullus
eſt ſimilis tui pariter inſipientes
⁊ fatui ꝓbabūtur. Doctrina vani
tatis eoꝝ lignū eſt Argentum in
uolutū de tharſis affertur ⁊ aurū
de ophir opus artificis et man⁹
erarij: iacinctus ⁊ purpura indu
mentū eoꝝ. Opus artificū vniuer
ſa hec dominus aūt deus verus ē
Ipſe eſt deus viuens ⁊ rex ſempi
ternus. Ab indignatione eius cō
mouebitur terra ⁊ nō ſuſtinebūt
gentes ꝯminacōeꝫ eius. Sic ergo
dicetis eis. Dij qui celos ⁊ terraꝫ
non fecerūt pereāt de t̄ra ⁊ de hijs
que ſb̄ celo ſūt. Qui facit terraꝫ in
fortitudīe ſua p̄parat orbē in ſapi
entia ſua ⁊ prudētia ſua extēdit ce
los ad vocē ſuā dat multitudineꝫ
aquarū in celo et eleuat nebulas
ab extremitatib⁹ terre. Fulgura i
pluuiā facit ⁊ educit ventū de the
ſauris ſuis. Stultus fact⁹ eſt oīs
homo a ſciētia ſua cōfuſus eſt ar
tifex omnis i ſculptili qm̄ falſū eſt
qđ ꝯflauit ⁊ non eſt ſpūs in eis.
Vana ſūt et op⁹ eoꝝ riſu dignū.
In tp̄e viſitacōis ſue pibūt. Non
eſt hijs ſilis ps iacob. Qui em̄ for
mauit oīa ipſe eſt ⁊ iſrahel virga
hereditatis eius. Dn̄s exercituum
nomē illi. Congrega de terra ꝯfu
ſionē tuaꝫ q̄ habitas i obſidione
ꝙ hec dicit domin⁹. Ecce ego lōge

ꝑiciam habitatores terre in hac
vice et tribulabo eos ita ut nō in
ueniātur. Ve michi ſup ꝯtricōne
mea. peſſima plaga mea. Ego au
tē dixi. Plane hec infirmitas mea
ē ⁊ portabo illā. Tabnaculū meū
vaſtatū eſt. omēs funiculi mei di
rupti ſūt. Filij mei exierūt a me et
nō ſubſiſtūt. Nō eſt qui extēdat vl
tra tentoriū meū et erigat pelles
meas. q2 ſtulte egerūt paſtores ⁊
dūm nō qſierūt. ꝓpterea nō intel
lexerūt ⁊ oīs grex eoꝝ diſpſus ē.
Vox audicōis ecce venit ⁊ cōmo
tio mḡna de terra aq̄lonis. ut po
nat ciuitates iuda ſolitudinē ⁊
habitacula draconū. Scio dn̄e q2
non eſt hoīs via eiꝰ. nec viri ē ut
ambulet ⁊ diriget greſſus ſuos.
Corripe me dn̄e verūtamē in iudi
tio ⁊ nō in furore tuo. ne forte ad
nichilū redigas me. Effunde indig
tionē tuā ſup gentes q̄ nō ꝯgno
uerūt te ⁊ ſup ꝓuintias que nom
tuū nō inuocauerūt. q2 comederūt
iacob ⁊ deuorauerūt eū ⁊ conſūpſe
rūt illū ⁊ decus eiꝰ diſſipauerūt.

Verbū qđ factū eſt Ca. xi.
ad ieremiā a dn̄o dicēs. Au
dite v̄ba pacti huiꝰ ⁊ loq̄mini ad
viros iuda ⁊ ad h̄itatores iheru
ſalē ⁊ dicetis ad eos. Hec dic̄ do
minꝰ deus iſrl'. Maledictꝰ vir qui
nō audierit v̄ba pacti huiꝰ qđ p̄
cepi pr̄ibꝰ vr̄is in die q̄ eduxi eos
de terra egipti de fornace ferrea di
cēs. Audite vocē meā ⁊ facite oīa
que p̄cepi vob̄ ⁊ eritis michi ī po
pulū ⁊ ego ero vobis in deū ut ſu
ſcitē iuramētū qđ iuraui pr̄ibꝫ ve
ſtris daturū me eis terrā fluentē
lacte ⁊ melle ſicut eſt dies hec. Et

rn̄di et dixi. Amē dn̄e. Et dixit do
minꝰ ad me. Vociferare oīa ver
ba hec in ciuitatibꝰ iuda ⁊ foris
iheruſalē dicēs. Audite verba pa
cti huiꝰ ⁊ facite illa. q2 ꝯteſtās cō
teſtatus ſū pr̄es vr̄os in die qua
eduxi vos de terra egipti vſq3 ad
diē hāc. Mane ꝯſurgēs ꝯteſtatꝰ
ſū ⁊ dixi audite vocē meā ⁊ non
audierūt nec inclinauerūt aurē
ſuā. ſ3 abierūt vnuſquiſq3 in pra
uitate cordis ſui mali. Et īduxi ſu
per eos oīa v̄ba pacti huiꝰ qđ p̄
cepi ut facerēt et nō fecerūt. Et di
xit dn̄s ad me. Inuēta ē ꝯiuracō
in viris iuda et in h̄itatoribꝰ ihe
ruſalē. Reuſi ſūt ad iniq̄tates pa
trū ſuoꝝ priores q̄ noluerūt audi
re v̄ba mea. Et hij ḡ abierūt poſt
deos alienos ut ſeruirēt eis. Irri
tū fecerūt domꝰ iſrl' ⁊ domꝰ iuda
pactū meū qđ pepigi cū pr̄ibꝰ eo
rū. Quā ob rē hec dicit dn̄s. Ecce
ego inducā ſup eos mala de q̄bꝰ
exire nō poterūt et clamabūt ad
me ⁊ nō exaudiā eos. Et ibūt ci
uitates iuda ⁊ habitatores iheru
ſalē et clamabūt ad eos q̄bus li
bāt ⁊ nō ſaluabūt eos in tp̄e af
flictōnis eoꝝ. Scđ3 enī nūerū ciui
tatū tuaꝝ erāt dij tui iuda ⁊ ſcđ3
numerū viaꝝ ihr'lm poſuiſti aras
ꝯfuſiōis. aras ad libāđ baalim.
Tu ḡ noli orare ꝓ ppl'o hoc et ne
aſſumas ꝓ eis laudē ⁊ oīonē. q2
nō exaudiā in tp̄e clamoris eorū
ad me in tp̄e afflictōis eoꝝ. Quid
eſt q2 dilectꝰ meus in domo mea
facit ſcelera multa. Nūquid car
nes ſācte auferēt a te malitias tu
as in quibꝰ gloriata es. Oliuam
vberē pulchrā fructiferā ſpecōſā

vocauit dñs nomē tuū. Ad vocē
loq̄le grādis exarſit ignis in ea ⁊
cōbuſta ſūt fruteta eius. Et dñs
exercituū q̄ plantauit te locutus
eſt ſup te malū ꝓ malis domus iſ
rahel ⁊ domus iuda q̄ fecerūt ſibi
ad irritandū me libātes baalim
Tu aūt dñe demōſtraſti mihi et
ꝯgnoui: tu oſtēdiſti mihi ſtudia
eoꝝ ⁊ ego quaſi agnus manſue
tus q̄ portat̄ ad victimā. Et nō co
gnoui q̄ cogitauerūt ſup me ꝯſi
lia dicētes: mittam⁹ lignū in pa
nē eius et eradam⁹ eū de terra vi
uentiū ⁊ nomē eius nō memoret̄
amplius. Tu aūt dñe ſabaoth q̄
iudicas iuſte et probas renes et
corda videā vltionē tuā ex eis. Ti
bi eñi reuelaui cauſā meā. Prop
terea hec dicit dñs ad viros ana
thot qui querūt aiam tuā ⁊ dicūt
Nō ꝓphetab᷑ in noīe dñi ⁊ nō mo
rieris in manib⁹ nr̄is. Propterea
hec dicit dñs exercituū. Ecce ego
viſitabo ſup eos. Iuuenes morient̄
in gladio filij eoꝝ ⁊ filie eoꝝ mo
rient̄ in fame ⁊ reliquie nō erūt ex
eis. Inducā eñi malū ſup viros
anathot annū viſitationis eorū.
Iuſtus q̄dē tu es dñe ſi ¶ Ca. xij.
diſputē tecū verūtamē iuſta loq̄r
ad te. Quare via impioꝝ ꝓſperat̄
bene eſt oībus q̄ p̄uaricant̄ ⁊ iniq̄
agūt. Plātaſti eos ⁊ radicē miſe
rūt ꝓficiūt et faciūt fructū. Prope
es tu ori eoꝝ et lōge a renib⁹ eoꝝ.
Et tu dñe noſti me vidiſti me ⁊ ꝓ
baſti cor meū tecū. Cōgrega eos
quaſi gregē ad victimā et ſcifica
eos in die occiſionis. Vſq̄ q̄ luge
bit terra ⁊ herba oīs regionis ſic
cabit̄ ꝓpter maliciā habitantiū in
ea. Conſūptū eſt aial et volucre
quoniā dixerūt nō videbit nouiſ
ſima nr̄a. Si cū peditib⁹ currēs la
boraſti quō ꝯtēdere poteris cū eq̄s.
Cū aūt in terra pacis ſecura fue
ris quid facies ī ſupbia iordanis.
Nā ⁊ frēs tui ⁊ domus patris tui
etiā ipſi pugnauerūt adūſū te et
clamauerūt poſt te plena voce. Ne
credas eis cum locuti fuerint tibi
bona. Reliq̄ domū meā. dimiſi he
reditatē meā. Dedi dilectā animā
meā ī manū inimicoꝝ eius. facta
eſt mihi hereditas mea q̄ſi leo in
ſilua. Dedit ꝯtra me vocē ideo odi
ui eā. Nūquid auis diſcolor here
ditas mea m̄i. Nunq̄d auis tīcta
per totū. Venite cōgregamini oēs
beſtie t̄re ꝓperate ad deuorādum.
Paſtores multi demoliti ſūt vine
am meā ꝯculcauerūt p̄tē meā. De
derūt porcōez meam deſiderabilē
in deſ̄tū ſolitudinis: poſuerūt eā
ī diſſipacōez luxitq̄ ſup me. Deſo
lacōe deſolata ē oīs t̄ra q̄ nullus
eſt q̄ recogitet corde. Sup oēs vi
as deſ̄ti venerūt oēs vaſtatores:
q̄ gladi⁹ dñi deuorauit ab extre
mo terre vſq̄ ad extremum eius
Nō eſt pax vniuſe carni. Semina
uerūt triticū et ſpinas meſſuerūt
hereditatē acceperūt ⁊ nō ꝓderit.
Cōfundemini a fructib⁹ vr̄is ꝓpter
irā furoris dñi. Hec dicit dñs ad
uerſū oēs vicinos meos peſſimos
qui tangūt hereditatē quā diſtri
bui ꝓpl̄o meo iſrl̄. Ecce ego euellā
eos de t̄ra eoꝝ et domū iuda euel
lam de medio eoꝝ. Et cum euulſe
ro eos conuertar et miſerebor eo
rum ⁊ reducā eos virum ad here
ditatē ſuā ⁊ virum in terrā ſuam.

Et erit· ſi eruditi didicerint vias
populi mei ut iurēt ī noīe meo vi
uit dn̄s· ſicut docuerūt ꝑplm meū
iurare ī baal· edificabūtur in me
dio populi mei · Qḋ ſi non audie
rint euellā gentē illā euulſione ⁊
ꝑdicōe ait dn̄s· ¶ Ca· xiij·

Hec dicit dn̄s ad me· Vade ⁊
poſſide tibi lumbare lineū ⁊
pones illud ſup lūbos tuos et in
aquā nō inferes illud ⁊ poſſedi
lūbare iuxͣ v̇bū dn̄i et poſui circa
lūbos meos· Et fact⁹ eſt ſmo dn̄i
ad me ſecūdo dicēs· Tolle lūbare
qḋ poſſediſti qḋ eſt circa lumbos
tuos ⁊ ſurgēs vade ad eufraten
⁊ abſcōde illud ibi ī foramie petre
Et abij ⁊ abſcōdi illud in eufratē
ſicut p̄cepat mihi dn̄s· Et factū ē
poſt dies plurimos dixit dn̄s ad
me· Surge ⁊ vade ad eufraten et
tolle inde lūbare qḋ p̄cepi tibi ut
abſconderes illud ibi· Et abij ad
eufraten ⁊ fodi ⁊ tuli lūbare de lo
co vbi abſcōderā illud· Et ecce cō
putruerāt lūbare ita ut nlli vſui
aptū eēt· Et factū eſt v̇bū dn̄i ad
me dicens· Hec dicit dn̄s· Sic pu
treſcē fatiam ſupbiā iuda ⁊ ſup
biā ihr̄lm multā· populū iſtū peſ
ſimū qui nolūt audire v̇ba mea
⁊ ambulāt ī prauitate cordis ſui
abierūtq; poſt deos alienos ut ſer
uirēt eis ⁊ adorarēt eos· Et erunt
ſicut lumbare iſtud qḋ nulli vſui
aptū eſt· Sicut eīm adheret lūba
re ad lūbos viri ſic agglutinaui
mihi oēm domū iſrahel ⁊ oēm do
mū iuda dic̄ dn̄s ut eēnt mihi in
populū ⁊ in nomē ⁊ in laudē ⁊ in
gloriā et nō audierūt· Dices ġ ad
eos ſermonē iſtū· Hec dicit dn̄s
deus iſrahel· Oīs lagūcula imple
bit̄ vino· Et dicēt ad te· Nūquid
ignoram⁹· q̄ oīs lagūcula implebi
tur vino· Et dices ad eos· Hec di
cit dn̄s· Ecce ego impleto oēs ha
bitatores terre hui⁹ et reges q̇ ſe
dēt de ſtirpe dauid ſuper thronū
eius ⁊ ſacerdotes ⁊ ꝓphās ⁊ oms
hītatores ihr̄lm ebrietate ⁊ diſp
gā eos viꝝ a fratre ſuo et pr̄es ⁊
filios pitter ait dn̄s· Nō parcā ⁊
nō ꝯcedā neq; miſerebor ut nō diſ
perdā eos· Audite ⁊ auribus pci
pite· nolite eleuari q̄ dn̄s locut⁹
eſt· Date dn̄o deo nr̄o gloriā añq̄
ꝯtenebreſcat ⁊ añq̄ offendāt pe
des vr̄i ad mōtes caligoſos· Expe
ctabitis lucē ⁊ ponet eā in vmbrā
mortis in caliginē· Qḋ ſi hoc non
audieritis in abſcōdito plorabit
aīa mea a fatie ſupbie· Plorās
plorabit ⁊ deducet ocul⁹ meus la
crimā q̄ captus eſt grex dn̄i· Dic
regi ⁊ dn̄atrici· Humiliami ſedete
in terra· qm̄ deſcēdet de capite vr̄o
corona glīe vr̄e· Ciuitates auſtri
clauſe ſūt ⁊ nō eſt q̇ apiat· Trāſ
lata ē oīs iuda trāſmigracōne p
fecta· Leuate oculos vr̄os ⁊ vide
te qui venitis ab aq̇lone· Vbi eſt
grex q̇ datus ē tibi· pecus inclitū
tuū· Quid dices cū viſitauerit te·
Tu eīm docuiſti eos aduerſū te ⁊
erudiſti ī caput tuū· Nūquid nō
dolores apꝑ̄hēderūt te q̄ſi mulie
rē parturientē· Qḋ ſi dixeis ī cor
de tuo q̄re venerūt mihi hec· ꝓpter
multitudinē iniq̇tatis tue reuela
ta ſūt verecūdiora tua· pollute ſūt
plante tue· Si mutare poteſt ethi
ops pellē ſuā aut pardus varie
tates ſuas ⁊ vos poteritis bn̄facē

cū didiceritis malū· Et diſſemina
bo eos q̄ſi ſtipulā que vēto rapta
tur in deſerto· Hec ſors tua parſqꝫ
mēſure tue a me dicit dn̄s· qꝛ ob
lita es mei et ꝯfiſa es in mēdatio·
Vnde et ego nudaui femora tua
ꝯtra faciē tuā et apparuit ignomi
nia tua adulteria tua ⁊ hinnitus
tuꝰ ⁊ ſcelus fornicacōis tue Super
colles i agro vidi abhominacōes
tuas· Ve tibi ihr̄lm· Nō mūdabe
ris poſt me· Vſqꝫ quo adhuc·
Verbū dn̄i qđ fa ¶ Ca· xiiij·
ctū eſt ad iheremiā de ſ̄moi
bus ſiccitatis Luxit iudea ⁊ porte
eius corruerūt et obſcurate ſūt in
t̄ra ⁊ clamor ihr̄lm aſcēdit· Maio
res miſerūt minores ſuos ad aquā
venerūt ad hauriēdū· Nō inuene
rūt aquā reportauerūt vaſa ſua va
cua· Cōfuſi ſūt ⁊ afflicti et operue
rūt capita ſua ꝓpt̄ terre vaſtitatē
qꝛ nō venit pluuia i terrā Cōfuſi
ſūt agricole operuerūt capita ſua
Nā ⁊ cerua i agro pepit ⁊ reliq̄t qꝛ
nō erat herba ⁊ onagri ſteterūt i
rupibꝰ· Traxerūt vētū q̄ſi draco
nes defecerūt oculi eoꝝ qꝛ nō erat
herba· Si iniq̄tates nr̄e rn̄derint
nob: dn̄e fac ꝓpt̄ nomen tuū qm̄
multe ſūt auerſiones nr̄e· Tibi pec
cauimus expectatio iſrl̄ ſaluator
noſter i tpe tribulacōis· Quare q̄
ſi colonus futurꝰ es i terra et q̄ſi
viator declinans ad manendū·
Quare futurus es velut vir vagꝰ
et fortis q̄ nō poteſt ſaluare· Tu
aūt i nob es dn̄e ⁊ nomē tuū iuo
catū eſt ſup nos ne derelinq̄s nos
Hec dicit dn̄s ꝓplo huic q̄ dilexit
mouere pedes ſuos ⁊ nō quieuit ⁊
dn̄o nō placuit· Nūc recordabit̄
iniq̄tatū eoꝝ et viſitabit pctā eo
rū· Et dixit dn̄s ad me· Noli orare
ꝓ populo iſto in bonū· Cū ieiuna
uerit nō exaudiam p̄ces eoꝝ ⁊ ſi
obtulerint holocauſtomata ⁊ vi
ctimas nō ſuſcipiā ea qm̄ gladio
⁊ fame ⁊ peſte ego ꝯſumā eos· Et
dixi· A· a· a· dn̄e deꝰ· Prophete di
cūt eis· Nō videbitis gladiū ⁊ fa
mes nō erit in vob· ſꝫ pacē verā da
bit vob i loco iſto Et dixit dn̄s ad
me· Falſo ꝓphete vaticināt̄ in noī
ne meo· Nō miſi eos ⁊ non p̄cepi
eis neqꝫ locutus ſū ad eos Viſio
nē mēdacē et diuinacōez fraudu
lentā ⁊ ſeductōez cordis ſui ꝓphe
tāt vob· Jdcirco hec dicit dn̄s de
ꝓphetis q̄ ꝓphetāt in noīe meo q̄s
ego nō miſi dicētes gladius ⁊ fa
mes nō erit in t̄ra hac. Jn gladio
⁊ fame ꝯſumēt̄ ꝓphete illi ⁊ ꝓpli q̄
bꝰ ꝓphetāt erūt ꝓiecti i vijs ihr̄lm
pre fame ⁊ gladio et nō erit q̄ ſe
peliat eos ipi ⁊ vxo͛es eoꝝ filij ⁊
filie eoꝝ ⁊ effundā ſup eos malū
ſuū Et dices ad eos v̄bū iſtud· De
ducāt ocl̄i mei lacrimā p nocte ⁊
diez ⁊ nō taceāt qm̄ ꝯtricōe mag
na ꝯtrita eſt v̄go filia populi mei
plaga peſſima vehemēt· Si egreſ
ſus fuero ad agros ecce occiſi gla
dio ⁊ ſi introiero i ciuitatē ecce at
tenuati fame· Propheta namqꝫ ⁊
ſacerdos abierūt in t̄rā quā ignora
bāt· Nūq̄d ꝓiciēs abiecisti iudā
aut ſyon abhominata ē anima tua·
Quare ḡ percuſſiſti nos ita ut nulla
ſit ſanitas· Expectauimus pacez
⁊ nō eſt bonū ⁊ tēpus curacōis ⁊
ecce turbatio· Cognouimus dn̄e
impietates noſtras iniq̄tates pa
trū noſtroꝝ qꝛ peccauimus tibi·

Ne des nos in obprobriū ꝓpt̄ no
mē tuū· neq; fatias nobis ꝯtūeli
am· Solij glorie tue recordare ne
irritum facias fedus tuum nobiſ
cū· Nūquid ſūt in ſculptilibꝫ gen
tiū qui pluant· aut celi pn̄t dare
ymbres ṅ tu volueris. Nōne tu
es dn̄s deꝯ nr̄ quē expectauimꝯ.
Tu enī feciſti oīa hec. Ca. xv.

ET dixit dn̄s ad me· Si ſtete
rint moyſes et ſamuel corā
me· nō ē aīa mea ad populū iſtū·
Eice illos a fatie mea ⁊ egrediant̄.
Qd ſi dixerint ad te quo egredie
mur· dices ad eos Hec dicit dn̄s.
Qui ad mortē ad mortē· ⁊ qui ad
gladiū ad gladiū· et q̄ ad famē
ad famē· et qui ad captiuitatē ad
captiuitatē· Et viſitabo ſup eos q̄tu
or ſpēs dicit dn̄s· Gladiū ad occi
ſionē· ⁊ canes ad lacerādū· ⁊ vo
latilia celi ⁊ beſtias terre ad deuo
randū ⁊ diſſipādū· ⁊ dabo eos i
feruorē vniūſis regnis terre ꝓpter
manaſſen filiū ezechie regis iu
da ſup oībus q̄ fecit in iheruſalē
Quis enī miſerebit̄ tui iheruſalē.
Aut q̄s cōtriſtabit̄ ꝓ te. Aut q̄s
ibit ad rogādū ꝓ pace tua. Tu
reliq̄ſti me dicit dn̄s retrorſū abi
ſti· Et extēdā manū meā ſup te ⁊
interficiā te· Laboraui rogās· Et
diſpgā eos ventilabro in portis
t̄re· Interfeci ⁊ diſpdidi ꝑplm meū
⁊ tn̄ a vijs ſuis nō ſūt reūſi Multi
plicate ſūt mihi vidue eiꝯ ſup are
nam maris· Induxi eis ſup mr̄ē
adoleſcētis vaſtatorē meridie· mi
ſi ſup ciuitates repēte terrorē· In
firmata ē que pepit ſeptē· defecit
aīa eius· Occidit ei ſol cū adhuc
eēt dies· ꝯfuſa eſt ⁊ erubuit· Et re

ſiduos eius in gladiū dabo in cō
ſpectu inimicoꝝ eoꝝ ait dn̄s deꝯ.
Ve mihi mr̄ mea Quaē genuiſti
me viꝝ rixe· viꝝ diſcordie in vni
uerſa terra. Non feneraui· nec fe
nerauit mihi quiſq̄· Oēs maledi
cūt mihi dic̄ dn̄s· Si nō reliquie
tue in bonū· ſi non occurrerit tibi
in tēpe afflictōis ⁊ in tpe tribula
cōnis aduſū inimicū. Nūquid fe
derabit̄ ferꝝ ferro ab aquilōe et
es. Diuitias tuas ⁊ theſauros tu
os in direptionē dabo g̃tis in om
nibꝯ pctīs tuis et in oībꝫ terminis
tuis· Et adducā inimicos tuos de
terra quā neſcis· q̄r ignis ſuccen
ſus eſt in furore meo ⁊ ſup vos ar
debit· Tu ſcis dn̄e· recordare mei
⁊ viſita me et tuere me ab hijs q̄
pſequūtur me· Noli in patientia
tua ſuſcipe me· Scito qm̄ ſuſtinui
ꝓpter te obprobriū Inuēti ſūt ſer
mones tui ⁊ ꝯmedi eos Et factū ē
mihi verbū tuū in gaudiū ⁊ in le
ticiā cordis mei· qm̄ inuocatū eſt
nomē tuū ſup me· dn̄s deꝯ exerci
tuū· Nō ſedi in cōſilio ludentiū ⁊
gloriatꝯ ſū a fatie manꝯ tue Solꝯ
ſedebā· qm̄ ꝯminacōe repleſti me.
Quare factus ē dolor meꝯ ppetuꝯ.
⁊ plaga mea deſpabilis. Renuit
curari· Facta eſt mihi q̄ſi menda
ciū aq̄ꝝ infideliū· Propt̄ hoc hec
dicit dn̄s· Si ꝯuerteris ꝯuertā te
⁊ ante fatiē meā ſtabis ⁊ ſi ſepa
raueris p̄tioſū a vili q̄ſi os meū eris
Cōuertētur ipi ad te ⁊ tu non cō
uerteris ad eos· Et dabo te popu
lo huic in murū ereū fortē et bella
būt aduerſū te et non p̄ualebūt
q̄r ego tecū ſum ut ſaluē te ⁊ eruā
te dic̄ dn̄s· Et liberabo te de manu

peſſimoꝝ et redimam te de manu
fortium. ¶Ca.xvi.

ET factū eſt v̄bū dn̄i ad me
dicēs. Nō accipies vxorez ⁊
nō erūt tibi filij ⁊ filie in loco iſto
Quia hec dicit dn̄s ſup filios ⁊ fili
as q̄ generāt̄ in loco iſto ⁊ ſuper
matres eoꝝ q̄ genuerūt eos ⁊ ſu
per pr̄es eoꝝ de quoꝝ ſtirpe ſunt
nati in terra hac. Mortib⁹ egrota
tionū morient̄. Nō plangēt ⁊ nō
ſepelient̄ in ſterq̄linū. ſup faciem
terre erūt. Et gladio et fame cōſu
ment̄ ⁊ erit cadauer eoꝝ in eſcaz
volatilib⁹ celi ⁊ beſtijs terre. Hec
eñ dic̄ dn̄s. Ne ingrediaris domū
cōuiuij neq̧ vadas ad plāgēdū
neq̧ ꝯſoleis eos. q꞉ abſtuli pacē
meā a populo iſto dicit dn̄s miſe
ricordiā ⁊ miſeracōes. Et morien
tur grādes ⁊ parui ī terra iſta nō
ſepelient̄ neq̧ plāgent̄ ⁊ nō ſe in
cidēt neq̧ caluitiū fiet ꝓ eis. Et nō
frangēt inter eos lugēti panē ad
cōſolandū ſup mortuo ⁊ non da
būt eis potū calicis ad cōſolādū
ſup pr̄e ſuo ⁊ mr̄e. Et domū ꝯuiuij
nō ingrediaris ut ſedeas cū eis et
comedas ⁊ bibas. q꞉ hec dicit do
min⁹ exercituū deus iſrl̄. Ecce ego
auferā de loco iſto in ocul̄ veſtris
⁊ in dieb⁹ vr̄is. vocē gaudij et vo
cē leticie ⁊ vocē ſpōſi ⁊ vocē ſponſe.
Et cū annūtiaueris ꝑplo huic om
nia v̄ba hec ⁊ dixerint tibi. q̄re lo
cutus ē dn̄s ſup nos om̄e malum
grāde iſtud: que nr̄a iniquitas et
q̄d peccatū noſtꝝ q̄d peccauimus
dn̄o deo nr̄o dices ad eos. Quia de
reliquerūt me pr̄es vr̄i ait dn̄s et
abierūt poſt deos alienos: ⁊ ſerui
erūt eis ⁊ adorauerūt eos et me de

reliquerūt ⁊ legē meā nō cuſtod
erūt. Sed ⁊ vos peius opat̄i eſtis
q̄ꝑ pr̄es veſtri Ecce enim ambulat
vn⁹ quiſq̧ poſt prauitatē cordis
ſui mali ut me nō audiat. Et eiciā
vos de terra hac ī terrā quā igno
ratis vos ⁊ pr̄es vr̄i et ſeruietis ibi
dijs alienis die ac nocte qui non
dabūt vob̄ requiez. Propterea ecce
dies veniēt dicit dn̄s ⁊ non dicet̄
vltr̄ viuit dn̄s q̄ eduxit filios iſrl̄
de terra egipti. ſ; viuit dn̄s q̄ edu
xit filios iſrl̄ de t̄ra aq̄loīs ⁊ de vni
u̇ſis t̄ris ad q̄s eieci illos et redu
cā eos in terrā ſuā quā dedi patri
bus eoꝝ. Ecce ego mittaz piſcato
res multos dicit dn̄s et piſcabūt̄
eos. Et poſt hec mittā eis multos
venatores et venabunt̄ eos de oi
mōte ⁊ de omni colle et de cauernis
petrarū. q꞉ oculi mei ſup om̄es vi
as eoꝝ Non ſūt abſcōdite a facie
mea ⁊ nō fuit occultata iniq̄tas
eoꝝ ab ocul̄ meis Et reddā p̄mū
duplices iniq̄tates ⁊ pc̄tā eoꝝ. q꞉
cōtaminauerūt terrā meā in mor
ticinis ydoloꝝ ſuoꝝ et abhoīacōi
bus ſuis ipleuerunt hereditatem
meaz. Dn̄e fortitudo mea et robur
meū ⁊ refugiū meū in die tribula
tionis. Ad te gētes veniēt ab ex
tremis terre et dicēt. Vere mēda
tiū poſſederūt patres nr̄i: vanitatez
que eis nō ꝓfuit. Nūquid faciet
ſibi homo deos. Et ipſi nō ſūt dij
Idcirco ecce ego oſtendā eis ꝑ vi
cez hāc: oſtēdaz eis manū meā ⁊
v̄tutē meā et ſciēt q꞉ nomē m̄ dn̄s

PEccatū iuda ſcrī ¶Ca.xvij.
ptū eſt ſtilo ferreo ī vngue
adamātīo exaratū ſup latitudiez
cordis eoꝝ ⁊ ī cordib⁹ araꝝ eoꝝ.

Cū recordati fuerint filij eoꝝ ara
rū ſuaꝝ et lucoꝝ ſuoꝝ lignorūq;
frondētiū in mōtib; excelſis ſacri
ficātes in agro·fortitudinē tuā ⁊
oēs theſauros tuos in direpcōe;
dabo·excelſa tua ꝓpter pctā ī vni
uerſis finibꝰ tuis· Et relinq̄ris ſo
la ab hereditate tua quā dedi tibi
⁊ ſeruire te faciaz inimicis tuis in
terra quā ignoras·qm̄ ignez ſuc
cēdiſti in furore meo uſq; in eter
nū ardebit· Hec dic̄ dn̄s· Maledi
ctus hō qui ꝯfidit in hoīe ⁊ ponit
carnez brachiū ſuū et a dn̄o rece
dit cor eius· Erit enī q̄ſi mirice ī de
ſerto ⁊ nō videbit cū venerit bonū
ſꝫ hītabit in ſiccitate in deſerto in
terra ſalſuginis et inhabitabili·
Bn̄dictus vir q̄ confidit in dn̄o ⁊
erit dn̄s fiducia eiꝰ· Et erit q̄ſi lig
nū qd traſplātatꝰ ſup aq̄s·qd ad
humorē mittit radices ſuas ⁊ nō
timebit cū venerit eſtus Et erit fo
liū eius viride ⁊ in tēpe ſiccitatis
nō erit ſollicitū·nec aliq̄n deſinet
facē fructū· Prauū eſt cor hoīs ⁊
inſcrutabile· Quis ꝯgnoſcet illud.
Ego dn̄s ſcrutās cor et ꝓbans re
nes q̄ do vnicuiq; iuxta viā ſuā et
iuxta fructū adinuētionū ſuaꝝ·
Perdix fouit q̄ nō ꝑpit· Fecit di
uicias ⁊ nō ī iudicio· In dimidio
dieꝝ ſuoꝝ derelinq̄t eas et in no
uiſſimo ſuo erit inſipiens· Soliū
glorie altitudīs a pn̄cipio·locus
ſāctificatiōis nr̄e expectatio iſrl̄·
Dn̄e oms q̄ te derelinquūt ꝯfūdē
tur·recedētes a te in terra ſcribentꝰ
qm̄ dereliquerūt venā aq̄ꝝ viuen
tiū dn̄m· Sana me dn̄e ⁊ ſanabor
ſaluū me fac ⁊ ſaluꝰ ero·qm̄ laus
mea tu es· Ecce ipī dicunt ad me·

Ubi eſt v̄bū dn̄i. Veīat· Et ego
nō ſū turbatꝰ te paſtorē ſeq̄ns et
diē hoīs nō deſideraui· Tu ſcis qd
egreſſuz eſt de labijs meis rectū i
cōſpectu tuo fuit· Non ſis mihi tu
formidini·ſpes mea tu in die affli
ctōnis· Confūdantꝰ qui me perſe
quūtur ⁊ nō ꝯfūdar ego·paueāt
illi ⁊ nō paueam ego· Induc ſup
eos diē afflictōis ⁊ duplici ꝯtricōe
ne ꝯtere eos· Hec dic̄ dn̄s ad me
Vade ⁊ ſta in porta filioꝝ populi
tui ꝑ quā ingrediuntꝰ reges iuda
⁊ egrediūtur ⁊ in cūctis portis ihe
ruſalez ⁊ dices ad eos· Audite v̄
bū dn̄i reges iuda ⁊ oīs iudea cū
ctiq; habitatores ihrl̄m q̄ ingre
dimini ꝑ portas iſtas· Hec dicit do
minꝰ· Cuſtodite aīas vr̄as ⁊ no
lite portare pondera in die ſabba
ti·nec inferatis ꝑ portas ihrl̄m ⁊
nolite eicē onera de domibꝰ vr̄is ī
die ſabbati ⁊ om̄e opus nō facie
tis· Sāctificate diez ſabbati ſicut
p̄cepi pr̄ibus vr̄is· Et non audie
rūt nec inclinauerūt aurē ſuā·ſꝫ in
durauerūt ceruicē ſuā ne audirēt
me ⁊ ne accipent diſciplinam. Et
erit ſi audieritis me dicit dn̄s·ut
nō inferatis onera ꝑ portas ciui
tatis huiꝰ in die ſabbati ⁊ ſi ſācti
ficaueritis diē ſabbati ne faciatis
in ea om̄e opꝰ ingrediētur ꝑ por
tas ciuitatis huiꝰ reges ⁊ pn̄cipes
ſedētes ſup ſoliū dauid ⁊ aſcēden
tes in curribꝰ ⁊ eq̄s ipī ⁊ pn̄cipes
eoꝝ viri iuda ⁊ habitatores ihe
ruſalez ⁊ hītabit ciuitas hec in ſē
pitnū· Et veniēt de citatib; iuda ī
circuitu ihrl̄m ⁊ de tra beniamin
⁊ de cāpeſtribꝰ ⁊ de montuoſis et
ab auſtro portantes holocauſtū

⁊ victimā ⁊ ſacrificiū ⁊ thus et in
ferēt oblacōez ī domū dn̄i Si aūt
nō audieritis me ut ſcificetis diez
ſabbati ⁊ ne portetis onus et ne
inferatis ꝑ portas ihr̄lm ī die ſab
bati: ſuccēdā ignē in portis eius ⁊
deuorabit domos iheruſalez ⁊ nō
extinguet. ¶ Ca. xviij.

Verbū qđ factum eſt ad ihere
miā a dn̄o dicēs Surge ⁊ de
ſcēde ī domū figuli ⁊ ibi audies ver
ba mea. Et deſcēde in domū figuli
⁊ ecce ipē faciebat opus ſup rotā
et diſſipatū eſt vas qđ ipſe facie
bat e luto maībꝰ ſuis. Conuſuſqꝫ
fecit illud vas alterū ſicut placue
rat ī ocul' eius ut faceret. Et factū
eſt v̄bū dn̄i ad me dicēs. Nunqđ
ſicͭ figulus iſte nō potero vob̄ face
re domꝰ iſr̄l ait dn̄s. Ecce ſicut lu
tū in maībꝰ figuli. ſic vos domꝰ iſ
rahel ī manu mea. Repēte loq̄r ad
uerſū gētē ⁊ adūſus regnū ut era
dicē ⁊ deſtruaz et diſpdā illud. Si
penitētiam egerit gēs illa a malo
ſuo qđ locutus ſū adūſus eā. agā
⁊ ego penitētiā ſup malo qđ cogi
taui ut facerē ei ⁊ ſbito loq̄r de gē
te ⁊ regno ut edificē ⁊ plantē illđ
Si fecerit malū in oculis meis ut
nō audiat vocē meā: pēitētiā agā
ſup bono qđ locutꝰ ſū ut facerē ei
Nunc ḡ dic viro iuda et h̄itatori
ihr̄lm dicens. Hec dicit dn̄s. Ecce
ego fingo ɔtra vos malū et cogi
to ɔtra vos cogitacōez. Reūtatur
vnuſquiſqꝫ a via ſua mala ⁊ diri
gite vias v̄ras ⁊ ſtudia v̄ra. Qui
dixerūt. Deſperauimꝰ. Poſt cogi
tacōes eni n̄ras ibimus ⁊ vnꝰ q̄ſ
qꝫ prauitatez cordis ſui mali facie
mus Ideo hec dicͭ dn̄s Interrogate
gentes. Quis audiuit talia horri
bilia q̄ fecit nimis v̄go iſr̄l. Nun
q̄d deficiet de petra agri nix libā
aut euelli poſſunt aque erūpētes
frigide ⁊ defluētes. Quia oblitus
eſt mei pp̄ls meus. fruſtra liban
tes ⁊ impigētes in vijs ſuis ⁊ in ſe
mitis ſeculi ut ambularēt ꝑ eas
in itinere nō trito ut fieret t̄ra eo
rū in deſolacōez et in ſibulū ſēpit
nū. Ois q̄ p̄terierit per eam obſtu
peſcet ⁊ mouebit caput ſuū Sicut
v̄etus vrēs diſpgā eos corā inimi
cis: dorſū ⁊ nō faciē oſtēdam eis ī
die pdicōis eoꝝ. Et dixerūt. Veni
te ⁊ cogitemus ɔtra ieremiā cogi
tacōes. Nō eni pibit lex a ſacerdo
te: neqꝫ ɔſiliū a ſapiēte: nec ſmo
a pp̄heta. Venite ⁊ pcutiamus eū
lingua ⁊ nō attēdamus ad vniu̇
ſos ſmones eius. Attēde dn̄e ad
me ⁊ audi vocē aduerſarioꝝ me
orū. Nunq̄d redditͭ ꝓ bono malū.
qꝛ foderunt foueā aīe mee. Recor
dare qꝛ ſteterim in ɔſpectu tuo ut
loquerer ꝓ eis bonū ⁊ auūterez in
dignacōez tuā ab eis. Propterea
da filios eoꝝ ī famē ⁊ deduc eos
in manꝰ gladij. Fiant vxores eo
rū abſqꝫ liberis et vidue ⁊ viri ea
rū interficiātͭ morte. Iuuenes eoꝝ
cōfodiantͭ gladio in p̄lio: audiatͭ
clamor de domibꝰ eorū. Adduces
eni ſup eos latronē repēte. qꝛ fode
rūt foueā ut caperent me ⁊ laq̄os
abſcōderūt pedibꝰ meis. Tu aūt
dn̄e ſcis om̄e ɔſiliū eoꝝ aduerſū
me in mortē. Ne ꝓpitieris iniquita
ti eoꝝ ⁊ peccatū eorum a facie tua
non deleatur. Fiant corruentes in
ɔſpectu tuo in tp̄e furoris tui abu
tere eis. ¶ Ca. xix.

Hec dicit dñs. Vade ⁊ accipe
lagunculā figuli teſteā a ſeni
oribꝰ ppli ⁊ a ſenioribꝰ ſacerdotū
⁊ egredere ad vallē filioꝝ ennon
que ē iux introitū porte fictil' et p̄
dicabis ibi v̄ba q̄ ego loquor ad
te ⁊ dices. Audite v̄bū dñi reges
iuda ⁊ hitatores ihrl'm. Hec dic̄
dñs exercituū deus iſrl'. Ecce ego
inducā afflictōnez ſup locū iſtū.
ita ut oīs q̄ audierit illaz tinniāt
aures eius eo ꝙ dereliquerīt me ⁊
alienū fecerint locū iſtū ⁊ libaue
rūt in eo dijs alieīs q̄s neſcierīt
ipi ⁊ pr̄es eoꝝ ⁊ reges iuda et re
pleuerīt locū iſtū ſanguie innocē
tū ⁊ edificauerūt excelſa baalim
ad cōburēdos filios ſuos igni in
holocauſtū que non p̄cepi nec lo
cutꝰ ſū nec aſcēderūt in cor meū.
Proptēa ecce dies venient dic̄ dñs
⁊ nō vocabit̄ amplius locus iſte
thophet ⁊ vall' filij ennō. ſ; val
lis occiſionis. Et diſſipabo ↄſiliū
iuda ⁊ ihrl'm in loco iſto ⁊ ſubuī
tā eos gladio in ↄſpectu inimico
rū ſuoꝝ ⁊ in manu querētiū aīas
eoꝝ et dabo cadauera eoꝝ eſcas
volatilibꝰ celi beſtijs terre ⁊ ponā
ciuitatē hāc in ſtuporē et i ſibilū.
Oīs qui p̄terierit p eā obſtupeſcet
⁊ ſibilabit ſup vniūſa plaga eiꝰ
Et cibabo eos carnib; filioꝝ ſuoꝝ
⁊ carnib; filiaꝝ ſuaꝝ ⁊ vnuſquiſ
q; carnē amici ſui comedet in obſi
dione ⁊ in anguſtia in q̄ ↄcludēt
eos inimici eoꝝ ⁊ qui q̄rūt aīas
eoꝝ. Et ↄteres lagunculaz in ocul'
viroꝝ q̄ ibūt tecū ⁊ dices ad eos
Hec dic̄ dñs exercituū. Sic ↄterā
populū iſtū ⁊ ciuitatem iſtā ſicut
ↄterit̄ vas figuli q̄d nō pōt vltra
inſtaurari Et in thophet ſepelient̄
eo ꝙ nō ſit alius locꝰ ad ſepelien
dū. Sic faciā loco huic ait dñs ⁊
hitatoribꝰ eius ut ponā ciuitatez
iſtā ſicut thophet. Et erūt domus
ihrl'm ⁊ domꝰ regū iuda ſicut lo
cus thophet immūde. oēs domus
in q̄ꝝ domatibꝰ ſacrificauerūt oī
milicie celi ⁊ libauerūt libamina
dijs alienis. Venit aūt ieremias
de thophet q̄ miſerat eū dñs ad
ꝓphandū ⁊ ſtetit in atrio domus
dñi et dixit ad oēm populū. Hec
dic̄ dñs exercituū deꝰ iſrl'. Ecce ego
inducā ſuper ciuitatē hanc ⁊ ſup
oēs vrbes eiꝰ vniūſa mala q̄ lo
cutꝰ ſū aduūſū eā. qm̄ indurauerīt
ceruicē ſuā ut non audirent ſmo
nes meos. ¶ Capitulū. xx.

Et audiuit phaſſur filius
emmer ſacerdos q̄ ↄſtitutꝰ
erat pnceps in domo dñi ieremiā
ꝓphantē ſermōes iſtos ⁊ percuſſit
phaſſur ieremiā ꝓphā ⁊ miſit eū
in neruū q̄d erāt i porta beniamin
ſupiori i domo dñi. Cūq; illuxiſſ;
in craſtinuz eduxit phaſſur iere
miaz de neruo ⁊ dixit ad eū iēmi
as. Nō phaſſur vocauit dñs no
mē tuū ſed pauorē vndiq;. qꝛ hec
dicit dñs. Ecce ego dabo te in pa
uorē ⁊ oēs aīcos tuos ⁊ corruēt
gladio inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ oculi tui
videbūt. Et oēm iudaz dabo ī ma
nu regis babilonis et traducet
eos in babilonem ⁊ percuciet eos
gladio. Et dabo vniūſaz ſbaz ciui
tatis huiꝰ ⁊ oēz laborē eiꝰ omneq;
p̄ciū et cūctos theſauros regū iu
da dabo in manu inimicoꝝ eoꝝ ⁊
diripiēt eos ⁊ tollēt ⁊ ducēt i ba
bilonē. Tu aūt phaſſur ⁊ omes

habitatores domus tue ibitis in captiuitatē ⁊ in babilonē venies ⁊ ibi morieris: ibiqꝫ ſepelieris tu ⁊ oēs amici tui quib⁹ ꝓphetaſti mēdacium. Seduxiſti me dn̄e ⁊ ſeductus ſū: fortior me fuiſti ⁊ inualuiſti. Factus ſū in deriſum tota die. Oēs ſubſānabāt me: qr iam olim loquor vociferās: iniq̄tatē ⁊ vaſtitatē clamito. Et factus ē mihi ſermo dn̄i in opprobriū ⁊ in deriſū tota die. Et dixi. Nō recordabor eius neqꝫ loquar vltra in noīe illi⁹. Et factus ē in corde meo quaſi ignis exeſtuans: clauſuſqꝫ in oſſib⁹ meis ⁊ defeci ferre nō ſuſtinēs. Audiui enī cōtumelias multoꝝ ⁊ terrorē ī circuitu: pſeq̄mini ⁊ pſeq̄mur eū ab oībus viris q̄ erāt pacifici mei ⁊ cuſtodientes latus meū. Si quomodo decipiat̄ ⁊ p̄ualeamus aduerſus eū ⁊ ꝯſequamur vltionē ex eo. Dn̄s autē mecū eſt q̄ſi bellator fortis idcirco q̄ pſequūt̄ me cadēt ⁊ infirmi erūt ⁊ ꝯfūdēt̄ vehemēter: qr nō intellexerūt opprobriū ſempiternū qd̄ nūq̄ delebit̄. Et tu dn̄e exercituū ꝓbator iuſti qui vides renes ⁊ cor: videā queſo vltionē tuā ex eis. Tibi enim reuelaui cauſā meā. Cantate dn̄o laudate dn̄m: qr liberauit aīam paupis de manu malorū. Maledicta dies in qua nat⁹ ſū: dies ī q̄ peperit me mr̄ mea nō ſit bn̄dicta. Maledict⁹ vir qui annūtiauit pr̄i meo dicēs natus eſt tibi puer maſculus: et q̄ſi gaudio letificauit eū. Sit homo ille ut ſūt ciuitates quas ſubūtit dn̄s ⁊ nō penituit eū. Audiat clamorē mane ⁊ vlulatū in tpe meridiano qr nō me interfecit a vulua ut fieret mihi mater mea ſepulchꝝ ⁊ vulua eius ꝯceptus etern⁹. Quare de vulua egreſſus ſū ut viderē laborē ⁊ dolorē ⁊ ꝯſumerētur in cōfuſione dies mei.

Ca. xxi.

Verbū qd̄ factum eſt ad iheremiā a dn̄o qn̄ miſit ad eum rex ſedechias phaſſur filium melchie ⁊ ſophoniā filiū maaſie ſacerdotē dicēs. Interroga ꝓ nobis dn̄m: qr nabuchodonoſor rex babilonis p̄liat̄ aduerſū nos: ſi forte faciat dn̄s nobiſcū ſcd̄m oīa mirabilia ſua ⁊ recedat a nobis. Et dixit iheremias ad eos. Sic dicetis ſedechie. Hec dicit dn̄s deus iſrl̄. Ecce ego ꝯuertā vaſa belli q̄ in manib⁹ vr̄is ſūt ⁊ quibus vos pugnatis aduerſū regē babilōis ⁊ caldeos q̄ obſidēt vos ī circuitu muroꝝ et cōgregabo ea in medio ciuitatis hui⁹ ⁊ debellabo ego vos in manu extēta ⁊ in brachio forti ⁊ in furore ⁊ in indignacōne ⁊ in ira grādi ⁊ pcutiā habitatores ciuitatis hui⁹. Hoīes et beſtie peſtilēcia magna morientur. Et poſt hec ait dn̄s. dabo ſedechiā regē iuda ⁊ ſeruos ei⁹ ⁊ populū ei⁹ ⁊ q̄ derelicti ſūt in hac ciuitate a peſte ⁊ gladio et fame in manu nabuchodonoſor regis babilōis ⁊ ī manu inimicoꝝ eoꝝ et ī manu q̄rentiū aīaꝫ eoꝝ ⁊ percutiet eos in ore gladij ⁊ nō mouebit̄ neqꝫ parcet nec miſerebit̄. Et ad pplm̄ hūc dices. Hec dicit dn̄s. Ecce ego do corā vob̄ viā vite ⁊ viā mortis. Qui habitauerit ī vrbe hac morietur gladio ⁊ fame ⁊ peſte. q̄ autē egreſſus fuerit ⁊ trāſfugerit ad caldeos q̄ obſidēt vos viuet et erit ei aīa ſua q̄ſi ſpoliū.

Poſui em̄ faciē meā ſup ciuitatē
hāc in malū ⁊ nō in bonū ait dn̄s.
In manu regis babilonis dabit̄
⁊ exuret eā igni ⁊ domū regis iu
da. Audite v̄bū dn̄i dom⁹ dauid
Hec dicit dn̄s. Iudicate mane iu
diciū et eruite vi oppreſſū de ma
nu calūniantis. ne forte egrediat̄
ut ignis indignatio mea ⁊ ſuccē
dat ⁊ nō ſit q̇ extīguat ꝓpter ma
liciā ſtudiorū vioꝝ. Ecce ego ad
te hītatricē vallis ſolide atq̧ cāpe
ſtris ait dn̄s. q̇ dicitis q̄s percutiet
nos ⁊ q̄s ingredieť dom⁹ nrās ⁊
viſitabo ſup vos iuxta fructū ſtu
dioꝝ vioꝝ dicit dn̄s ⁊ ſuccēdam
ignē in ſaltu ei⁹ et deuorabit oīa
in circuitu eius. Ca. xxij.
Hec dicit dn̄s. Deſcende in do
mū regis iuda et loq̄ris ibi
verbū hoc ⁊ dices. Audi v̄bū dn̄i
rex iuda q̇ ſedes ſup ſoliū dauid
tu ⁊ ſerui tui et pp̄lus tu⁹ qui igre
dimini p portas iſtas. Hec dic̄ do
min⁹. Facite iudiciū ⁊ iuſticiā ⁊ li
berate vi oppreſſū de manu calū
niatoris ⁊ aduenā ⁊ pupillū ⁊ vi
duā nolite ꝯtriſtare neq̧ opp̄ma
tis iniq̄ ⁊ ſanguinē innocētē ne
effundatis in loco iſto Si em̄ faci
entes feceritis v̄bū iſtud. ingredi
enť p portas dom⁹ hui⁹ reges ſe
dentes de gn̄e dauid ſup thronū
eius ⁊ aſcēdentes curr⁹ ⁊ equos.
ipi ⁊ ſerui ⁊ pp̄lus eoꝝ. Qđ ſi non
audieritis v̄bū hoc in memetipō
iuraui dicit dn̄s. q̄ in ſolitudinē
erit dom⁹ hec. Quia hec dicit dn̄s
ſup domū regis iuda. Galaad tu
mihi caput libani. Si nō poſuero
te ſolitudinē: vrbes inhabitabi
les. Et ſāctificabo ſup te interficiē
tē viꝝ ⁊ arma eius ⁊ ſuccidēt ele
ctas cedros tuas ⁊ p̄cipitabūt in
ignē ⁊ ptrāſibūt gētes multe per
ciuitatē hanc ⁊ dicet vnuſquiſq̧
ꝓximo ſuo Quare ſic fecit dn̄s ci
uitati huic grādi. Et r̄ndebūt. Eo
q̄ reliq̄rint pactū dn̄i dei ſui ⁊ ado
rauerint deos alienos ⁊ ſeruierīt
ill̄. Nolite flere mortuū. neq̧ luge
atis ſup eū fletu Plangite eū qui
egredit̄. q̄ nō reuerteť vltra. nec
videbit terrā natiuitatis ſue. Quia
hec dic̄ dn̄s ad ſellū filiū ioſie re
gē iuda qui regn̄uit ꝓ ioſia patre
ſuo q̇ egreſſus ē de loco iſto. Non
reuerteť huc ampli⁹ ſ; in loco ad
quē trāſtuli eū ibi morieť ⁊ terrā
iſtā nō videbit ampli⁹. Ve q̇ edi
ficat domū ſuā in iniuſticia et cena
cula ſua nō in iudicio. Amicū ſuū
opp̄met fruſtra ⁊ mercedē nō red
det ei. Qui dicit edificabo mihi do
mū latā ⁊ cenacula ſpacioſa. qui
aperit ſibi feneſtras ⁊ facit laq̄a
ria cedrina. pingitq̧ ſinopide Nū
quid regn̄bis. qm̄ cōferes te cedro.
Pr̄ tuus nūquid nō ꝯmedit ⁊ bi
bit ⁊ fecit iudiciū et iuſticiā. tunc
cū bn̄ erat ei. Iudicauit cāā pau
pis ⁊ egeni in bonū ſuū. Nūqđ nō
ideo q̄ cognouit me dic̄ dn̄s. Tui
vero oculi ⁊ cor ad auariciā ⁊ ad
ſāguinē innocentē fundēdū ⁊ ad
calūniā ⁊ ad curſū mali operis.
Propterea hec dic̄ dn̄s ad ioakim
filiū ioſie regē iuda. Nō plangēt
eū ve frater ⁊ ve ſoror. nō ꝯcrepa
būt ei ve dn̄e et ve inclite. Sepul
tura aſini ſepelieť. putrefact⁹ ⁊ ꝓ
iect⁹ ex̄ portas ihrlm. Aſcēde liba
nū ⁊ clama ⁊ in baſan da vocem
tuā ⁊ clama ad tranſeūtes. quia

ↄtriti ſūt oēs amatores tui· Locu
tus ſū ad te in abūdātia tua dixi
ſti non audiā· Hec eſt via tua ab
adoleſcētia tua· ꝙ non audiſti vo
cē meā Oēs paſtores tuos paſcet
vētus ⁊ amatores tui in captiuita
tē ibūt· Et tūc ↄfūderis ⁊ erubeſces
ab oī malitia tua q̄ ſedes in liba
no et nidificas in cedris· Quō cō
genuiſti cū veniſſent tibi dolores q̄ſi
dolores pturiētis· Viuo ego dic̄
dn̄s ꝙ ſi fuerit iechonias fili⁹ ioa
kim regis iuda anulus in manu
dextera mea: inde euellā eū· Et da
bo te in manu querētiū aīaꝫ tuā ⁊
in manu quoꝝ tu formidas faciē
⁊ ī manu nabuchodonoſor regis
babilonis ⁊ in manus caldeorū·
Et mittā te ⁊ matrē tuā q̄ genuit
te in t̄rā alienā in q̄ nati nō eſtis
ibiq̄ʒ moriemī· Et in terrā ad quā
ipſi leuāt aīam ſuaꝫ ut reūtant̄ il
luc nō reūtent̄· Nunq̄d vas fictile
atq̄ʒ ↄtritū vir iſte iechonias· Nū
q̄d vas abſq̄ʒ oī voluptate· Qua
re abiecti ſūt ipſi ⁊ ſemē eius ⁊ ꝓ
iecti ī t̄rā quā ignorauerūt· Ter
ra· terra· terra· audi ſmonē dn̄i·
Hec dicit dn̄s Scribe virū iſtū ſte
rilē: virū qui ī dieb⁹ ſuis nō ꝓſpe
rabit· Nec em̄ erit de ſemine eius
vir q̄ ſedeat ſup ſoliū dauid et po
teſtatem habet vltra in iuda·

ET paſtorib⁹ q̄ ¶ Ca· xxiij·
diſpdūt ⁊ dilacerant gregē
paſcue mee dicit dn̄s· Ideo hec di
cit dn̄s deus iſrl' ad paſtores qui
paſcūt ppl'm meū· Vos diſpſiſtis
gregē meū ⁊ eiciſtis eos ⁊ nō vi
ſitaſtis eos· Ecce ego viſitabo ſup
vos maliciā ſtudioꝝ vroꝝ ait do
minus· Et ego ↄgregabo reliq̄as
gregis mei de oīb⁹ t̄ris ad q̄s eie
cero eos illuc ⁊ ↄuertā eos ad rura
ſua ⁊ creſcēt ⁊ multiplicabūtur ⁊
ſuſcitabo ſup eos paſtores et paſ
cēt eos· Non formidabūt vltra ⁊
nō pauebūt et nullus queret̄ ex
numero dic̄ dn̄s· Ecce dies veniūt
dic̄ dn̄s ⁊ ſuſcitabo dauid germē
iuſtū ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiēs erit
⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſticiā in terra·
In dieb⁹ illis ſaluabit̄ iuda et iſ
rahel hītabit ↄfidēter· Et hoc ē no
mē qd' vocabūt eū: dn̄s iuſtus nr̄.
Propter hoc ecce dies veniūt dic̄
dn̄s ⁊ nō dicēt vltra viuit dn̄s q̄
eduxit filios iſrl' de t̄ra egipti· Sꝫ
viuit dn̄s q̄ eduxit et adduxit ſe
men dom⁹ iſrl' de terra aquilōis
et de cūctis terris ad q̄s eieceram
eos illuc ⁊ habitabūt ī terra ſua·
Ad ꝓphas Cōtritū eſt cor meū in
medio mei: cōtremuerūt oīa oſſa
mea· Factus ſū q̄ſi vir ebrius et
quaſi homo madidus a vino a
facie dn̄i et a facie verboꝝ ſāctoꝝ
eius· ꝙ adulteriis repleta ē terra
ꝙ a facie maledictōis luxit terra:
arefacta ſūt arua deſerti· Factus
eſt curſus eoꝝ mal⁹ et fortitudo
eoꝝ diſſilis· Propha nāq̄ʒ ⁊ ſac
dos polluti ſūt ⁊ ī domo mea inue
ni malū eoꝝ ait dn̄s· Idcirco via
eoꝝ e't quaſi lubricū in tenebris
impellētur em̄ ⁊ corruēt in ea· Affe
rā em̄ ſup eos mala annū viſita
tionis eoꝝ ait dn̄s· Et in ꝓphetis
ſamarie vidi fatuitateꝫ ⁊ ꝓpheta
bāt ī baal ⁊ decipiebāt ppl'm me
um iſrl'· Et ī ꝓphetis ihrl'm vidi ſili
tudinē adulterantiū ⁊ iter mēda
cij et ↄfortauerūt man⁹ peſſimorū
ut nō ↄūtert̄ vn⁹q̄ſq̄ʒ a malitia ſua

Facti ſūt mihi om̄s ut ʒodoma ⁊
hītatores ei⁹ q̄ſi gomorra· Prop
terea hec dicit dn̄s exercituū ad ꝓ
phetas Ecce ego cibabo eos abſin
thio ⁊ potabo eos felle· A ꝓphis ei
iħrl'm egreſſa ē pollutio ſup oēm
terrā· Hec dicit dn̄s exercituū. No
lite audire v̉ba ꝓphaꝝ q̄ ꝓphetāt
vobis ⁊ decipiūt vos· Viſionē cor
dis ſui loquūtur nō de ore dn̄i· Di
cūt hiis q̄ blaſphemāt me locut⁹
eſt dn̄s· pax erit vob̄ ⁊ oī qui am
bulat in prauitate cordis ſui dixe
rūt· nō veniet ſup vos malū· Quis
enī affuit in ꝯſilio dn̄i ⁊ vidit ⁊
audiuit ſmonē eius. Quis ꝯſide
rauit v̉bū illi⁹ ⁊ audiuit. Ecce tur
bo dn̄ice indignacōis egredieẗ et
tēpeſtas erūpens ſup caput impi
orū veniet· Nō reuerteẗ furor dn̄i
vſq₃ dū faciat et vſq₃ dū ꝯpleat
cogitacōnē cordis ſui· In nouiſſi
mis dieb₃ intelligetis ꝯſiliū eius
Nō mittebam ꝓphas et ipi curre
bāt· nō loq̄bar ad eos ⁊ ipi ꝓphe
tabāt· Si ſtetiſſent in ꝯſilio meo
⁊ nota feciſſent verba mea popu
lo meo· auertiſſe₃ vtiq₃ eos a via
ſua mala ⁊ cogitacōib⁹ ſuis peſſi
mis· Putaſne de⁹ e vicino ego ſū
diċ dn̄s et nō de⁹ delonge. Si oc
cultabiẗ vir in abſcōditis et ego
nō videbo eū dicit dn̄s. Nūquid
nō celū ⁊ terrā ego impleo ait do
min⁹. Audiui q̄ dixerūt ꝓphe ꝓphe
tātes ī noīe meo mēdatiū atq₃ di
centes· Sōniaui ſōniaui· Vſq₃ q̄
iſtud eſt in corde ꝓphaꝝ vaticinā
tiū mēdatiū ⁊ ꝓphetātiū ſeductio
nes cordis ſui. Qui volūt facē ut
obliuiſcaẗ popul⁹ me⁹ noīs mei
ꝓpẗ ſomnia eoꝝ que narrāt vn⁹
quiſq₃ ad ꝓximū ſuū ſicut obliti
ſūt p̄res eoꝝ noīs mei ꝓpter baal
Propha q̄ habet ſomniū narret
ſomniū ⁊ q̄ hꝫ ſermonē meū loq̄
tur ſermone₃ meū vere· Quid pa
leis ad triticū diċ dn̄s. Nūq̇d nō
verba mea ſūt q̄ſi ignis ait dn̄s ⁊
q̄ſi malle⁹ ꝯterens petrā. Prop
tēa ecce ego ad ꝓphas ait dn̄s q̄
furāẗ v̉ba mea vn⁹ quiſq₃ a ꝓxīo
ſuo· Ecce ego ad ꝓphas ait dn̄s·
qui aſſumūt linguas ſuas ⁊ aiūt
dicit dn̄s· Ecce ego ad ꝓphas ſō
niātes mēdatiū diċ dn̄s· q̄ narra
uerūt ea et ſeduxerūt populū meū
in mēdatio ſuo ⁊ in miracul' ſuis
cū ego nō miſiſſe₃ eos nec mādaſ
ſem eis· q̄ nihil ꝓfuerūt ꝑplo huic
dicit dn̄s· Si igiẗ interrogauerit te
ꝑplus iſte vel ꝓpha aut ſacerdos
dicēs· qd̄ ē on⁹ dn̄i· dices ad eos.
Vt q̄d vob̄ on⁹. Proiciā quippe
vos dicit dn̄s ⁊ ꝓpha ⁊ ſacerdos
⁊ popul⁹ q̄ dicit on⁹ dn̄i· viſitabo
ſup viꝝ illū ⁊ ſup domū eius Hec
dicetis vnuſquiſq₃ ad ꝓximū et
ad frēm ſuū· Quid r̄ndit dn̄s. Et
quid locut⁹ ē dn̄s. Et on⁹ dn̄i vl
tra nō memorabiẗ· q2 on⁹ eit vni
cuiq₃ ſermo ſu⁹· Et puertiſtis ver
ba dei viuētis dn̄i exercituū dei nr̄i
Hec dices ad ꝓphaꝫ· Quid r̄ndit
tibi dn̄s ⁊ q̄d locut⁹ ē dn̄s. Si āt
on⁹ dn̄i dixeritis· ꝓpter hoc hec di
cit dn̄s Quia dixiſtis ſmonē iſtū
on⁹ dn̄i ⁊ miſi ad vos dicēs· noli
te dicē on⁹ dn̄i· ꝓptēa ecce ego tol
lā vos portās ⁊ derelinquā vos et
ciuitatē quā dedi vob̄ ⁊ p̄rib⁹ vr̄is
a facie mea ⁊ dabo vos in obpro
briū ſempiṫnū ⁊ in ignominiā eter
nā que nūq̄ obliuione delebiẗ·

Oſtēdit mihi do ❡ Ca. xxiiij.
minꝰ ⁊ ecce duo calathi ple
ni ficis poſiti añ tēplū dñi: poſtꝗ̄
tñſtulit nabuchodonoſor rex ba
bilonis iheconiaȝ filiū ioakim re
gē iuda ⁊ pñcipes eius ⁊ fabrū ⁊
incluſoreȝ de iheruſalē ⁊ adduxit
eos in babilonē. Calathus vnꝰ
ficus bonas habebat nimis ut ſo
lent ficus eſſe primi tp̄is. Et cala
thus vnus ficꝰ habebat malas
nimis ꝙ̄ ꝯmedi nō poterant eoꝙ̄
eſſent male. Et dixit dñs ad me.
Quid tu vides iheremia? Et dixi.
Ficus bonas: bonas valde. Et ma
las: malas valde que comedi nō
poſſunt eoꝙ̄ ſint male. Et factum
eſt v̄bum dñi ad me dicens Hec
dicit dñs deus iſrl̄. Sicut ficꝰ hec
bone: ſic ꝯgnoſcā trāſmigracōeȝ
iuda quā emiſi de loco iſto in ter
rā caldeoꝝ in bonū et ponam ocu
los meos ſup eos ad placandū
Et reducā eos in trā hanc ⁊ edifi
cabo eos ⁊ nō deſtruā ⁊ plantabo
eos ⁊ nō euellā ⁊ dabo eis cor ut
ſciāt me ꝙ ego ſū dñs. Et erūt mi
hi in ꝑp̄lm ⁊ ego ero eis in deū. ꝙ
reuertēt ad me in toto corde ſuo.
Et ſicut ficus peſſime ꝙ̄ ꝯmedi nō
poſſunt eoꝙ̄ ſint male: hec dic̄ do
minus ſic dabo ſedechiā regem iu
da ⁊ principes eius ⁊ reliquos de
iheruſalē ꝙ̄ remāſerūt in vrbe hac
⁊ qui habitant in terra egipti. Et
dabo eos in vexacōeȝ afflictōeȝqȝ
oibꝰ regnis t̄re ī opprobriū ⁊ ī pa
bolā ⁊ ī ꝓuerbiū ⁊ ī maledictōeȝ in
vniuerſis locis ad ꝙ̄s eieci eos ⁊
mittā ī eis gladiū et famē ⁊ peſtē
donec ꝯſumant̄ de terra quā dedi
eis ⁊ pr̄ibꝰ eoꝝ. ❡ Ca. xxv.

Verbū qđ factuȝ ē ad iheremi
aȝ de oī ꝑp̄lo iude in anno q̈r
to ioakim filij ioſie regis iuda ip
ſe eſt annus primus nabuchodo
noſor regis babilonis. Et locutus
eſt iheremias ꝓpheta ad omnē po
pulū iuda ⁊ ad vniūſos habita
tores iheruſalē dicēs. A tertiodeci
mo anno ioſie filij āmon regis iu
da vſqȝ ad diē hāc iſte ē tertius
⁊ viceſimus annus: factū eſt v̄bū
dñi ad me ⁊ locutus ſū ad vos de
nocte ꝯſurgēs ⁊ loquēs ⁊ nō au
diſtis. Et miſit dñs ad vos om̄es
ſuos ſuos ꝓphetas ꝯſurgēs dilu
culo mittēſqȝ ⁊ nō audiſtis: neqȝ
inclinaſtis aures v̄ras ut audire
tis cū diceret Reūtimi vnuſquiſqȝ
a via ſua mala et a peſſimis cogi
tacōibꝰ v̄ris ⁊ habitabitis ī terra
quā dedit dñs vob̄ ⁊ pr̄ibꝰ v̄ris a
ſeculo ⁊ vſqȝ ī ſeculū. Et nolite ire
pꝰ deos alienos ut ſuiatis eiſ ado
retiſqȝ eos: neqȝ me ad iracūdiaȝ
prouocetis in opibus manuū ve
ſtrarū ⁊ nō affligā vos. Et nō au
diſtis me dicit dñs ut me ad ira
cūdiā ꝓuocaretis ī opibꝰ manuū
v̄rarū in malū v̄rm. Propterea hec
dicit dñs exercituū. Pro eoꝙ̄ nō
audiſtis v̄ba mea: ecce ego mittā
⁊ aſſumā vniūſas cognacōes aq̇
lonis ait dñs ⁊ nabuchodonoſor
regē babilonis ſuū meū ⁊ addu
cā eos ſup terrā iſtaȝ ⁊ ſup habi
tatores eiꝰ et ſup om̄es nacōes q̄
in circuitu eius ſūt ⁊ inťfitiam eos
⁊ ponā eos in ſtuporē ⁊ in ſibilū ⁊
in ſolitudines ſēpiťnas. Perdaȝ
qȝ ex eis vocē gaudij ⁊ vocem leti
tie. vocē ſp̄oſi ⁊ vocē ſp̄oſe. vocē mo
le ⁊ vocē lucerne. Et erit vniūſa terra

eius in ſolitudinē ⁊ in ſtuporē et
ſeruiēt oēs gētes iſte regi babi
lonis ſeptuaginta ānis. Cūqꝫ im
pleti fuerint āni ſeptuaginta viſi
tabo ſup regē babilonis ⁊ ſup gē
tē illā dicit dn̄s iniq̄tatē eoꝝ ⁊ ſup
terrā caldeoꝝ et ponā illaꝫ in ſoli
tudines ſempiternas. Et adducaꝫ
ſup terrā illā oīa vba mea q̄ locu
tus ſū cōtra eaꝫ. om̄e qd ſcriptū eſt
in libro iſto quecūqꝫ ꝓphauit iere
mias aduerſū oēs gētes. q̄r ſer
uierūt eis cū eēnt gētes multe et
reges magni. Et reddaꝫ eis ſcd̄m
opa eoꝝ ⁊ ſcd̄ꝫ facta manuū ſua
rū. Quia ſic dicit dn̄s exercituū deꝰ
iſrl̄. Sume calicē vini furoris hꝰ
de manū mea et ꝓpinabis de illo cū
ctis gentibꝰ ad q̄s ego mittā te ⁊
bibēt et turbabūtur ⁊ inſanīet a
facie gladij quē ego mittaꝫ inter
eos. Et accepi calicē de manu dn̄i
⁊ ꝓpinaui cūctis gētibꝰ ad q̄s mi
ſit me dn̄s: ihr̄lm ⁊ ciuitatibꝰ iu
de et regibꝰ eius et p̄ncipibꝰ eius
ut darē eos in ſolitudinē et i ſtu
porē ⁊ in ſibilū ⁊ in maledictōnē
ſicut eſt dies iſta. et pharaoni re
gi egipti ⁊ ſeruis eius ⁊ p̄ncipibꝫ
eius ⁊ oī populo eius et vniūſis
gn̄alit̄ cūctis regibus terre auſiti
dis ⁊ cunctis regibus terre phili
ſtijm ⁊ aſcalonis ⁊ gaze ⁊ accaro
nia reliq̄s azoti. ydumee ⁊ moab
⁊ filijs ammon ⁊ cūctis regibus
tyri ⁊ vniūſis regibꝫ ſydonis ⁊ re
gibꝰ terre inſulaꝝ q̄ ſūt trās ma
re ⁊ dedan ⁊ themā et buꝫ ⁊ vniū
ſis qui attonſi ſūt i comā ⁊ cūctis
regibꝰ arabie ⁊ cūctis regibꝰ occi
dētis. qui habitāt in deſerto ⁊ cū
ctis regibꝰ zambri ⁊ cunctis regi
bus elaꝫ ⁊ cūctis regibꝰ medoꝝ ⁊
cūctis qꝫ regibꝰ aq̄lonis de ꝓpe
⁊ de longe. vnicuiqꝫ cōtra frēm ſuū
⁊ oībꝰ regnis terre que ſup faciē
eiꝰ ſūt. Et rex ſeſach bibet poſt eos.
Et dices ad eos. Hec dicit dn̄s ex
ercituū deꝰ iſrl̄. Bibite et inebria
mini et vomite et cadite. neqꝫ ſur
gatis a facie gladij quē ego mit
tā inter vos. Cūqꝫ noluerint acci
pe calicē de manu tua ut bibāt di
ces ad eos. Hec dicit dn̄s exerci
tuū. Bibētes bibetis. Quia ecce in
ciuitate in q̄ inuocatū eſt nomen
meū ego incipio affligē et vos q̄ſi
innocētes ⁊ immunes eritis. Nō
eritis immunes. Gladiū enī ego
voco ſup oēs habitatores terre
dicit dn̄s exercituū. Et tu ꝓphab
ad eos oīa vba hec ⁊ dices ad il
los. Dn̄s de excelſo rugiet ⁊ de hi
taculo ſc̄to ſuo dabit vocē ſuam
Rugiēs rugiet ſup decorē ſuū. Ce
leuma q̄ſi calcātiū cōcinet aduſus
oēs h̄itatores terre. Peruenit ſoni
tꝰ vſqꝫ ad extrema terre. q̄r iudi
ciū dn̄o cū gentibꝰ. Iudicat̄ ipſe
cū oī carne. Impios tradidi gla
dio dicit dn̄s Hec dicit dn̄s exer
cituū. Ecce afflictio egrediet̄ de gē
te in gentē et turbo magnꝰ egredi
etur de ſūmitatibꝫ terre et erūt in
terfecti dn̄i in die illa a ſūmo terre
vſqꝫ ad ſūmū eius. Nō plāgent̄
et nō colligētur neqꝫ ſepelient̄. in
ſterq̄linio ſup faciē terre iacebūt.
Vlulate paſtores ⁊ clamate ⁊ aſ
pergite vos cinere optimates gre
gis. q̄r cōpleti ſūt dies veſtri ut in
terficiamini et diſſipacōnes vr̄e
et cadetis q̄ſi vaſa p̄cioſa. Et peri
bit fuga a paſtoribꝰ et ſaluatio

ab optimatibus gregis. Vox cla
moris paſtoꝝ et vlulatꝰ optima
tum gregis. qꝛ vaſtauit dñs paſ
cua eoꝝ ⁊ ꝯticuerũt arua pacis a
facie ire furoris dñi. Dereliquit q̄ſi
leo vmbraculũ ſuũ. facta eſt terra
eoꝝ in deſolacōem a facie ire colũ
be et a facie ire furoris domini.

In principio regni ioa Ca. xxvi.
kim filie ioſie regis iuda factũ eſt
verbũ iſtud a dño dicēs. Hec dic̄
dñs. Sta in atrio domus dñi ⁊ lo
queris ad om̄es ciuitates iuda de
quibꝰ veniunt ut adorēt in domo
dñi vniūſos ſmones q̄s ego mā
daui tibi ut loquaris ad eos. No
li ſbtrahere v̄bũ ſi forte audiāt ⁊
ꝯuertāt̄ vnuſquiſq; a via ſua ma
la et peniteat me mali q̄d cogito
facere eis ꝓpter malitiam ſtudioꝝ
eoꝝ. Et dices ad eos. Hec dicit do
minus. Si nō audieitis me ut am
buletis in lege mea quā dedi vob̄
ut audiatis ſmonē ſuoꝝ meorũ
ꝓphetarũ quos ego miſi ad vos de
nocte ꝯſurgēs ⁊ dirigēs ⁊ nō au
diſtis: dabo domũ iſtaz ſicut ſylo
et vrbē hāc dabo in maledictōem
cūctis gētibꝰ terre. Et audierũt ſac̄
dotes ⁊ ꝓphete ⁊ oīs populus ihe
remiā loquētez v̄ba hec in domo
dñi. Cũq; ꝯpleſſet iheremias lo
quens oīa que p̄cepat ei dñs ut
loq̄ret̄ ad vniūſũ ꝑplm: apprehēde
rũt eũ ſacerdotes et ꝓphete ⁊ oīs po
pulus dicēs. Morte moriat̄. Qua
re ꝓphetauit ī noīe dñi dicēs ſicut
ſylo erit domus hec ⁊ vrbs iſta de
ſolabit̄ eo q̄ nō ſit habitator. Et
ꝯgregatus ē oīs populus aduer
ſus iheremiā in domo dñi. Et audi
erũt principes iuda v̄ba hec ⁊ aſcē
derũt de domo regis in domũ dñi ⁊
ſederũt in introitu porte domus do
mini noue. Et locuti ſũt ſacerdotes ⁊
ꝓphete ad principes ⁊ ad oēs popu
lũ dicētes. Iudiciũ mortis eſt viro
huic. qꝛ ꝓphetauit aduerſus ciuita
tē iſtā ſicut audiſtis auribꝰ v̄ris.
Et ait iheremias ad oēs principes
⁊ ad vniūſũ populũ dicens. Dñs
miſit me ut ꝓphetarez ad domum
iſtaz ⁊ ad ciuitatē hāc omnia v̄ba
que audiſtis. Nũc ḡ bonas facite
vias v̄ras ⁊ ſtudia veſtra ⁊ audi
te vocē domini dei veſtri ⁊ penitebit
dñm mali q̄d locutus eſt aduſuz
vos. Ego aũt ecce in manibꝰ v̄ris
ſũ: facite mihi q̄d bonũ et rectũ eſt
in oculis veſtris. Verũtamē ſcito
te ⁊ ꝯgnoſcite ſi occideritis me ſā
guinē innocentem tradetis ꝯtra
voſmetipſos ⁊ ꝯtra ciuitatē iſtaz
⁊ habitatores eiꝰ. In veritate em̄
miſit me dñs ad vos ut loquerer
in auribꝰ veſtris omnia v̄ba hec
Et dixerũt principes ⁊ oīs populus
ad ſacerdotes ⁊ ad ꝓphetas. Non
eſt viro huic iudiciũ mortis. qꝛ in
noīe dñi dei nr̄i locutus ē ad nos
Surrexerũt ergo viri de ſenioribꝰ
terre ⁊ dixerũt ad oēm cetũ popu
li loquentes. Micheas de mora
ſthin fuit ꝓpheta ī diebꝰ ezechie
regis iuda ⁊ ait ad oēm populuz
iude dicēs. Hec dic̄ dominus exer
cituũ. Syon quaſi ager arabitur
⁊ ihr̄lm in aceruũ lapidum erit ⁊
mons domus in excelſa ſiluarum
Nunq̄d morte ꝯdēnauit eũ ezechi
as rex iuda ⁊ oīs iuda. Nũquid
non timuerũt dominũ ⁊ deprecati
ſũt faciem dñi ⁊ penituit dñm ma
li q̄d locutus fuerāt aduerſũ eos.

Itaqꝫ nõ faciamꝰ malũ grãde cõ
tra aĩas nr̃as. Fuitqꝫ vir ꝓphetãs
in noĩe dñi vrias filiꝰ ſemei de ca
riathiarim et ꝓphetauit adũſus
ciuitatẽ iſtã ⁊ adũſus terrã hanc
iux̄ oĩa verba ieremie. Et audiuit
rex ioakim ⁊ oĩs potẽtes ⁊ pñci
pes eiꝰ v̉ba hec ⁊ q̃ſiuit rex interfi
cere eũ. Et audiuit vrias ⁊ timuit
fugitqꝫ ⁊ ingreſſus eſt egiptũ. Et
miſit rex ioakim viros in egiptũ
helnathan filiũ achobor ⁊ viros
cũ eo in egiptũ. Et eduxerũt vriã
de egipto ⁊ adduxerũt eũ ad regẽ
ioakim ⁊ pcuſſit eũ gladio ⁊ pie
cit cadauer eiꝰ in ſepulchris vul
gi ignobil'. Igr̃ manꝰ aichã filij
ſaphan fuit cũ ieremia ut nõ tra
deret in manꝰ pplĩ ⁊ interficerẽt eũ.

IN pñcipio regni ioa Ca. xxvij.
kim filij ioſie regis iuda factũ ẽ
verbũ iſtud ad ieremiã a dño di
cens. Hec dicit dñs ad me. Fac ti
bi vincula ⁊ cathenas ⁊ pones eos
in collo tuo ⁊ mittẽs eas ad regẽ
edom ⁊ ad regẽ moab ⁊ ad regẽ
filiorũ ammon ⁊ ad regem tyri ⁊
ad regẽ ſydonis in manu nũtiorũ
qui venerũt iheruſalẽ ad ſedechiã
regẽ iuda ⁊ p̃cipies eis ut ad do
minos ſuos loquãtur. Hec dicit
dñs exercituũ deꝰ iſrl'. Hec dicetis
ad dños vr̃os. Ego feci terram ⁊
hoiẽs et iumẽta q̃ ſũt ſup faciẽ ter
re in fortitudine mea magna ⁊ in
brachio meo extẽto ⁊ dedi eã ei q̃
placuit in ocul' meis. Et nũc itaqꝫ
ego dedi oẽs terras iſtas in manũ
nabuchodonoſor regis babilõis
ſerui mei. inſup ⁊ beſtias agri de
di ei ut ſeruiãt illi et ſuiẽt ei oẽs
gẽtes ⁊ filio eiꝰ ⁊ filio filij eius do
nec veniat tẽpus terre eiꝰ ⁊ ipiꝰ.
Et ſeruiẽt ei gẽtes multe et reges
magni. gens aũt et regnũ qđ nõ
ſeruierit nabuchodonoſor regi ba
bilonis ⁊ quecũqꝫ nõ curuauerit
collũ ſuũ ſb iugo regis babilõis
in gladio ⁊ in fame ⁊ in peſte viſi
tabo ſup gentẽ illã ait dñs donec
ꝯſumã eos in manu eiꝰ. Vos er
go nolite audire ꝓphetas vr̃os ⁊
diuinos ⁊ ſõniatores ⁊ augures
⁊ maleficos q̃ dicũt vobis nõ ſer
uietis regi babilõis. qr mẽdatiũ
ꝓphetãt vob' ut lõge faciãt vos de
terra vr̃a ⁊ eiciãt vos et pereatis.
Porro gens q̃ ſubiecerit ceruicẽ
ſuã ſub iugo regis babilõis ⁊ ſer
uierit ei dimittã eã in terra ſua di
cit dñs ⁊ colet eã ⁊ hitabit in ea.
Et ad ſedechiã regẽ iuda locutꝰ ſũ
ſcđm oĩa v̉ba hec dicẽs. Subicite
colla vr̃a ſb iugo regis babilõis
⁊ ſeruite ei ⁊ populo eiꝰ ⁊ viuetis.
Quare moriemĩ tu ⁊ populꝰ tuus
gladio fame ⁊ peſte. ſicut locutꝰ
eſt dñs ad gentẽ q̃ ſeruire nolue
rit regi babilonis. Nolite audire
v̉ba ꝓphãꝝ dicentiũ vob'. nõ ſuie
tis regi babilõis. qr mẽdatiũ ipſi
loquũtur vob'. Quia nõ miſi eos
ait dñs et ipĩ ꝓphetãt ĩ noĩe meo
mẽdaciter ut eiciãt vos ⁊ pereatis
tã vos q̃ꝫ ꝓphe q̃ vaticinãtur vo
bis. Et ad ſacerdotes ⁊ ad populũ
iſtũ locutꝰ ſũ dicẽs. Hec dic̄ dñs
Nolite audire v̉ba ꝓphãꝝ vr̃oꝝ
qui ꝓphetãt vobis dicẽtes ecce va
ſa dñi reuertẽtur de babilõe nũc
cito. Mendatiũ eñ ꝓphetãt vob'.
Nolite ergo audire eos ſ; ſeruite
regi babilonis ut viuatis. Quaẽ
dat' hec ciuitas in ſolitudinẽ. Et

ſi ꝓphete ſunt ⁊ eſt verbū domini
in eis occurrāt domino exercituū
ut nō veniant vaſa que derelicta
fuerant in domo domini ⁊ ī domo
regis iuda ⁊ in iheruſalez in babi
lonē. Quia hec dicit dominus exer
cituū ad columnas ⁊ ad mare ⁊ ad
baſes ⁊ ad reliqua vaſorum que
māſerūt in ciuitate hac que non
tulit nabuchodonoſor rex babilo
nis cū trāſferret iechoniaz filiū io
akim regem iuda de iheruſalez in
babilonē ⁊ omnes optimates iu
da ⁊ iheruſalē. Quia hec dicit dn̄s
exercituū deus iſrahel ad vaſa q̄
derelicta ſūt in domo dn̄i ⁊ ī domo
regis iuda ⁊ ihrl̄m. In babilonē
trāſferent̄ ⁊ ibi erūt vſqꝫ ad diez
viſitacōnis ſue dicit dominus. Et
afferri faciā ea ⁊ reſtitui ī loco iſto

ET factū eſt in Ca. xxviij.
anno illo in principio regni
ſedechie regis iuda in anno quar
to in mēſe qūto: dixit ad me ana
nias filius azur ꝓpheta de gabaō
in domo dn̄i coraz ſacerdotibus ⁊
omni populo dicēs. Hec dicit do
minus exercituū deus iſrahel. Cō
triui iugū regis babilōis. Adhuc
duo anni dierū ⁊ ego referri faciā
ad locum iſtum omnia vaſa dn̄i
que tulit nabuchodonoſor rex ba
bilonis de loco iſto ⁊ trāſtulit ea
ī babilonē. Et iechoniā filiū ioa
kim regem iuda ⁊ omnē tranſmi
gracōem iude qui ingreſſi ſunt in
babilonē ego cōuertam ad locū
iſtū ait dominus. Conterā enī iu
gū regis babilonis. Et dixit ihere
mias ꝓpheta ad ananiā ꝓphetam
in oculis ſacerdotū ⁊ in oculis oīs
ꝑpl̄i q̄ ſtabat ī domo dn̄i et ait ihe
remias ꝓpheta. Amē. Sic faciat do
minus. Suſcitet dn̄s verba tua q̄
ꝓphetaſti ut referātur vaſa in do
mū domini ⁊ omnis trāſmigracō
de babilone ad locū iſtum. Verū
tn̄ audi verbū hoc qd̄ ego loquor
in auribus tuis ⁊ in auribus vni
uerſi ꝑpl̄i. Prophete qui fuerūt an̄
me ⁊ te ab initio ⁊ ꝓphetauerūt ſu
per terras multas ⁊ ſup regna de
prelio et de afflictione et de fame:
ꝓpheta qui vaticinatus eſt pacez
cū venerit verbum ei⁹: ſciet̄ ꝓphe
ta quez miſit dominus in veritate
Et tulit ananias ꝓpheta cathenaz
de collo iheremie ꝓphete ⁊ ꝯfregit
eam. Et ait ananias ī ꝯſpectu oīs
populi dicens. Hec dicit dn̄s. Sic
cōfringā iugū nabuchodonoſor
regis babilonis poſt duos ān̄os
dierū de collo omniū gentium. Et
abijt iheremias ꝓpheta in viā ſuā
Et factū eſt verbū dn̄i ad iheremi
am poſtq̄ cōfregit ananias ꝓphe
ta cathenā de collo iheremie ꝓphe
te dicens. Vade et dices ananie.
Hec dic̄ dominus. Cathenas lig
neas ꝯtriuiſti ⁊ facies ꝓ eis cathe
nas ferreas. qꝛ hec dicit dn̄s exer
cituū deus iſrl̄. Iugū ferreū poſui
ſup collū cūctarū gentiū iſtarū ut
ſeruiāt nabuchodonoſor regi ba
bilonis ⁊ ſeruiēt ei. inſup et beſti
as terre dedi ei. Et dixit iheremias
ꝓpheta ad ananiā ꝓphetaz. Audi
anania. Non miſit te dn̄s ⁊ tu cō
fidere feciſti populū iſtū in mēda
cio. Idcirco hec dic̄ dn̄s. Ecce ego
mittā te a facie t̄re. Hoc āno mori
eris. Aduſū enī dn̄m locut⁹ es. Et
mortu⁹ ē ananias ꝓpheta ī anno
illo mēſe ſeptīo. Ca. xxix.

ET hec ſūt v̄ba libri quez mi
ſit ieremias de ihr̄lm ad re
liquias ſenioꝝ trāſmigracōīs et
ad ſacerdotes ⁊ ad ꝓphas ⁊ ad
oēm populū quē traduxerat na
buchodonoſor de iheruſalē in ba
bilonez poſtq̄ȝ egreſſus eſt iecho
nias rex ⁊ dn̄a ⁊ eunuchi et pn̄ci
pes iuda ⁊ iheruſalez ⁊ faber ⁊ in
cluſor de ihr̄lm in mān elaſa filij
ſaphan et gamalie filij helchie
quos miſit ſedechias rex iuda ad
nabuchodonoſor regē babilōīs i
babilonez dicēs· Hec dic̄ dn̄s ex
ercituū de⁹ iſrl̄· oī trāſmigracōni
quā trāſtuli de ihr̄lm i babilonē
Edificate domos ⁊ habitate ⁊ plā
tate ortos ⁊ comedite fructū eoꝝ
Accipite vxores ⁊ gn̄ate filios et
filias ⁊ date filijs vr̄is vxores et
filias vr̄as viris date ⁊ pariāt fi
lios ⁊ filias et multiplicamini
ibi et nolite eē pauci nūo et q̄rite
pacē ciuitatis ad quā trāſmigra
re vos feci ⁊ orate ꝓ ea ad dn̄m·
q꜡ in pace illi⁹ erit pax vobis· Hec
dicit dn̄s exercituū deus iſrl̄· Nō
vos ſeducant ꝓphe vr̄i qui ſūt in
medio vr̄m ⁊ diuini vr̄i ⁊ ne attē
datis ad ſōnia vr̄a que vos ſom
niatis· q꜡ falſo ipſi ꝓphetāt vobis
in noīe meo et nō miſi eos dic̄ do
min⁹· Quia hec dicit dn̄s Cū cepe
rint impleri i babilōe ſeptuagin
ta āni viſitabo vos ⁊ ſuſcitabo ſup
vos verbū meū bonū ut reducaz
vos ad locū iſtuz· Ego enī ſcio co
gitacōes q̄s cogito ſup vos ait do
min⁹· cogitacōes pacis ⁊ nō affli
ctōnis ut dem vobis finē ⁊ paciāz
⁊ inuocabitis me ⁊ viuetis et ora
bitis me ⁊ ego exaudiā vos· q̄re
tis me ⁊ inuenietis· Cū queſieritis
me in toto corde vr̄o inueniar a
vobis ait dn̄s· Et reducaz captiui
tatē vr̄āz ⁊ ꝯgregabo vos de vniuer
ſis gētibꝫ ⁊ de cūctis locis ad que
expuli vos dic̄ dn̄s· Et reuerti vos
faciā de loco ad quē trāſmigrare
vos feci· quia dixiſtis· Suſcitauit
nob̄ dn̄s ꝓphas i babilōe· Quia
hec dicit dn̄s ad regē qui ſedet ſu
per ſoliū dauid ⁊ ad oēz populū
hītatorē vrbis h⁹· ad frēs vr̄os
qui nō ſūt egreſſi vobiſcū in trāſ
migracōnez· Hec dicit domin⁹ ex
ercituū· Ecce mittā in eos gladiū
⁊ famē ⁊ peſtē ⁊ ponā eos q̄ſi fic⁹
malas q̄ comedi nō pn̄t eo q꜡ peſ
ſime ſint et ꝑſequar eos i gladio
⁊ in fame et in peſtilētia· Et dabo
eos in vexacōez vniuerſis regnis
terre in maledictōez ⁊ in ſtuporez
⁊ in ſibiluz ⁊ in obprobriū cūctis
gentibꝫ ad q̄s ego eieci eos eo q꜡
nō audierint v̄ba mea dicit dn̄s
que miſi ad eos ꝑ ſuos meos ꝓ
phetas de nocte ꝯſurgēs ⁊ mittēs
⁊ nō audiſtis dicit dn̄s· Vos er
go audite v̄bū dn̄i oēs trāſmig̃
tio quā emiſi de iheruſalē in babi
lonē· Hec dic̄ dn̄s exercituū deus
iſrl̄ ad ahab filiū chulie ⁊ ad ſe
dechiā filiū maaſie qui ꝓphetant
vob̄ i noīe meo mēdacit̄ Ecce ego
tradā eos i man⁹ nabuchodono
ſor regis babilōis et pcutiet eos
in oculis vr̄is· Et aſſumet̄ ex eis
maledictō oī trāſmigracōni iude
que ē in babilōe dicētiū· Ponat
te dn̄s ſicut ſedechiā ⁊ ſicut ahab
q̄s frixit rex babilonis in igne ꝓ
eo q꜡ fecerint ſtulticiā in iſrl̄ ⁊ me
chati ſūt in vxores amicoꝝ ſuoꝝ

⁊ locuti ſūt v̄bū in noīe meo men
daciter qd̄ nō mādaui eis. Ego ſū
iudex et teſtis dicit dn̄s. Et ad ſe
meiā neelamiten dicēs. Hec dicit
dn̄s exercituū deus iſrl̄. Pro eo ꝙ
miſiſti ī noīe meo libros ad oēm
ꝑplm qui eſt ī ihrl̄m et ad ſopho
niā filiū maaſie ſacdotē ⁊ ad vni
uerſos ſacdotes dicēs: dn̄s dedit
te ſacdotē ꝓ ioiade ſacdote ut ſis
dux in domo dn̄i ſup oēm virū ar
repticiū ⁊ ꝓphetantē ut mittas eū
in neruū ⁊ in carcerē. Et nūc qua
re nō increpaſti iheremiā anatho
titē q̄ ꝓphetat vob̄. Quia ſup hoc
miſit in babilonē ad nos dicens.
Lōgū eſt edificate domos ⁊ hita
te ⁊ plātate ortos ⁊ comedite fru
ctus eoꝝ. Legit ḡ ſophonias ſac
dos librū iſtū in aurib⁹ iheremie
ꝓphete. Et factū eſt v̄bū dn̄i ad ihe
remiā dicēs. Mitte ad oēꝫ trāſmi
gracōem dicēs. Hec dicit dn̄s ad
ſemeiā neelamitē. Pro eo ꝙ ꝓphe
tauit vob̄ ſemeias et ego nō miſi
eū ⁊ fecit vos ꝯfidere in mendacō
idcirco hec dicit dn̄s. Ecce ego viſi
tabo ſup ſemeiā neelamitē et ſup
ſemē eius. Nō erit ei vir ſedēs ī me
dio ꝑpli huius ⁊ nō videbit bonū
qd̄ ego faciā ꝑplo meo ait dn̄s. ꝙ
preuaricacōeꝫ locut⁹ ē adūſ⁹ dn̄m

Hoc v̄bū qd̄ factū [Ca. xxx.]
eſt ad iheremiā a dn̄o dicēs.
Hec dicit dn̄s de⁹ iſrl̄ dicēs. Scri
be tibi oīa v̄ba q̄ locutus ſū ad te
in libro. Ecce enī dies veniūt dicit
dn̄s ⁊ ꝯuītā ꝯuerſionē ꝑpli mei iſ
rahel ⁊ iuda ait dn̄s ⁊ ꝯuertam
eos ad terrā quā dedi patrib⁹ eo
rum ⁊ poſſidebūt eam. Et hec v̄ba
que locutus eſt dominus ad iſrl̄

⁊ iudā quoniaꝫ hec dicit domin⁹.
Vocem terroris audiuimus: for
mido ⁊ non eſt pax. Interrogate
⁊ videte ſi generāt maſculus. Qua
re ergo vidi omnis viri man⁹ ſu
pra lumbū ſuum quaſi parturiē
tis. Et ꝯuerſe ſunt vniuerſe faci
es in auruginē. Ve ꝙ magna di
es illa nec eſt ſimilis eius: tēpuſqꝫ
tribulacōis eſt iacob ⁊ ex ipſo ſal
uabit̄. Et erit ī die illa ait domin⁹
exercituū ꝯterā iugū eius de collo
tuo ⁊ vincula eius dirūpā. Et nō
dominabunt̄ ei amplius alieni. ſꝫ
ſeruient dn̄o deo ſuo ⁊ dauid regi
ſuo quē ſuſcitabo eis. Tu ergo ne
timeas ſerue me⁹ iacob ait dn̄s.
neqꝫ paueas iſrl̄. ꝙ ecce ego ſal
uabo te de terra longīquā ⁊ ſemē
tuū de terra captiuitatis eoꝝ. Et
reuertet̄ iacob ⁊ quieſcet ⁊ cūctis
afflūet bonis et nō erit quē formi
det. quoniaꝫ tecū ego ſum ait dn̄s
ut ſaluem te. Faciā enī ꝯſūmatio
nē in cunctis gentib⁹ in q̄b⁹ diſp
ſi te. te aūt nō faciā in ꝯſūmacōeꝫ
ſꝫ caſtigabo te in iudicio ut non ti
bi videaris innoxi⁹. ꝙ hec dicit do
minus. Inſanabilis fractura tua
peſſima plaga tua. Nō eſt q̄ iudi
cet iudiciū tuū ad alligādaꝫ cura
tionē tuā vtilitas nō eſt tibi. Oēs
amatores tui obliti ſūt tui teqꝫ nō
querēt. Plaga enī inimici pcuſſi
te caſtigacōe crudeli. Propter ml̄
titudinē iniquitatis tue durā facta
ſūt peccata tua. Quid clamas ſup
cōtritione tua. Inſanabilis ē do
lor tuus. Propter multitudinē ini
quitatis tue ⁊ dura peccata tua fe
ci hec tibi. Proptēa oēs q̄ ꝯmedūt
te deuorabunt̄ ⁊ vniūſi hoſtes tui

in captiuitatē ducētur. Et oēs qui
te vaſtāt vaſtabūtur. cūctos pre
datores tuos dabo ī pdaꝫ. Obdu
cā em̄ cicatricē tibi ⁊ a vulneribꝫ
tuis ſanabo te dicit dn̄s. Quia eie
ctā vocauerūt te ſyō. hec ē que nō
hēbat requirentē. Hec dicit dn̄s.
Ecce ego ꝯuertā ꝯuerſiōeꝫ tabna
culoꝝ iacob ⁊ tectis eiꝰ miſerebor
Et edificabit ciuitas ī excelſo ſuo
⁊ tēplū iuxta ordinē ſuū fūdabit
Et egrediet de eis laus voxq̄ ludē
tiū ⁊ mltiplicabo eos ⁊ nō minuē
tur. ⁊ glorificabo eos ⁊ nō attenu
abūtur. Et erūt filij eiꝰ ſicut a pri
cipio ⁊ cetus eiꝰ corā me ꝑmane
bit. Et viſitabo aduerſū oēs q̄ tri
bulāt eū ⁊ erit dux eiꝰ ex eo ⁊ pri
ceps de medio eiꝰ ꝓducet. Et ap
plicabo eū ⁊ accedet ad me. Quis
eni iſte ē q̄ applicet cor ſuū ut appro
pinq̄t mihi ait dn̄s. Et eritis mi
hi in populū ⁊ ego ero vobꝭ ī deū.
Ecce turbo dn̄i furor egrediens. ꝓ
cella ruēs in capite impioꝝ ꝯqui
eſcet. Nō auertet iraꝫ indignacō
nis dn̄s. donec faciat ⁊ ꝯpleat co
gitacōneꝫ cordis ſui. In nouiſſiō
dieꝝ intelligetis ea. Ca. xxxi.
In tpe illo dicit dn̄s ero deꝰ vniū
ſis cognacōibꝫ iſrł ⁊ ipi erūt mi
hi in populū. Hec dic dn̄s. Inue
nit grāꝫ in deſerto pplus q̄ remā
ſerat gladio. Vadet ad requiem
ſuā iſrł. Longe dn̄s apparuit mi
hi. Et ī caritate ppetua dilexi te. iō
attraxi te miſerās. Rurſūq̄ edifi
cabo te ⁊ edificaberis vgo iſrł. Ad
huc ornaberis tympanis tuis et
egredieris in choro ludentiū. Ad
huc plātabis vineas ī mōtibꝫ ſa
marie. Plātabūt plātantes et do

nec tēpꝰ veniat nō vindemiabūt.
q2 erit dies in q̄ clamabūt cuſto
des in mōte ephraim. Surgite et
aſcē damꝰ ī ſyon ad dn̄m deū no
ſtrū. q2 hec dicit dn̄s. Exultate ī le
ticia iacob ⁊ hinnite ꝯtra caput
gentiū. pſonate ⁊ canite ⁊ dicite.
Salua dn̄e populū tuū reliquias
iſrł. Ecce ego adducaꝫ eos de tra
aq̄lonis ⁊ ꝯgregabo eos ab extre
mis terre inter q̄s erūt cecꝰ ⁊ clau
dus ⁊ pregnās ⁊ pariēs ſil cetus
mḡnꝰ reuertētiū huc. In fletu ve
niēt ⁊ in p̄cibꝰ reducā eos. Et ad
ducaꝫ eos p torrētes aq̄ꝝ in via
recta ⁊ nō impingēt in ea. q2 factꝰ
ſū iſrahelī pr̄ et ephraim ꝑmoge
nitꝰ meꝰ eſt. Audite vbū dn̄i gē
tes et annūciate in inſulis q̄ ꝓcul
ſūt ⁊ dicite. Qui diſpſit iſrł ꝯgre
gabit eū ⁊ cuſtodiet euꝫ ſicut pa
ſtor gregeꝫ ſuū. Redimet em̄ dn̄s
iacob ⁊ liberabit eū de manu pote
tioris. Et veniēt ⁊ laudabūt ī mō
te ſyon ⁊ ꝯfluēt ad bō dn̄i ſup fru
mento ⁊ vino ⁊ oleo ⁊ fetu pecoꝝ
⁊ armētoꝝ. eritq̄ aīa eoꝝ q̄ſi or
tus irriguus ⁊ vltra nō eſurient
Tūc letabit virgo in choro. iuue
nes ⁊ ſenes ſiml. Et ꝯuertā luctū
eoꝝ in gaudiū ⁊ ꝯſolabor eos et
letificabo a dolore ſuo. Et iebriabo
aīaꝫ ſacerdotū pinguedīe ⁊ pplꝰs
meꝰ bonis meis adimplebit ait
dn̄s. Hec dic dn̄s. Vox in excelſo
audita eſt lamētacōis luctꝰ ⁊ fle
tus rachel plorātis filios ſuos et
nolētis ꝯſolari ſup eis. q2 nō ſūt
Hec dicit dn̄s. Quieſcat vox tua
a ploratu ⁊ oculi tui a lacrimis q2
eſt merces opi tuo ait dn̄s. Et reu
tentur de terra inimici et eſt ſpes

nouiſſimis tuis ait dñs et reuertē
filij tui ad ṫminos ſuos. Audiēs
audiui ephraim trãſmigrātē. Ca
ſtigaſti me dñe et eruditus ſũ q̄ſi
iuuenculus indomitus. Cõuerte
me ⁊ reuertar. quia tu dñs deus
meus. Poſtq̄ꝫ em̄ cõuertiſti me egi
penitētiã ⁊ poſtq̄ꝫ oſtēdiſti mihi
percuſſi femur meũ. Cõfuſus ſum ⁊
erubui. qm̄ ſuſtinui opprobrium
adoleſcētie mee. Si filius honoꝛabi
lis mihi ephraim ſi puer delicatꝰ
ꝙ ex quo locutus ſũ de eo adhuc
recoꝛdaboꝛ eius. Idcirco ↄturbata
ſũt viſceꝛã mea ſup eũ: miſerãs mi
ſereboꝛ eiꝰ ait dñs. Statue tibi ſpe
culã pone tibi amaritudĩes. Dirige
coꝛ tuũ in viã rectã ĩ q̄ ambulaſti.
Reuẽtere v̓go iſrł: reuertēe ad ciuita
tes tuas iſtas. Vſqꝫ q̄ delicijs diſ
ſolueris filia vaga. Quia creauit
dñs nouũ ſup terrã: fēia circũda
bit virũ. Hec dicit dñs exercituũ
deus iſrł. Adhuc dicēt v̓bũ iſtud
in ṫra iuda ⁊ ĩ vrbibꝰ eius cũ ↄuẽ
tero captiuitatē eoꝝ. Bñdicat tibi
dñs pulchritudo iuſtitie mõs ſã
ctus. Et habitabũt in eo iudas ⁊
oēs ciuitates eius ſil̓ agricole ⁊ mi
nantes greges. ꝙ inebriaui aĩaꝫ
laſſaꝫ ⁊ om̄eꝫ aĩam eſuriētē ſatu
raui. Ideo q̄ſi de ſõno ſuſcitatꝰ ſũ
⁊ vidi ⁊ ſomnus meus dulcis m̄.
Ecce dies venient dic̄ dñs et ſeiabo
domũ iuda ⁊ domũ iſrł ſemine ho
minis et ſeie iumētoꝝ. Et ſic̄ vigi
laui ſup eos ut euellerē ⁊ demoli
rer ⁊ diſſiparem ⁊ diſꝑderē ⁊ affli
gerē. ſic vigilabo ſup eos ut edifi
cē ⁊ plantē ait dñs. In diebꝰ illis
nõ dicēt vltra. patres comederũt
vuã acerbã ⁊ dētes filioꝝ obſtu

puerũt. ſꝫ vnuſquiſqꝫ ĩ iniquitate
ſua moꝛiet̄. Oĩs hõ q̄ ↄmederit vuã
acerbã obſtupeſcēt dētes eiꝰ. Ecce
dies venient dic̄ dñs ⁊ feriã domui
iſrł ⁊ domui iuda fedus nouum.
Non ſcd̄m pactũ qd̓ pepigi cũ pr̄i
bus eoꝝ ĩ die q̄ apprehēdi manuꝫ
eoꝝ ut educerē eos de ṫra egipti:
pactũ qd̓ irritũ fecerũt ⁊ ego dñã
tus ſũ eoꝝ dic̄ dñs. ſꝫ hoc erit pa
ctũ qd̓ feriã cũ domo iſrł. Poſt di
es illos dic̄ dñs dabo legē meã in
viſceribus eoꝝ ⁊ in coꝛde eoꝝ ſcri
baꝫ eã ⁊ ero eis ĩ deũ ⁊ ipſi erũt m̄
in populũ. Et nõ docebit vltra vir
ꝓximũ ſuũ ⁊ vir fratrē ſuũ dicēs
ↄgnoſce dñm. Oēs em̄ cognoſcēt
me a minimo eoꝝ vſqꝫ ad maxi
mũ ait dñs. ꝙ ꝓpiciaboꝛ iniq̄tati
eoꝝ ⁊ pcti eoꝝ nõ ero memoꝛ am
plius. Hec dicit dñs q̄ dat ſolem
in lumie diei. oꝛdinē lune ⁊ ſtella
rũ in lumie noctis q̄ turbat mare
⁊ ſonant fluctus eius. dñs exerci
tuum nomē illi. Si defecerit leges
iſte coraꝫ me dic̄ dñs: tũc ⁊ ſemē
iſrł deficiet ut nõ ſit gēs corã me
cunctis diebꝰ. Hec dic̄ dñs. Si mē
ſurari potuerint celi ſurſũ ⁊ inueſti
gari fũdamēta ṫre deoꝛſum et ego
abiciã vniuerſũ ſemē iſrahel ꝓpt̄
omnia q̄ fecerũt dicit dñs. Ecce di
es venient dicit dñs ⁊ edificabitur
ciuitas dño a turre ananehel vſ
qꝫ ad portã anguli. Et exibit vltra
noꝛma menſure in ↄſpcũ eius ſuper
collē gareb ⁊ circuibit goatha ⁊
oēm vallē cadauerũ ⁊ cineres ⁊
vniuerſã regionē moꝛtis. vſqꝫ ad
toꝛrētē cedron ⁊ vſqꝫ ad ãgulũ poꝛ
te eq̄ꝝ oꝛiētal̓. Sctm̄ dñi non euel
let̄ ⁊ non deſtruet̄ vltra ĩ ꝑpetuũ.

Verbū qꝺ factū ē Ca.xxxij.
ad iheremiā a dn̄o in anno
decimo ſedechie regis iuda. ipſe ē
annus octauꝰdecimꝰ nabuchodo
noſor. Tūc exercitꝰ regis babilo
nis obſidebat ihr̄l'm et iheremi
as ꝓpħa erat clauſus ī atrio car
ceris qui erat ī domo regis iuda
Clauſerat eñ eū ſedechias rex iu
da dicēs. Quare vaticinaris dicēs
hec dic dn̄s. Ecce ego dabo ciuita
tē iſtā in manꝰ regis babilōis et
capiet eam. ⁊ ſedechias rex iuda
nō effugiet de manu caldeoꝝ. ſed
tradet' in manꝰ regis babilōis ⁊
loquet' os eiꝰ cum ore illiꝰ ⁊ oculi
eiꝰ oculos illiꝰ videbūt ⁊ in babi
lonē ducet ſedechiā et ibi erit do
nec viſitē eū ait dn̄s. ſi autē dimi
caueritis aduerſū caldeos nihil
ꝓſpeꝝ hēbitis. Et dixit iheremias
Factū eſt v̄bū dn̄i ad me dicēs.
Ecce ananehel filiꝰ ſellū patruel'
tuus veniet ad te dicēs. Eme tibi
agꝝ meū qui eſt ī anathot. Tibi
enim competit ex ꝓpinquitate ut
emas. Et venit ad me ananehel fi
lius patrui mei ſc̄d3 v̄bū dn̄i ad
veſtibulū carceris et ait ad me.
Poſſide agꝝ meū qui eſt in ana
thot in terra beniamin. qꝛ tibi ꝯpe
tit hereditas ⁊ tu ꝓpinquus es ut
poſſideas. Intellexi aūt qꝛ v̄bū do
mini eēt. ⁊ emi agꝝ ab ananehel
filio patrui mei q̄ eſt in anathot
Et appendi ei argentū ſeptē ſtate
res ⁊ decē argēteos et ſcripſi in li
bro ⁊ ſignaui ⁊ adhibui teſtes.
Et appēdi argētū in ſtatera ⁊ ac
cepi libꝝ poſſeſſiōis ſignatū ⁊ ſti
pulacōes ⁊ rata ⁊ ſigna forinſecꝰ
Et dedi libꝝ poſſeſſiōis baruch fi
lio neri filie maaſie in ocul' ana
nehel patruel' mei et in oculis te
ſtiū qui ſcripti erāt ī libro empti
onis ⁊ in ocul' oīm iudeoꝝ q̄ ſede
bāt in atrio carceris. Et p̄cepi ba
ruch corā eis dicēs. Hec dic dn̄s
exercituū deus iſrl'. Sume libros
iſtos. libꝝ emp̄cōis hūc ſignatū
⁊ libꝝ hūc qui aptꝰ eſt et pones
illos in vaſe fictili ut ꝑmanē poſ
ſint diebꝰ multis. Hec eñ dicit
dn̄s exercituū deus iſrl'. Adhuc
poſſidebūtur domꝰ ⁊ agri ⁊ vinee
in terra iſta. Et oraui ad dominū
poſtq̄ tradidi librū poſſeſſionis
baruch filio neri dicēs. Heu heu
heu dn̄e deus. Ecce tu feciſti celū ⁊
terrā in fortitudine tua magna ⁊
ī brachio tuo extēto. Nō erit tibi
difficile om̄e v̄bū qui facis mīaꝫ
in milibꝰ ⁊ reddis iniq̄tatꝫ p̄rm
in ſinū filioꝝ eoꝝ poſt eos fortiſſi
me magne et potens. dn̄s exerci
tuū nomē tibi. magnꝰ in ꝯſilio
⁊ incōprehēſibil' in cogitatu. cuiꝰ
oculi apti ſūt ſup om̄s vias filio
rū adā. ut reddas vnicuiq3 ſc̄dm
vias ſuas ⁊ ſc̄d3 fructū adinuēti
onū eius. qui poſuiſti ſigna ⁊ por
tēta in terra egipti vſq3 ad diem
hāc ⁊ in iſrahel ⁊ in hoībꝰ. et tibi
feciſti nom̄ ſicut ē dies hec. Et edu
xiſti populum tuū iſrahel de terra
egipti in ſignis ⁊ in portētis ⁊ in
manu robuſta ⁊ in brachio extē
to ⁊ in terrore mḡno ⁊ dediſti eis
terrā hāc quā iuraſti p̄ribꝰ eoꝝ
ut dares eis terrā fluentē lacte et
melle ⁊ ingreſſi ſūt ⁊ poſſiderūt eā.
Et nō obedierūt voci tue ⁊ in lege
tua nō ambulauerūt. oīa q̄ man
daſti eis ut facerēt non fecerūt et

euenerunt eis oīa mala hec. Ecce
municōes extructe ſunt aduſuȝ ci
uitatē ut capiatur et vrbs data ē
in manus caldeoꝝ qui ꝑliant̄ ad
uerſꝰ eā a facie gladij ⁊ famis ⁊
peſtilēcie ⁊ queciiqȝ locutꝰ es ac
ciderūt ut tuipſe cernis. Et tu di
cis mihi dn̄e deꝰ. eme agꝝ argē
to ⁊ adhibe teſtes cū vrbs data
ſit in manꝰ caldeoꝝ. Et factū eſt
verbū dn̄i ad iheremiā dicēs. Ec
ce ego dn̄s deꝰ vniuſe carnis. Nū
quid mihi difficile erit omē ver
bū. Proptēa hec dicit dn̄s. Ecce
ego tradā ciuitatē iſtaȝ in manꝰ
caldeoꝝ ⁊ in manꝰ regis babilo
nis ⁊ capiēt eā ⁊ venient caldei ꝑ
li ātes aduerſū vrbē hāc et ſuccē
dent eā igni ⁊ ↄburēt eā ⁊ domꝰ
in quarū domatibꝰ ſacrificabāt
baal ⁊ libabāt dijs alienis liba
mina ad irritandū me. Erāt eīn
filij iſrl̄ et filij iuda iugiter faciē
tes malū in oculis meis ab ado
leſcētia ſua: filij iſrl̄ qui vſqȝ nūc
exacerbabāt me in ope manuū
ſuaꝝ dicit dn̄s. qꝛ in furore ⁊ i in
dignacōne mea facta eſt mihi ci
uitas hec a die qua edificauerūt
eā vſqȝ ad diē iſtaȝ qua auferet̄
de ↄſpectu meo ꝓpter malitiā filio
rū iſrl̄ ⁊ filioꝝ iuda quā fecerūt
ad iracūdiā me ꝓuocātes. ipſi
et reges eoꝝ et pn̄cipes eoꝝ ⁊ ſa
cerdotes ⁊ ꝓphete eoꝝ viri iuda
⁊ habitatores ihrl̄m. Et verterūt
ad me terga ⁊ non facies. cū doce
rē eos ⁊ erudirem diluculo ⁊ nol
lent audire ut acciperēt diſcipli
nā. Et poſuerūt ydola ſua i domo
in qua inuocatū eſt nomen meū
ut pollluerēt eam ⁊ edificauerūt

excelſa baal que ſūt in valle filij
ennon ut iniciarēt filios ſuos et
filias ſuas moloch qđ nō māda
ui eis nec aſcēdit in cor meū ut fa
cerēt abhoīacōeȝ hanc ⁊ in pc̄m
deducerēt iudā. Et nūc ꝓpter iſta
hec dicit dn̄s deus iſrl̄ ad ciuitatē
hāc: de q̄ vos dicitis ꝙ tradat̄ in
manꝰ regis babilonis in gladio
⁊ in fame ⁊ in peſte. Ecce ego ↄgre
gabo eos de vniuſis terris ad q̄s
eieci eos i furore meo ⁊ in ira mea
⁊ i indignacōe grādi ⁊ reducam
eos ad locū iſtū ⁊ hītare eos faciā
ↄfidēt̄ ⁊ erūt m̄ in ꝓpl̄m et ego ero
eis in deum. Et dabo eis cor vnū
⁊ viaȝ vnā ut timeāt me vniuſis
diebꝰ ⁊ bn̄ ſit eis ⁊ filijs eorū pꝰ
eos. Et feriā eis pactū ſēpiternū ⁊
nō deſinaȝ eis bn̄facē ⁊ tīorē meū
dabo i corde eoꝝ ut non recedāt a
me ⁊ letabor ſup eis cū bn̄ eis fece
ro. Et plātabo eos i t̄ra iſta i veita
te i toto corde meo ⁊ i tota anima
mea. qꝛ hec dic̄ dn̄s. Sicut adduxi
ſup ꝓpl̄m iſtū oē malū hoc grāde
ſic adducā ſup eos oē bonum qđ
ego loquor ad eos. Et poſſidebūt
agri in t̄ra iſta de q̄ vos dicitis ꝙ
deſ̄ta ſit eo ꝙ nō remāſeit hō et iu
mētū ⁊ data ſit i manus caldeoꝝ
Agri emēt̄ pecūia ⁊ ſcribet̄ i libro
⁊ iprimet̄ ſignū et teſtis adhibe
bit̄ i t̄ra beīami et i circuitu ihrl̄m
in cītatibꝰ iuda et in cītatibꝰ mō
tanis ⁊ i cītatibꝰ cāpeſtribꝰ ⁊ i ci
uitatibꝰ q̄ ad auſtrū ſūt. qꝛ ↄūtaȝ
captiuitatem eoꝝ ait dominus.

Ca. xxxiij.

ET factum
eſt verbum domini ad ihe
remiam ſecūdo cum adhuc clau
ſus eſſet in atrio carceris dicens.

Hec dicit dn̄s qui facturꝰ eſt ⁊ for
maturꝰ illud ⁊ paturꝰ: dn̄s nom̄
eiꝰ. Clama ad me ⁊ exaudiā te ⁊
annūtiabo tibi grādia ⁊ firma q̄
neſcis. Quia hec dicit dn̄s deꝰ iſra
hel ad domos vrbis huiꝰ ⁊ ad do
mos regis iuda que deſtructe ſūt
⁊ ad municōes ⁊ gladiū venien
tiū ut dimicēt cū caldeis ⁊ imple
ant eas cadaueribꝰ hoim quas
pcuſſi in furore meo ⁊ in indigna
cōne mea. abſcōdens faciē meā a
ciuitate hac ꝑpt oēm malitiaꝫ eo
rū. Ecce ego obducā eis cicatriceꝫ
⁊ ſanitatē et curabo eos ⁊ reuela
bo eis depcacōeꝫ pacis ⁊ veritatiſ
Et ꝯuertā ꝯuſionē iuda ⁊ ꝯuſio
nē ihrl̄m et edificabo eos ſicut a
pncipio ⁊ emūdabo eos ab om̄i
iniq̄tate ſua in q̄ peccauerūt mihi
et ꝓpitiꝰ ero cūctis iniq̄tatibꝰ eoꝝ
in q̄bꝰ deliquerūt mihi ⁊ ſpreuerūt
me. Et erūt mihi ī nomē ⁊ in gau
diū ⁊ in laudē ⁊ in exultacōneꝫ cū
ctis gētibꝰ terre q̄ audierint oīa
bona q̄ ego facturꝰ ſū eis ⁊ paue
būt ⁊ turbabūtur ī vniūſis lociſ
⁊ in omni pace quā ego faciā eiſ.
Hec dicit dn̄s. Adhuc audietur
in loco iſto quē vos dicitis eē de
ſertū eoꝙ nō ſit hō ⁊ iumentū in
ciuitatibꝰ iuda ⁊ foris iheruſaleꝫ
que deſolate ſūt abſq; hoīe ⁊ abſ
q; habitatore ⁊ abſq; pecore. vox
gaudij ⁊ vox leticie vox ſponſi et
vox ſpōſe. vox dicentiū ꝯfitemini
dn̄o exercituū qm̄ bonꝰ dn̄s. qm̄
in eternū mia eius ⁊ portantiū vo
ta in domo dn̄i. Reducaꝫ em̄ ꝯuſi
onē terre ſicut a pncipio dicit dn̄s
Hec dicit dn̄s exercituū. Adhuc
erit ī loco iſto deſerto abſq; hoīe

et abſq; iumēto ⁊ ī cūctis ciuitati
bus eiꝰ hitaculū paſtoꝝ accubā
tiū gregū in ciuitatibꝰ mōtuoſis
⁊ in ciuitatibꝰ cāpeſtribꝰ ⁊ in ciui
tatibꝰ que ad auſtꝝ ſūt ⁊ ī terra
beniamin ⁊ ī circuitu ihrl̄m ⁊ ī ci
uitatibus iuda. adhuc trāſibūt
greges ad manuꝫ numerātis ait
dn̄s. Ecce dies veniēt dicit dn̄s ⁊
ſuſcitabo v̇bū bonū q̄d locutꝰ ſū
ad domū iſrl̄ et ad domū iuda.
In diebꝰ illis ⁊ ī tpe illo germia
re faciā dauid germē iuſticie ⁊ fa
ciet iudiciū ⁊ iuſticiā in terra. In
diebꝰ illis ſaluabitur iuda et iſrl̄
habitabit ꝯfidēter. Et hoc ē nom̄
q̄d vocabūt eū: dn̄s iuſtꝰ noſter
Quia hec dicit dn̄s. Nō interibit de
dauid vir q̄ ſedeat ſup thronū do
mus iſrl̄ et de ſacdotibꝰ et de leui
tis nō interibit vir a facie mea q̄
offerat holocauſtomata et incen
dat ſacrificiū et cedat victias oī
bus diebꝰ. Et factū eſt verbū dn̄i
ad ihereniā dicēs. Hec dicit dn̄s
Si irritū pōt fieri pactū meū cum
die ⁊ pactū meū cū nocte ut non
ſit dies ⁊ nox in tpe ſuo. et pactū
meū irritū eē poterit cū dauid ſer
uo meo ut nō ſit ex eo filiꝰ q̄ reg
net in throno eiꝰ ⁊ leuite ⁊ ſacer
dotes miſtri mei. Sicuti enūerari
non pn̄t ſtelle celi ⁊ metiri arene
maris. ſic multiplicabo ſemen da
uid ſui mei ⁊ leuitas miſtros me
os. Et factū eſt v̇bū dn̄i ad ihere
miā dicēs. Nūquid nō vidiſti q̄d
populꝰ hic locutꝰ ſit dicens. due
ꝯgnacōes q̄s elegerat dn̄s abie
cte ſūt: Et populū meū deſpexerūt
eoꝙ nō ſit vltra gēs coram eis.
Hec dicit dn̄s. Si pactū meū inter

diē ⁊ noctē ⁊ leges celo ⁊ terre nō
poſui eq̄ dez ⁊ ſemē iacob ⁊ dauid
ſerui mei ꝓiciā ut nō aſſumā de ſe
mine eius pn̄cipes ſeminis abra
hā ⁊ yſaac ⁊ iacob. Reducaz eñ
ꝯuerſionē eoꝝ ⁊ miſerebor eis.
Verbū qđ factū Ca. xxxiiij.
eſt ad iheremiam a dn̄o qn̄
nabuchodonoſor rex babilōis et
oīs exercitus ei⁹ vniuſaq; regna
terre que erāt ſb̄ poteſtate man⁹
eius ⁊ om̄es ꝑpl̄i bellabant cōtra
ihrl̄m ⁊ ꝯtra oēs vrbes eius dicēs
Hec dicit dn̄s deus iſrl̄. Vade et
loquere ad ſedechiā regē iuda et
dices ad eum. Hec dicit dn̄s Ecce
ego tradā ciuitatē hāc in manus
regis babilonis ⁊ ſuccēdet eā igni
Et tu nō effugies de manu ei⁹ ſed
cōprehēſione capieris ⁊ in manu
eius traderis ⁊ oculi tui oculos re
gis babilonis videbūt ⁊ os eius
cū ore tuo loquet̄ ⁊ babilonez in
troibis. Attamē audi v̄bū dn̄i ſe
dechia rex iuda Hec dicit dn̄s ad
te. Nō morieris in gladio ſ; i pace
morieris ⁊ ſcđm cōbuſtiones pa
trū tuoꝝ regū p̄oꝝ q̄ fuerūt ante
te ſic ꝯburēt te ⁊ ve dn̄e plāgēt te
q2 verbū hoc ego locutus ſū dicit
dn̄s. Et locutus ē iheremias ꝓphe
ta ad ſedechiā regez iuda vniuſa
v̄ba hec in iheruſalē ⁊ exercitus re
gis babilōis pugnabat ꝯtra ihe
ruſalē ⁊ cōtra oēs ciuitates iuda
que reliq̄ erāt ꝯtra lachis ⁊ cōtra
azecha. Hee eñ ſuperāt de ciuita
tib⁹ iuda vrbes munite. Verbuz
qđ factū eſt ad iheremiam a dn̄o
poſtq̄ ꝑcuſſit rex ſedechias fed⁹
cū oī ꝑplo in ihrl̄m p̄dicans ut di
mitteret vn⁹ q̄ſq; ſuū ſuū ⁊ vnuſ

quiſq; ācillā ſuā hebreū ⁊ hebreaz
liberos ⁊ nequaq̄ dn̄arentur eis
id eſt in iudeo ⁊ in fratre ſuo. Au
dierūt ḡ om̄es pn̄cipes ⁊ vniuer
ſus populus q̄ inierūt pactū ut di
mitteret vnuſquiſq; ſeruū ſuū et
vnuſquiſq; ancillā ſuā liberos et
vltra nō dn̄arentur eis. Audierūt
igit̄ ⁊ dimiſerūt. Et ꝯuerſi ſūt dein
ceps ⁊ retraxerūt ſuos ſuos ⁊ an
cillas ſuas quos dimiſerāt liberos
⁊ ſbiugauerūt in famulos ⁊ famu
las. Et factū eſt v̄bū ad iheremiā
a dn̄o dicens. Hec dicit dn̄s deus
iſrahel. Ego ꝑcuſſi fedus cū p̄rib⁹
veſtris in die qua eduxi eos de ter
ra egipti de domo ſuitutis dicens
Cū cōpleti fuerit ſeptez ān̄i dimit
tat vnuſquiſq; frēm ſuū hebreuz
qui vēditus ē ei et ſeruiet tibi ſex
annis ⁊ dimittes eū a te liberū. Et
non audierūt patres veſtri me nec
inclinauerūt aurē ſuā. Et ꝯuerſi
eſtis vos hodie ⁊ feciſtis quod re
ctū eſt in oculis meis ut predicarē
tis libertatē vnuſquiſq; ad amicū
ſuū ⁊ iniſtis pactū in ꝯſpectu meo
in domo in q̄ inuocatuz eſt nomē
meū ſup eā. Et reuerſi eſtis et cōma
culaſtis nomē meū et reduxiſtis
vnuſquiſq; ſeruū ſuū et vn⁹ q̄ſq;
ancillā ſuaz quos dimiſeratis ut
eſſent liberi ⁊ ſue poteſtatis ⁊ ſub
iugaſtis eos ut ſint vobis ſui et
ancille. Propterea hec dicit dn̄s.
Vos nō audiſtis me ut p̄dicare
tis lib̄tatē vn⁹ q̄ſq; frī ſuo ⁊ vnuſ
q̄ſq; amico ſuo. Ecce ego p̄dico lib
tatē ait dn̄s ad gladiū ad peſtē
ad famē ⁊ dabo vos i ꝯmocōez cū
ctis regnis terre. Et dabo viros q̄ p̄
uaricāt fed⁹ meū ⁊ nō obſuauerūt

verba federis quibꝰ aſſenſi ſūt in
ↄſpectu meo vitulū quē cōciderūt
in duas ptes ⁊ trāſierūt int̄ diui
ſiones eius pĩcipes iuda ⁊ pĩci
pes ihrl̄m· eunuchi ⁊ ſacerdotes
⁊ oīs populꝰ terre q̄ trāſierūt int̄
diuiſiões vituli· ⁊ dabo eos in ma
nus inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ in manꝰ q̄
rentiū aīam eoꝝ et erit morticinū
eoꝝ ī eſcā volatilibꝰ celi ⁊ beſtijs
terre· Et ſedechiā regē iuda ⁊ pĩ
cipes eius dabo ī manꝰ inimicoꝝ
ſuoꝝ ⁊ in manꝰ querētiū aīas eo
rū ⁊ in manꝰ exercituū regis babi
lonis q̄ receſſerūt a vob· Ecce ego
p̄cipio dicit dn̄s et reducā eos in
ciuitatē hāc ⁊ pliabūtur adūſuz
eā ⁊ capiēt eā ⁊ incendēt igni· Et
ciuitates iuda dabo in ſolitudīez
eo qꝛ nō ſit hitator. ¶ Ca· xxxv·

Verbū qđ factuz eſt ad ihere
miā a dn̄o in diebꝰ ioakim
filij ioſie regis iuda dicēs· Vade
ad domū rechabitaꝝ ⁊ loq̄re eis
⁊ introduces eos in domū dn̄i in
vnā exedram theſauroꝝ et dab
eis bibere vinū Et aſſumpſi iecho
nī ī filiū iheremie filij abſame et
frēs eius ⁊ oms filios eiꝰ ⁊ vniū
ſaz domū rechabitaꝝ et ītroduxi
eos ī domū dn̄i ad gazophilatiū
filioꝝ anan filij iezedelie hoīs dei
qđ erat iuxta gazophilatiū pĩci
pū ſuꝑ theſauꝝ maaſie filij ſellū
qui eāt cuſtos veſtibuli· Et poſui
coraz filijs domus rechabitaꝝ ci
phos plenos vino ⁊ calices ⁊ di
xi ad eos· Bibite vinū· Qui rn̄de
rūt· Nō bibemꝰ vinū· qꝛ ionadab
filiꝰ rechab pr̄ nr̄ p̄cepit nob di
cēs· Non bibetis vinū vos et filij
vr̄i vſqꝫ ī ſempiternū· Et domū nō

edificabitis ⁊ ſementē nō ſeretis
⁊ vineas nō plātabitis nec hebi
tis· ſꝫ ī tabnacul' hitabitis cūctis
diebꝰ vr̄is ut viuatis diebꝰ mul
tis ſuꝑ fatiē terre ī qua vos pegri
namini· Obediuimꝰ ergo voci io
nadab filij rechab pr̄is nr̄i in oī
bus q̄ p̄cepit nob· ita ut nō bibe
remꝰ vinū cūctis diebꝰ nr̄is nos
⁊ mulieres nr̄e filij ⁊ filie nr̄e et n̄
edificaremꝰ domos ad habitan
dū ⁊ vineā ⁊ agꝛ ⁊ ſementē nō
habuimꝰ· ſꝫ habitauimꝰ ī tabna
culis ⁊ obediētes fuimꝰ iux̄ oīa q̄
p̄cepit nobis ionadab pater nr̄·
Cū aūt aſcēdiſſet nabuchodono
ſor rex babilonis ad terrā nr̄am
diximꝰ· Venite ⁊ ingrediamur ī
iheruſalē a fatie exercitꝰ caldeoꝝ
⁊ a fatie exercitꝰ ſyrie ⁊ mā ſimꝰ
in iheruſalē· Et factū eſt v̄bū dn̄i
ad iheremiā dicēs· Hec dic̄ dn̄s·
exercituū deꝰ iſrl'· Vade et dic vi
ris iuda ⁊ habitatoribꝰ iheruſa
lē· Nūquid nō recipietis diſcipli
nā ut obediatis v̄bis meis dicit
dn̄s· Preualuerūt ſmones iona
dab filij rechab q̄s p̄cepit filijs
ſuis ut nō biberēt vinū ⁊ non bi
berūt vſqꝫ ad diē hāc· qꝛ obedie
rūt p̄cepto pr̄is ſui· Ego aūt locu
tus ſū ad vos de mane ↄſurgēs ⁊
loqn̄s et nō obediſtis mihi· Miſi
qꝫ ad vos oēs ſeruos meos ꝓphe
tas ↄſurgēs diluculo mittēſqꝫ et
dicēs· Conuertimī vnuſquiſqꝫ a
via ſua peſſima ⁊ bona facite ſtu
dia vr̄a et nolite ſequi deos alie
nos neqꝫ colatis eos ⁊ hitabitis
in terra quā dedi vobis ⁊ patribꝫ
vr̄is· Et nō inclinaſtis aurē vr̄az
neqꝫ audiſtis me· Firmauerunt

igiť filij ionadab filij rechab p̄re
ceptū patris ſui qđ p̄cepat eiſ. po
pulus aūt iſte nō obediuit m̄. Jd
circo hec dicit dn̄s exercituū deus
iſrl'. Ecce ego adducā ſup iudā ⁊
ſup om̄es habitatores ihrl'm vni
uerſā afflictōeȝ quā locutus ſum
adūſū illos eo ꝙ locutus ſū ad il
los ⁊ nō audierūt. vocaui illos ⁊
nō rn̄derēt mihi. Domui aūt recha
bitarū dixit iheremias. Hec dicit
dn̄s exercituū deus iſrl'. Pro eo ꝙ
obediſtis p̄cepto ionadab p̄ris
veſtri ⁊ cuſtodiſtis oīa mandata
eius ⁊ feciſtis vniūſa que p̄cepit
vob. ꝓptēa hec dicit dn̄s exercituū
deꝰ iſrl' Nō deficiet vir de ſtirpe io
nadab filij rechab ſtās ī ꝯſpectu
meo cūctis diebꝰ. ¶ Ca. xxxvi.

ET factū eſt in anno quarto
ioakim filij ioſie regis iuda
factū eſt verbū hoc ad iheremiā a
dn̄o dicēs. Tolle volumē libri et
ſcribes in eo oīa v̄ba que locutuſ
ſū tibi adūſus iſrl' ⁊ iudam ⁊ ad
uerſū oēs gētes a die qua locutꝰ
ſū ad te ex diebꝰ ioſie vſqȝ ad diē
hanc: ſi forte audiēte domo iuda
vniūſa mala que ego cogito face
re eis reūtatᷣ vnuſquiſqȝ a via ſua
peſſima ⁊ ꝓpitius ero inīq̄tati ⁊ pec
cato eoꝝ. Vocauit ergo ieremi
as baruch filium nerie ⁊ ſcripſit
baruch ex ore iheremie oēs ſmo
nes dn̄i quos locutꝰ eſt ad eū in
volumine libri. Et p̄cepit iheremi
as baruch dicens Ego clauſus ſū
nec valeo ingredi ī domū dn̄i. Jn
gredere ergo tu et lege de volumīe
in q̄ ſcripſiſti ex ore meo v̄ba dn̄i
audiēte ꝑplo in domo dn̄i in die ie
iunij. inſup ⁊ audiente vniuerſo
iuda q̄ veniūt de ciuitatibꝰ ſuis.
Leges eis ſi forte cadat oratio eo
rū in ꝯſpectu dn̄i ⁊ reūtatur vnꝰ q̄ſ
qȝ a via ſua peſſima. qm̄ magnuſ
furor ⁊ indignatio eſt quā locutꝰ
eſt dn̄s adūſus ꝑplm hunc. Et fe
cit baruch filiꝰ nerie iux̄ oīa que
p̄cepat ei iheremias ꝓpheta legēs
ex volumine ſmones dn̄i ī domo
dn̄i. Factū eſt aūt in anno quīto
ioakim filij ioſie regis iuda ī mē
ſe nono p̄dicauerūt ieiuniū in cō
ſpectu dn̄i oī ꝑplo ī iheruſalē ⁊ vni
uerſe multitudini q̄ ꝯfluxerat de ci
uitatibꝰ iuda in iheruſaleȝ. Legit
qȝ baruch ex volumine ſmones
iheremie ī domo dn̄i in gazophila
tio gamarie filij ſaphan ſcribe in
veſtibulo ſupiori in introitu porte
noue domus dn̄i audiēte oī ꝑplo
Cūqȝ audiſſet micheas filius ga
marie filij ſaphā oēs ſmones do
mini ex libro deſcēdit ī domū regiſ
ad gazophilatiū ſcribe. Et ecce ibi
oēs p̄ncipes ſedebāt eliſama ſcri
ba ⁊ dalaias filiꝰ ſemeie ⁊ helna
thā filiꝰ achobor ⁊ gamarias filiꝰ
ſaphā ⁊ ſedechias filiꝰ ananie ⁊
vniūſi p̄ncipes. Et nūciauit eis mi
cheas oīa v̄ba q̄ audiuit legēteȝ
baruch ex volumīe ī auribꝰ ꝑpli.
Miſerūt itaqȝ oēs p̄ncipes ad ba
ruch iudi filiuȝ nathanie filij ſele
mie filij chuſi dicētes. Volumē ex
q̄ legiſti audiēte ꝑplo ſume ī manū
tua ⁊ veni. Tulit ḡ baruch filiꝰ ne
rie volumē ī manū ſua ⁊ venit ad eos
Et dixerūt ad eū. Sede ⁊ lege hec in
auribꝰ nr̄is. Et legit baruch ī au
ribꝰ eoꝝ. Jgitur cū audiſſent oīa
verba obſtupuerūt vnꝰ q̄ſqȝ ad
ꝓximū ſuū et dixerūt ad baruch.

Nũtiare debemꝰ regi oẽs ſermões
iſtos. Et interrogauerũt eũ dicẽtes
Indica nobis q̃uo ſcripſiſti oẽs
ſermões iſtos ex ore eiꝰ. Dixit au
tẽ eis baruch. Ex ore ſuo loq̃bat̃
q̃ſi legẽs ad me om̃es ſermones
iſtos et ego ſcribebã in volumie
atramẽto. Et dixerũt p̃ncipes ad
baruch Vade ⁊ abſcõdẽ tu ⁊ ihe
remias et nemo ſciat vbi ſitis Et
ingreſſi ſũt ad regẽ in atriũ. Por
ro volumẽ ꝯmendauert̃ in gazo
philatio eliſame ſcribe ⁊ nuntia
uerũt audiẽte rege oẽs ſermões.
Miſitq; rex iudi ut ſumeret volu
men q̃ tollẽs illud de gazophila
tio eliſame ſcribe legit audiẽte re
ge ⁊ vniũſis p̃ncipibꝰ q̃ ſtabant
circa regẽ. Rex autẽ ſedebat in do
mo hyemali in mẽſe nono ⁊ poſi
ta erat arula coraz eo plena pru
nis. Cũq; legiſſ; iudi tres pagel
las vel q̃tuor ſcidit illꝺ ſcalpello
ſcribe ⁊ ꝓiecit in ignẽ qui erat ſup
arulã donec ꝯſumeret̃ oẽ volumẽ
igni q̃ erat i arula. Et nõ timuert̃
neq; ſciderũt veſtimẽta ſua rex et
oẽs ſerui eiꝰ qui audierũt vniũ
ſos ſmões iſtos. Verũtamen el
nathan et dalaias et gamarias
ꝯtradixert̃ regi ne ꝯbureret libꝝ
⁊ nõ audiuit eos. Et precepit rex
ihereemiel filio amalech et ſaraie
filio ezribel ⁊ ſelemie filio abdehel
ut ꝯp̃henderẽt baruch ſcribaz ⁊
ihereemiã ꝓphetã. Abſcõdit ãt eos
dñs. Et factũ eſt v̉buz dñi ad ihe
remiã ꝓphetaz. poſtq̃ꝫ cõbuſſerat
rex volumẽ et ſmões quos ſcrip
ſeãt baruch ex ore iheremie dicẽs
Rurſũ tolle volumẽ aliud ⁊ ſcribe
in eo om̃s ſmones p̃ores q̃ erãt i
p̃mo volumie qꝺ ꝯbuſſiſti ioakim
rex iuda. Et ad ioakim regẽ iuda
dices. Hec dic̃ dñs. Tu ꝯbuſſiſti
volumẽ iſtud dicẽs. Quare ſcrip
ſiſti in eo annũtiãs. feſtinꝰ veiet
rex babilõis ⁊ vaſtabit traz hãc
⁊ ceſſaẽ faciet ex illa hoiez ⁊ iumẽ
tũ. Proptẽa hec dic̃ dñs deꝰ ꝯtra
ioakim regẽ iuda. Non erit ex eo
qui ſedeat ſuper ſoliũ dauid ⁊ ca
dauer eiꝰ ꝓiciet̃ ad eſtũ p̱ diẽ ⁊
ad gelu p̱ noctẽ. Et viſitabo ꝯtra
eũ ⁊ ꝯtra ſemen eiꝰ ⁊ ꝯtra ſeruos
eiꝰ iniq̃tates ſuas ⁊ adducã ſup
eos ⁊ ſup hitatores ihrl̃m ⁊ ſup
viros iuda oẽ malũ qꝺ locutus
ſũ ad eos: ⁊ non audierũt. Ihere
mias aũt tulit volumen aliud et
dedit illud baruch filio nerie ſcri
be q̃ ſcripſit in eo ex ore iheremie
om̃s ſmones libri quẽ ꝯbuſſeãt
ioakim rex iuda igni ⁊ inſup ad
diti ſũt ſmones multo plures q̃ꝫ
antea fuerũt. ¶ Ca. xxxvij.

Et regnauit rex ſedechias fi
liꝰ ioſie ꝓ iechonia filio ioa
kim quẽ ꝯſtituit regẽ nabuchodo
noſor rex babilõis i terra iuda ⁊
nõ obediuit ipſe ⁊ ſerui eiꝰ ⁊ popu
lus terre v̉bis dñi q̃ locutꝰ ẽ i ma
nu iheremie ꝓphe. Et miſit rex ſede
chias iuchal filium ſelemie ⁊ ſo
phoniã filiũ maaſie ſacerdotẽ ad
iheremiã ꝓphetã dicẽs. Ora ꝓ no
bis dñm deũ nr̃m. Iheremias aũt
libere ãbulabat in medio populi
Nõ eñ miſeãt eũ in cuſtodiã car
ceris. Igit̃ exercitus pharaonis
egreſſus ẽ de egipto ⁊ audientes
caldei q̃ obſidebãt ihrl̃m huiuſce
modi nũtiũ receſſerũt ab iheruſa
lẽ. Et factũ ẽ v̉bũ dñi ad ihẽmiaz

ꝓpheta̅ dice̅s. Hec dicit dn̅s deus
isrl̅. Sic dicetis regi iuda q̇ misit
vos ad me interroga̅du̅ Ecce exer
citus pharaōis qui egressus ē vo
bis ī auxiliu̅ reuertet̄ in terra̅ sua̅
in egiptu̅ ⁊ redient caldei et bella
bu̅t cōtra ciuitate̅ ha̅c ⁊ capie̅t ea̅
⁊ succe̅de̅t igni. Hec dicit dn̅s. No
lite decipe aīas vr̄as dice̅tes eun
tes abibu̅t ⁊ recede̅t a nobis caldei
qꝛ nō abibu̅t. Sed ⁊ si pcusseritis
omne̅ exercitu̅ caldeoꝝ qui p̄lian
tur adu̅su̅ vos ⁊ derelicti fuerit ex
eis aliq̇ vulneāti: singuli de tento
rio suo ꝯsurge̅t ⁊ ince̅de̅t ciuitatē
hanc igni. Ergo cu̅ recessiſſꝫ exerci
tus caldeoꝝ ab ihr̅lm ꝓpter exerci
tu̅ pharaonis: egressus ē iheremi
as de iherusale̅ ut iret in terra̅ be̅ia
min ⁊ diuideret ibi possessione̅ in
ꝯspectu ciuiu̅. Cu̅qꝫ puenisset ad
porta̅ be̅iamin erāt ibi custos porte
per vices noi̅e iherias filius selei̅e
filij ananie ⁊ apprehe̅dit iheremia̅
ꝓpheta̅ dice̅s. Ad caldeos ꝓfugis
Et r̄ndit iheremias. Falsu̅ est non
fugio ad caldeos. Et non audiuit
eu̅. ſꝫ ꝯphe̅dit iherias iheremiaꝫ et
adduxit eu̅ ad principes. Qua̅ ob
re̅ irati pn̄cipes cōtra iheremiaꝫ ce
su̅ eu̅ miseru̅t in carcere̅ qui erāt in
domo ionatha̅ scribe. Ipe em̅ p̄po
situs erāt sup carcere̅ Itaqꝫ ingres
sus est iheremias ī domu̅ laci ⁊ in
ergastulu̅ ⁊ sedit ibi ihereīas die
bus multis Mitte̅s au̅t sedechias
rex tulit eu̅ ⁊ interrogauit eu̅ in do
mo sua abscondite ⁊ dixit. Putas
ne ē ſmo a dn̅o. Et dixit ihereīas
Est. Et ait. In manꝰ regis babilo
nis tradeis. Et dixit iheremias ad
rege̅ sedechia̅. Quid peccaui tibi et
ſuis tuis ⁊ ꝑplo tuo. qꝛ misisti me
in domu̅ carceris. Ubi su̅t ꝓphete
vestri q̇ ꝓphetaba̅t vob̄ ⁊ diceba̅t
nō veniet rex babilonis sup vos
⁊ sup terra̅ ha̅c. Nunc ḡ audi ob
secro dn̅e mi rex. Ualeat dep̄catio
mea in ꝯspectu tuo et ne me remit
tas in domu̅ ionathe scribe ne mo
riar ibi. Precepit ḡ rex sedechias
ut traderet̄ iheremias ī vestibulu̅
carceris ⁊ daret̄ ei torta q̊tidie pa
nis excepto pulme̅to donec cōsu
meret̄ oēs panes de ci̅tate. Et ma̅
sit iheremias ī vestibulo carceris.

Audiuit au̅t sa Ca. xxxviij.
phatias filiꝰ madia̅ ⁊ iheře
lias filiꝰ phassur ⁊ iuchal filiꝰ se
lemie ⁊ phassur filiꝰ melchie ser
mones q̊s iheremias loq̄bat̄ ad
oe̅ꝫ ꝑplm dice̅s. Hec dicit dominꝰ
Quicu̅qꝫ ma̅serit in ci̅tate hac mo
riet̄ gladio ⁊ fame ⁊ peste. q̇ aute̅
ꝓfugerit ad caldeos viuet et erit
aīa eius sospes ⁊ viue̅s. Hec dicit
dn̅s Trade̅do tradetur ciuitas hec
in manu exercitꝰ regis babilonis
⁊ capiet eaꝫ. Et dixeru̅t pn̄cipes re
gi. Rogamus ut occidatur homo
iste. De ī dustria em̅ dissoluit ma
nus viroꝝ bella̅tiu̅ q̇ rema̅seru̅t in
ciuitate hac et manus vniu̅si ꝑpli
loquens ad eos vniu̅sa v̇ba hec
Siquide̅ homo iste nō que̊t pace̅
ꝑplo huic ſꝫ malu̅. Et dixit rex sede
chias. Ecce ipse in manibus vr̄is
est. Nec em̅ fas est regeꝫ vob̄ quic
q̄ negare. Tuleru̅t ergo iheremia̅
et ꝓiecerunt eum in lacum elchie
filij amalech qui erat ī vestibulo
carceris ⁊ ſb̄miseru̅t iheremia̅ in fu
nibꝰ ī lacu̅ in q̊ nō erat aq̄ ſꝫ lutu̅.
Descendit itaqꝫ iheremias ī cenu̅.

Audiuit autez abdemelech ethi
ops vir eunuchus q̄ erat ī domo
regis ꝙ miſiſſent iheremiā ī lacū
Porro rex ſedebat in porta beniā
min. Et egreſſus eſt abdemelech
de domo regis ⁊ locut⁹ ē ad regez
dicēs. Dñe mi rex male fecerūt viri
iſti oīa quecūq̄ ꝑpetrarūt cōtra
iheremiā ꝓphetā mittētes eū in la
cū ut moriat̄ ibi fame. Nō ſūt em̄
panes vltra in ciuitate. Precepit
itaq̄ rex abdemelech ethiopi di
cēs. Tolle tecū hinc trigita viros
⁊ leua iheremiā ꝓphetā de lacu an̄
q̄ᵐ moriat̄. Aſſumptis ḡ abdeme
lech ſecū viris ingreſſus ē domū
regis que erat ſub cellario ⁊ tulit
inde veteres pānos et antiq̄ que
cōputruerāt et ſūmiſit ea ad ihe
remiā in lacū ꝑ funiculos Dixitq̄
abdemelech ethiops ad iheremiā
ꝓphetā. Pone veteres pannos ⁊
hec ſciſſa ⁊ putrida ſb̄ cubitu ma
nuū tuaꝝ ⁊ ſup funes. Fecit ergo
iheremias ſic. Et extraxerūt ihere
miā funib⁹ ⁊ eduxerūt de lacu.
Mā ſit aūt iheremias in veſtibulo
carceris. Et miſit rex ſedechias et
tulit ad ſe iheremiaz ꝓphetam ad
oſtiū tertiū qđ erat in domo dñi
et dixit rex ad iheremiā. Interrogo
ego te ſmonē ne abſcōdas a me
aliq̄d. Dixit aūt iheremias ad ſe
dechiam. Si annūtiauero tibi nū
quid nō interficies me. Et ſi cōſi
liū dedero tibi non me audies. Iu
rauit ergo rex ſedechias iheremie
daz dicēs. Viuit dñs q̄ fecit nob
aīaz hāc ſi occidero te ⁊ ſi tradi
dero ī man⁹ viroꝝ iſtoꝝ q̄ querūt
aīaz tuā. Et dixit iheremias ad ſe
dechiā. Hec dic̄ dñs exercituū de⁹
iſrl̄. Si pfect⁹ exieris ad pn̄cipes re
gis babilōis viuet aīa tua ⁊ cītas
hec nō ſuccēdet̄ igni ⁊ ſalu⁹ eris tu
⁊ dom⁹ tua. Si aūt nō exieris ad
pn̄cipes regis babilōis tradet̄ ci
uitas hec in man⁹ caldeoꝝ ⁊ ſuccē
dēt eā igni ⁊ tu nō effugies de ma
nu eoꝝ. Et dixit rex ſedechias ad
iheremiā. Sollicitus ſū ꝓpter iude
os qui trāſfugerūt ad caldeos. ne
forte tradar in manus eoꝝ ⁊ illu
dāt mihi. Rn̄dit aūt iheremias.
Nō te tradēt. Audi q̄ſo vocez dñi
quā ego loquar ad te ⁊ bene tibi
erit et viuet aīa tua. Qđ ſi nolu e
ris egredi iſte ē ſermo quē oſ̄dit
mihi dñs. Ecce oēs mulieres q̄ re
māſerūt in domo regis iuda edu
cent̄ ad pn̄cipes regis babilonis
⁊ ipe dicent. Seduxerūt te ⁊ p̄ua
luerūt aduerſū te viri pacifici tui
dimerſerūt in cenū ⁊ in lubricū pe
des tuos et receſſerūt a te. Et om̄es
vxores tue et filij tui educētur ad
caldeos ⁊ nō effugies man⁹ eoꝝ.
ſꝫ ī manu regis babilōis capieris
⁊ cītatē hāc cōburet igni. Dixit ḡ
ſedechias ad iheremiā. Null⁹ ſciat
v̄ba hec ⁊ nō morieris Si aūt au
dierint pn̄cipes ꝙ locut⁹ ſū tecū ⁊
venerint ad te ⁊ dixerint tibi indi
ca nob q̄d locut⁹ ſis cū rege ne ce
les nos ⁊ nō te interficiem⁹ ⁊ q̄đ lo
cut⁹ ē tecū rex: dices ad eos. Po
ſtraui ego p̄ces meas coraz rege
ne me reduci iuberet ī domū iona
than ⁊ ibi morerer. Venerūt er
go oms̄ pn̄cipes ad iheremiaz et
interrogauerūt eū. Et locut⁹ eſt eis
iux̄ oīa verba que p̄ceperat ei rex
Et ceſſauerūt ab eo. Nihil em̄ fu
erat auditū. Manſit v̄o iheremias

in veſtibulo carceris vſqȝ ad diē
quo capta ē iheruſalē Et factū eſt
ut caperet̄ ihr̄lm. ¶ Ca. xxxix.

Anno nono ſedechie regis iu
da mēſe decimo venit nabu
chodonoſor rex babilonis et oīs
exercitus eius ad iheruſalē ⁊ obſi
debāt eā. Undecīo aūt anno ſede
chie mēſe quarto qn̄ta mēſis ap
ta ē ciuitas ⁊ ingreſſi ſūt oēs prīci
pes regis babilōis et ſederūt ī por
ta media neregel ſereſer ſemegar
nabuſarſathim rabſares neregel
ſereſer rebmag ⁊ oēs reliqui prīci
pes regis babilōis. Cūqȝ vidiſſet
eos ſedechias rex iuda ⁊ oēs viri
bellatores fugerūt ⁊ egreſſi ſūt no
cte de ciuitate p viā orti regis ⁊ per
portā que erat inter duos muros
⁊ egreſſi ſūt ad viā deſ̄ti. Perſecu
tus ē aūt eos exercitus caldeorū ⁊
ↄprehēderūt ſedechiā in campo ſo
litudinis ihericontine ⁊ captum
adduxerūt ad nabuchodonoſor
regē babilonis ī reblatha q̄ eſt ī
terra emath et locut⁹ ē ad eū iu
ditia. Et occidit rex babilonis fili
os ſedechie ī reblatha ī ocul̄ eius
⁊ oīes nobiles iuda occidit rex
babilōis. Oculos qȝ ſedechie eruit
⁊ vinxit eū ↄpedib⁹ ut duceret̄ in
babilonē. Domūqȝ regis ⁊ domū
vulgi ſuccēderūt caldei igni et mu
rū iheruſalē ſ̄buerterūt. Et reliquias
populi q̄ remāſerant in ciuitate ⁊
pfugas q̄ trāſfugerāt ad eū ⁊ ſup
fluos vulgi q̄ remāſerāt trāſtulit
nabuſardā magiſter militū ī ba
bilonē ⁊ de plebe pauperū q̄ nihil
penit⁹ habebāt dimiſit nabuzar
dā magiſter militū in terra iuda
et dedit eis vineas ⁊ ciſternas in

die illa. Precepat autē nabucho
donoſor rex babilōis de iheremia
nabuzardan magiſtro militū di
cens. Tolle illū ⁊ pone ſup eū ocu
los tuos nihilqȝ ei mali facias. ſȝ
ut voluerit ſic facies ei. Miſit ḡ na
buzardan pn̄ceps militie ⁊ nabu
ſeſban ⁊ rabſares ⁊ neregel ⁊ ſe
reſer ⁊ rebmag et oēs optiates re
gis babilonis miſerūt ⁊ tulerunt
iheremiā de veſtibulo carceris et
tradiderūt eū godolie filio ayckaz
filij ſaphan ut intraret in domū ⁊
habitaret ī ppl̄o. Ad iheremiā aūt
fact⁹ fuerāt ſ̄mo dn̄i cū clauſus fu
iſſȝ ī veſtibulo carceris dicēs. Va
de et dic abdemelech ethiopi di
cēs. Hec dicit dn̄s exercituū deus
iſrl̄. Ecce ego inducā ſ̄mones me
os ſup ciuitatē hāc ī malū ⁊ nō ī bo
nū et erūt ī ↄſpectu tuo ī die illa ⁊
liberabo te ī die illa ait dn̄s. Et nō
traderis ī manus viroꝝ q̄s tu for
midas. ſȝ eruēs liberabo te ⁊ gladio
nō cades. ſȝ erit tibi aīa tua ī ſalutē
qr̄ ī me habuiſti fiduciā ait dn̄s.

Sermo q̄ fact⁹ ē ad ¶ Ca. xl.
ihēremiā a dn̄o poſtq̄ dimiſ
ſus ē a nabuzardā magiſtro mili
tie de rama qn̄ tulit eū vinctū cathe
nis in medio oīm q̄ migrabāt de ihe
ruſalē ⁊ iuda ⁊ ducebāt ī babilo
nē. Tollēs ḡ pn̄ceps militie ihere
miā dixit ad eū. Dn̄s deus tu⁹ lo
cutus ē malū hoc ſup locū iſtū et
adduxit ⁊ fecit dn̄s ſicut locut⁹ ē
qr̄ peccaſtis dn̄o ⁊ nō audiſtis vo
cē eius ⁊ factus ē vobis ſ̄mo hic.
Nūc ergo ecce ſolui te hodie de ca
thenis q̄ ſunt ī manib⁹ tuis. Si pla
cet tibi ut venias mecū ī babilonē
veni ⁊ ponā oculos meos ſup te.

Si autē diſplicet tibi venire mecū
in babilonē reſide. Ecce oīs terra
in ꝯſpectu tuo eſt. Quo elegeris et
q̄ placuerit tibi ut vadas illuc ꝑ
ge ⁊ mecū noli venire. ſed habita
apud godoliā filiū aycham filij
ſaphan quē ꝓpoſuit rex babilo
nis ciuitatibꝰ iude. Habita ḡ cū
eo in medio populi vel quocūq;
placuerit tibi ut vadas vade. De
dit q̄ꝫ ei mgr̄ milicie cibaria ⁊ mu
nuſcula ⁊ dimiſit eū. Venit autē
iheremias ad godoliā filiū aychā
in maſphat ⁊ habitauit cū eo in
medio populi qui relictꝰ fuerat ī
terra. Cūq; audiſſent oīes pñci
pes exercitus q̄ diſpſi fuerāt per re
giones ipi ⁊ ſocij eoꝝ ꝙ ꝓfeciſſꝫ
rex babilōis godoliā filiū aychā
terre ⁊ ꝙ ꝯmendaſſet ei viros ⁊
mulieres ⁊ puulos ⁊ de paupibꝫ
terre q̄ nō fuerāt trāſlati in babi
lonē venerūt ad godoliā in maſ
phat ⁊ yſmahel filiꝰ nathanie ⁊
iohanan filiꝰ caree ⁊ ionathan ⁊
sareas filius thenoemeth et filij
offi q̄ erāt de nethophati ⁊ iecho
nias filiꝰ maachati ipi et viri eo
rū. Et iurauit eis godolias filius
aycham filijs ſaphā ⁊ comitibꝰ
eoꝝ dicēs. Nolite timē ſeruire cal
deis. Habitate in terra et ſuite re
gi babilōis ⁊ bñ erit vob. Ecce ego
habito in maſphat ut reſpondeā pre
cepto caldeoꝝ q̄ mittūtur ad nos.
Vos autē colligite vindemiā et
meſſē ⁊ oleū ⁊ ꝯdite in vaſis ve
ſtris ⁊ manete in vrbibꝰ vr̄is q̄s
tenetis. Sꝫ ⁊ oīs iudei qui erāt ī
moab ⁊ in finibꝫ ammon ⁊ ī ydu
mea ⁊ in vniūſis regionibꝰ audi
to ꝙ dediſſꝫ rex babilōis reliq̄as

in iudea ⁊ ꝙ prepoſuiſſet ſup eos
godoliā filiū aychā filij ſaphan
reūſi ſūt inq̄ꝫ oīs iudei de vniūſis
locis ad q̄ ꝓfugerāt ⁊ venerūt ad
terrā iuda ad godoliā ī maſphat
⁊ collegerūt vinū ⁊ meſſē multā
nimis. Iohanan aūt filiꝰ caree ⁊
oīs pñcipes exercitus qui diſpſi
fuerāt in regiōibꝫ venerūt ad go
doliā in maſphat ⁊ dixerūt ei Sci
to ꝙ bahal rex filioꝝ ammō mi
ſit iſmahel filiū nathanie pcutē
aīaꝫ tuā. Et nō credidit eis godo
lias filiꝰ aycham. Iohanan aūt
filius caree dixit ad godoliam de
cerſū in maſphat loquēs. Ibo et ꝑ
cutiā iſmahel filiū nathanie nullo
ſciēte ne interficiat aīaꝫ tuā ⁊ diſſi
pētur oīs iudei qui ꝯgregati ſūt
ad te et peribūt reliq̄e iuda. Et ait
godolias filius aycham ad ioha
nan filiū caree Noli facē vbū hoc
Falſū em̄ tu loqueris de iſmahel

Et factū eſt in mē Ca. xli.
ſe ſeptimo venit iſmahel filiꝰ
nathanie filij eliſama de ſemie re
gali ⁊ optimates regis ⁊ decē viri
cū eo ad godoliā filiū aychā in
maſphat ⁊ comederūt ibi panes
ſil' ī maſphat. Surrexit āt iſma
hel filiꝰ nathanie ⁊ decē viri q̄ cū
eo erāt et pcuſſerūt godoliā filiū
aychā filij ſaphan gladio ⁊ in
terfecerūt eū quē ꝓfecerat rex ba
bilonis terre. Oīes q̄ꝫ iudeos qui
erāt cū godolia in maſphat ⁊ cal
deos q̄ repti ſūt ibi et viros bella
tores pcuſſit iſmahel. Secūdo aūt
die poſtq̄ꝫ occiderāt godoliā nullo
adhuc ſciente venerūt viri de ſy
chem ⁊ de ſylo ⁊ de ſamaria octo
ginta viri raſi barba et ſciſſis

veſtibꝰ ⁊ ſqualētes ⁊ munera et
thus habebāt ī manū ut offerrēt
in domo dn̄i. Egreſſus ḡ iſmahel
filius nathanie in occurſū eoꝝ de
maſphat incedēs ⁊ plorans ibat.
Cū aūt occurriſſꝫ eis dixit ad eos
Venite ad godoliā filiū aycham
Qui cū veniſſent ad mediū c̄itatis
interfecit eos iſmahel filiꝰ natha
nie circa mediū laci ipſe et viri qui
erant cū eo. Decē aūt viri repti ſūt
inter eos q̄ dixerūt ad iſmahel. No
li occidere nos qꝛ habemꝰ theſau
ros ī agro frumēti ⁊ ordei ⁊ olei et
mellis. Et ceſſauit et nō interfecit
eos cū fr̄ibꝰ ſuis. Lacus aūt ī quē
ꝓiecerat iſmahel oīa cadauerā vi
roꝝ quos pcuſſit ꝓpter godoliam
ipſe ē quē fecit rex aſa ꝓpt̄ baaſa re
gē iſrl'. Ipſū repleuit iſmahel filiꝰ
nathanie occiſis. Et captiuas du
xit iſmahel oēs reliquias ppli qui
erāt ī maſphat filias regis ⁊ vni
uerſū ppl'm qui remāſerāt in maſ
phat q̄s cōmēdauerat nabuzar
dā princeps militie godolie filio
aychā. Et cepit eos yſmahel filiꝰ
nathanie ⁊ abijt ut trāſiret ad fili
os ammō. Audiuit aūt iohānā
filiꝰ caree ⁊ oēs pn̄cipes bellatoꝝ
q̄ erāt cū eo oē malū qd̄ fecerāt yſ
mahel filiꝰ nathanie ⁊ aſſumptis
vniūſis viris ꝓfecti ſūt ut bellarēt
aduūſū yſmahelē filiū nathanie ⁊
inuenerūt eū ad aq̄s multas q̄ ſūt
in gabaon. Cūqꝫ vidiſſꝫ oīs ppl's
qui erat cū yſmahel iohānā filiū
caree ⁊ vniūſos pn̄cipes bellatoꝝ
q̄ erāt cū eo letati ſūt. Et reuūſus ē
oīs pplus quē ceperat yſmahel in
maſphat. reuūſuſqꝫ abijt ad iohā
nā filiū caree. Yſmahel aūt filius
nathanie fugit cū octo viris a facie
iohānā ⁊ abijt ad filios ammon
Tulit ergo iohānā filius caree ⁊
oēs pn̄cipes bellatoꝝ q̄ erāt cū eo
vniūſas reliquias vulgi q̄s redu
xerāt ab yſmahel filio nathanie
de maſphat: poſtq̄ percuſſit godo
liā filiū aychā fortes viros ad p̄li
um ⁊ mulieres ⁊ pueros et eunu
chos q̄s reduxerāt de gabaō ⁊ abi
erūt ⁊ ſederūt pegrināteſ ī chama
an q̄ eſt iuxta bethleez ūt pgerēt
⁊ introirēt egiptū a facie caldeoꝝ.
Timebāt eīm eos qꝛ pcuſſerat yſ
mahel filius nathanie godoliaꝫ fi
liū aychā quē ꝑpoſuerat rex ba
bilonis in terra iuda. Ca. xlij.

ET acceſſerūt oēs pn̄cipes bel
latoꝝ ⁊ iohānā filius caree
⁊ iezonias filius oſie ⁊ reliquum
vulgꝰ a puo vſqꝫ ad magnū. dixe
rūtqꝫ ad ihereemiā ꝓphetā. Cadat
oracō nr̄a in ꝯſpectu tuo ⁊ ora pro
nobis ad dn̄m deū tuū ꝓ vniūſis
reliquijs iſtis. qꝛ dereliсti ſumꝰ pau
ci de plurībꝰ ſicut oculi tui nos in
tuētur ⁊ annūtiet nobis dn̄s deꝰ
tuus viā p quā pgamus ⁊ verbū
qd̄ faciamꝰ. Dixit autē ad eos ihe
remias ꝓpheta. Audiui. Ecce ego oro
ad dominū deū veſtrū ſcd̄m verba
vr̄a omne verbū qd̄cūqꝫ reſponde
rit mihi. indicabo vobis nec cela
bo vos quicq̄. Et illi dixerunt ad
ihereemiaꝫ. Sit dominus inter nos
teſtis veritatis ⁊ fidei ſi non iuxta
omne v̄bū in quo miſerit te domi
nus deus tuus ad nos ſic faciemꝰ
ſiue bonū eſt ſiue malum. Voci do
mini dei noſtri ad quem mittimꝰ
te obediemus ut bene ſit nobis cū
audierimus vocem dn̄i dei noſtri.

Cū aūt ɔpleti eēnt decē dies factū
eſt v͛bū dñi ad iheremiā· Vōuit
q̄ȝ iohanan filiū caree ⁊ om̄s pñ
cipes bellatoꝝ q̄ erāt cū eo ⁊ vniū
ſū populū a minimo vſq̄ȝ ad mg̃
nū ⁊ dixit ad eos· Hec dicit dñs
deus iſrl̄ ad quez miſiſtis me ut
pſternerē p̄ces vrās i ɔſpectu eiꝰ
Si quieſcētes manſeritis in terra
hac edificabo vos ⁊ nō deſtruaȝ·
plātabo ⁊ nō euellā Iā eñ placa
tus ſū ſup malo qđ feci vob̄· Noli
te timē a fatie regis babilōis quē
vos pauidi formidatis · Nolite
metuere eū dic̄ dñs· qꝛ vobiſcū ſū
ego ut ſaluos vos fatiā ⁊ eruā de
manu eius et dabo vobis mias
⁊ miſerebor vrī ⁊ habitare vos fa
tiā in terra vr̄a· Si autez dixeritis
vos nō hītabimꝰ i terra iſta nec
audiemꝰ vocē dñi dei noſtri dicen
tes nequaq̄· ſȝ ad terrā egipti ꝑ
gemꝰ vbi nō videbimꝰ bellū ⁊ clā
gorē tube nō audiemꝰ ⁊ famē nō
ſuſtinebimꝰ et ibi hītabimꝰ· ꝓꝑ
hoc nūc audite v͛bū dñi reliquie
iuda· Hec dic̄ dñs deꝰ exercituū de
us iſrl̄ Si poſueritis fatiē vrāȝ ut
ingrediamī egiptū ⁊ intraueritis
ut ibi hītetis gladiꝰ quē vos for
midatis ibi ɔprehēdet vos in t͛ra
egipti et fames ꝓ q̄ eſtis ſolliciti
adherebit vob̄ i egipto ⁊ ibi mo
riemī · Omeſq̄ȝ viri q̄ poſuerint fa
tiē ſuam ut ingrediātur egiptum
ut habitent ibi moriētur gladio
⁊ fame et peſte · Nullus de eis re
manebit nec effugiet a fatie ma
li qđ ego afferā ſup eos· qꝛ hec di
cit dñs exercituū deus iſrl̄· Sicut
ɔflatus eſt furor meꝰ ⁊ indignātio
mea ſup ihēruſalez ſic ɔflabit̄ in

dignātio mea ſup vos cū ingreſſi fu
eritis egiptū ⁊ eritis in iuſiurādū
⁊ in ſtuporē ⁊ in maledictū ⁊ i ob
probriū ⁊ nequaq̄ vltra videbi
tis locū iſtū· Verbū dñi ſup vos
reliquie iuda· Nolite intrare egip
tū· Scietes ſcietis qꝛ obteſtatꝰ ſū
vobis hodie· qꝛ decepiſtis aīas ve
ſtras· Vos enim miſiſtis me ad
dñm deū noſtꝝ dicētes Ora ꝓ no
bis ad dñm deū noſtꝝ et iux̄ oīa
quecūq̄ȝ dixerit tibi deꝰ noſter ſic
annūtia nob̄ ⁊ fatiemꝰ· Et annū
ciaui vobis hodie et nō audiſtis
vocē dñi dei vrī ſup vniūſis ꝓ qui
bus miſit me ad vos· Nūc ḡ ſciē
tes ſcietis qꝛ gladio ⁊ fame et pe
ſte moriemī in loco ad quē volui
ſtis intrare ut habitaretis ibi·

Factū eſt autē cū Ca·xliii·
cōpleſſet iheremias loquēs
ad populū vniūſos ſmones dñi
dei eoꝝ ꝓ q̄bꝰ miſerat eū dñs deꝰ
eoꝝ ad illos oīa verba hec· dixit
azarias filiꝰ ozie ⁊ iohanan filiꝰ
caree ⁊ om̄s viri ſupbi dicētes ad
iheremiā· Mendatiū tu loqueris
Nō miſit te dñs deꝰ noſter dicēs·
ne ingrediamī egiptū ut hītetis
illic· ſȝ baruch filiꝰ nerie icitat te
aduerſū nos ut tradat nos i ma
nus caldeoꝝ ⁊ interfitiat nos et
traduci fatiat in babilonē· Et nō
audiuit iohanan filiꝰ caree ⁊ oēs
pñcipes bellatoꝝ ⁊ vniūſus ꝑpl̄s
vocē dñi ut manerēt i terra iuda
Sȝ tollēs iohanā filiꝰ caree ⁊ vni
uerſi pñcipes bellatorū vniūſos
reliquiaꝝ iuda q̄ reuerſi fuerant
de cūctis gētibꝰ ad q̄s fuerāt añ
diſpſi ut hītarēt in terra iuda· vi
ros ⁊ mulieres ⁊ puulos ⁊ filias

regis ⁊ oēm aīaꝫ quā reliq̄rat na
buzardā pͥnceps militie cū godo
lia filio aycham filio ſaphā ⁊ ihere
miā ꝓphetā ⁊ baruch filiū nerie ⁊
ingreſſi ſūt in terrā egipti. q2 non
obedierūt voci dn̄i ⁊ venerūt vſq3
ad tafnis. Et fact9 ē ſermo dn̄i ad
iheremiā in tafnis dicēs. Sume ti
bi lapides grādes ī manū tua ⁊ ab
ſcōdes eos ī cripta q̄ eſt ſub muro
lateritio ī porta domus pharaōis
in tafnis cernētib9 viris iudeis ⁊
dices ad eos. Hec dicit dn̄s exer
cituū deus iſrl̄. Ecce ego mittaꝫ et
aſſumā nabuchodonoſor regem
babilonis ſuū meū ⁊ ponā thro
nū ei9 ſup lapides iſtos q̄s abſcō
di ⁊ ſtatuet ſoliū ſuū ſup eos. Ve
nienſq3 ꝑcutiet terrā egipti quos ī
mortē in mortē ⁊ q̄s ī captiuitateꝫ
in captiuitateꝫ ⁊ q̄s ī gladiū in gla
diū. Et ſuccēdet ignē in delubris de
oꝝ egipti ⁊ ꝯburet ea ⁊ captiuos
ducet illos. Et amiciet terra egipti
ſic amicit paſtor pallio ſuo ⁊ egre
dietur inde ī pace. Et ꝯteret ſtatuas
domus ſolis q̄ ſūt ī terra egipti ⁊
delubra deoꝝ egipti ꝯburet igni.

Verbū qd̄ factum Ca. xliiij.
eſt ad iheremiā ⁊ ad oēs iu
deos q̄ habitabāt in t̄ra egipti ha
bitātes ī magdalo ⁊ ī tafnis ⁊ in
mēphis ⁊ ī terra phatures dicēs.
Hec dicit dn̄s exercituū deus iſrl̄.
Vos vidiſtis oē malū iſtud qd̄
adduxi ſup iheruſalē ⁊ ſup omēs
vrbes iuda et ecce deſerte ſūt hodie
⁊ nō eſt ī eis habitator ꝓpter ma
litiā quā fecerūt ut me ad iracūdiā
ꝓuocarēt ⁊ irēt ⁊ ſacrificarēt ⁊ co
lerēt deos alienos q̄s neſciebant
et illi ⁊ vos et pr̄es vr̄i. Et miſi ad
vos oēs ſeruos meos ꝓphetas de
nocte ꝯſurgēs mittēſq3 ⁊ dicens.
Nolite facē vbū abhoīatōis hui9
cemodi. Et nō audierūt nec incli
nauerūt aurē ſuā ut nō ꝯuerterētur a
malis ſuis ⁊ non ſacrificarēt dijs
alienis. Et ꝯflata ē indignatio mea ⁊
furor meus ⁊ ſuccēſa ē in ciuitatib9
iuda ⁊ in plateis iheruſalē ⁊ vſe
ſūt ī ſolitudinē et vaſtitateꝫ ſcd̄m
diē hāc. Et nūc hec dicit dn̄s exer
cituū deus iſrl̄. Quare vos facitis
malū grāde ꝯtra aīas vr̄as ut in
tereat ex vobis vir ⁊ mulier puu
lus ⁊ lactens de medio iude nec re
linquatur vob̄ quicq̄ reſiduū: ꝓuo
cātes me ī opib9 manuū vr̄aꝝ ſa
crificādo dijs alieīs ī terra egipti
in quā ingreſſi eſtis ut habitetis
ibi ⁊ diſꝑeatis ⁊ ſitis ī maledictō
nē ⁊ in opprobriū cūctis gētib9 ter
re. Nūquid obliti eſtis mala pa
trū veſtroꝝ et mala regū iuda et
mala vxorū eius ⁊ mala veſtra ⁊
mala vxorū vr̄aꝝ q̄ fecerūt in terra
iuda ⁊ in regionib9 iheruſalem.
Nō ſūt mūdati vſq3 ad diē hanc
⁊ nō timuerūt ⁊ nō ambulauerūt
in lege dn̄i ⁊ in p̄ceptis meis que
dedi corā vobis ⁊ coraꝫ pr̄ibus ve
ſtris. Ideo hec dicit dn̄s exercituū
deus iſrl̄. Ecce ego ponā faciē meā
in vobis in malū ⁊ diſꝑdā omnē
iudā. Et aſſumaꝫ reliquias iude q̄
poſuerūt facies ſuas ut ingrederēt
in terrā egipti ut habitarēt ibi ⁊
ꝯſumētur oēs in terra egipti ⁊ ca
dent ī gladio et fame. Conſumen
tur a minimo vſq3 ad maximū in
gladio ⁊ in fame morientur ⁊ erūt
in iuſiurandū ⁊ in miraculum et
in maledictionē ⁊ in opprobrium

Et viſitabo habitatores terre egi
pti ſicut viſitaui ſup iheruſalez in
gladio ⁊ in fame ⁊ in peſte ⁊ nō
erit qui effugiat ⁊ ſit reſiduus de
reliquijs iudeoꝝ qui vadūt ut pe
regrinētur in terra egipti ⁊ reūtā
tur in terraz iuda ad quā ipſi ele
uāt aīas ſuas ut reuertātur ⁊ hi
tēt ibi. Nō reūtent̄ niſi q̄ fugerint
Rn̄derūt aūt iheremie om̄es viri
ſciētes ꝙ ſacrificarēt vxores eoꝝ
dijs alienis ⁊ vniūſe mulieres q̄
rū ſtabat multitudo grādis ⁊ oīs
popul9 hītantiū in terra egipti in
phatures dicētes. Sermonē quē
locut9 es ad nos in noīe dn̄i non
audiem9 ex te. ſꝫ faciētes faciem9
om̄e v̄bū qđ egredieť de ore nr̄o.
ut ſacrificem9 regīe celi et libem9
ei libamina ſicut fecimus nos et
pr̄es nr̄i reges nr̄i et pn̄cipes nr̄i ī
vrbib9 iuda ⁊ in plateis ihr̄lm
⁊ ſaturati ſum9 panib9 ⁊ bn̄ nob
erat maluꝫ nō vidim9. Ex eo au
tē tēpe quo ceſſauim9 ſacrificare
regine celi ⁊ libare ei libamina in
digem9 oīb9 ⁊ gladio ⁊ fame cō
ſūpti ſum9. Qđ ſi nō ſacrificamus
regīe celi ⁊ libam9 ei libamīa nū
quid ſine viris nr̄is fecim9 ei pla
cētas ad colendā eā ⁊ liba ad li
bādū. Et dixit iheremias ad oēz
populū adūſuꝫ viros ⁊ aduerſū
mulieres ⁊ adūſū vniūſaz plebez
qui rn̄derāt ei v̄bū dicēs. Nunq̄d
nō ſacrificiū qđ ſacrificaſtis in ci
uitatib9 iuda ⁊ ī plateis iheruſa
lē vos ⁊ pr̄es vr̄i reges vr̄i ⁊ pn̄ci
pes vr̄i et ꝑp̄ls terre: hoꝝ recorda
tus eſt dn̄s ⁊ aſcēdit ſup cor ei9.
Et non poterat dn̄s vltra portare
ꝓpter malitiā ſtudioꝝ vr̄oꝝ ⁊ ꝓp
ter abhoīnacōes q̄s feciſtis et fa
cta eſt terra vr̄a in deſolacōnez ⁊
in ſtuporē ⁊ in maledictū eo ꝙ nō
ſit hītator ſicut ē dies hec. Prop
terea ꝙ ſacrificaueritis ydol' ⁊ pec
caueritis dn̄o ⁊ nō audieritis vo
cē dn̄i ⁊ in lege ⁊ in p̄ceptis ⁊ in te
ſtimonijs ei9 nō ambulaueritis
idcirco euenerūt vob̄ mala hec ſic
eſt dies hec. Dixit autē iheremias
ad oēz populū ⁊ ad vniūſas mu
lieres. Audite v̄bū dn̄i oīs iuda
qui eſtis in terra egipti. Hec inq̄t
dn̄s exercituū de9 iſrl' dicēs. Vos
et vxores vr̄e locuti eſtis ore vr̄o
⁊ manib9 vr̄is impleſtis dicētes
Faciam9 vota nr̄a que vouimus
ut ſacrificem9 regīe celi ⁊ libem9
ei libamīa. Impleſtis opa vr̄a ⁊
ope ꝑpetraſtis ea. Ideo audite v̄
bū dn̄i oīs iuda qui hītatis ī ter
ra egipti. Ecce ego iuraui in noīe
meo mḡno ait dn̄s. ꝙ nequaq̄
vltra vocabiť nomen meū ex ore
omnis viri iudei dicētis. viuit do
min9 deus in oī terra egipti. Ecce
ego vigilabo ſup eos in malū et
nō in bonū ⁊ ꝯſument̄ om̄es viri
iuda qui ſūt in t̄ra egipti gladio
⁊ fame donec penit9 ꝯſumātur Et
qui fugerint gladiū reuertēt̄ de
terra egipti ī terrā iuda viri pau
ci ⁊ ſciēt om̄s reliquie iuda ingre
dientiū terrā egipti ut hītent ibi
cui9 ſermo ꝯpleať me9 an illoꝝ.
Et hoc vobis ſignū ait dn̄s ꝙ vi
ſitē ego ſup vos in loco iſto ut ſci
atis ꝙ vere cōplebūtur ſermōes
mei ꝯtra vos in malū. Hec diť do
min9. Ecce ego tradā pharaonē
efree regez egipti in manu inimi
coꝝ ei9 ⁊ in manu querētiū aīaz

illius ſicut tradidi ſedechiaʒ regē
iuda i manu nabuchodonoſor re
gis babilōis inimici ſui ⁊ queren
tis aiaʒ eius. Ca. xlv.

Verbū qđ locut⁹ eſt ihereias
ꝓpheta ad baruch filiū nele
cū ſcripſiſſʒ v̄ba hec i libro ex ore
iheremie anno q̄rto ioakim filij io
ſie regis iuda dicēs. Hec dic̄ dñs
de⁹ iſrl̄ ad te baruch. Dixiſti. Ve
miſero m̄ q̄m addidit dñs dolorē
dolori meo Laboraui cū gemitu meo
⁊ requiē nō inueni. Hec dicit dñs
Sic dices ad eū. Ecce q̄s edificaui
ego deſtruo ⁊ q̄s plātaui ego euel
lo ⁊ vniuſā terrā hāc Et tu queis
tibi grādia. Noli querere. q꜡ ecce
ego adducā malū ſup oēʒ carnē
ait dñs et dabo tibi aiaʒ tuā in ſa
lutē i oīb⁹ locis ad q̄cūq; ꝑrexeris.

Quod factū ē ver Ca. xlvi.
bū dñi ad iheremiā ꝓphetaʒ
cōtra gētes ad egiptū aduſū exer
citū pharaonis nechao regis egi
pti q̄ erāt iuxta fluuiū eufraten in
charchamis quem ꝑcuſſit nabu
chodonoſor rex babilonis i q̄rto
anno ioakim filij ioſie regis iuda
Preparate ſcutū ⁊ clipeum et ꝓcedi
te ad bellū. Iūgite equos ⁊ aſcēdi
te equites ſtate in galeis polite lā
ceas induite vos loricis. Quid igi
tur. Vidi ipſos pauidos ⁊ terga
v̄tētes fortes eoꝝ ceſos. Fugerūt
ↄcitī nec reſpexerūt. Terror vndiq;
ait dñs. Non fugiet velox nec ſal
uari ſe putet fortis. Ad aq̄lonē
iux̄ flumē eufraten victi ſūt ⁊ rue
rūt. Quis ē iſte qui q̄ſi flumē aſcē
dit ⁊ veluti fluuioꝝ itumeſcūt gur
gites eius. Egiptus flumīs inſtar
aſcēdit et velut flumīa mouebūt
fluctus eius ⁊ dicet. Aſcēdēs opiā
terrā pdā ciuitatē ⁊ hitatores ei⁹
Aſcēdite eq̄s et exultate i curib⁹
⁊ ꝓcedant fortes. Ethiopia ⁊ libi
es tenētes ſcutū ⁊ lidij arripiētes
⁊ iacietes ſagittas. Dies autē ille
dñi dei exercituū dies vlcōis ut ſu
mat vīdictā de iīmicis ſuis. Deuo
rabit gladius ⁊ ſaturabit̄ ⁊ iebri
abit̄ ſāguine eoꝝ. Victia em̄ dñi
exercituū in t̄ra aq̄lonis iuxta flu
mē eufratē. Aſcēde i galaad ⁊ tol
le reſinaʒ v̄go filia egipti. Fruſtra
multiplicas medicamīa ſanitas
nō erit tibi. Audierūt gētes igno
miniā tuā ⁊ vlulatus tu⁹ repleuit
terrā. Quia fortis ipegit i forteʒ et
ambo pariter ↄciderūt. Verbū qđ lo
cutus ē dñs ad iheremiā ꝓphetaʒ
ſup eo q꜡ vēturus eſſʒ nabuchodo
noſor rex babilōis ⁊ ꝑcuſſur⁹ ter
rā egipti. Annūtiate egipto ⁊ au
ditū facite in magdalo ⁊ reſonet
in memphis ⁊ i tafnis dicite. Sta
⁊ p̄para te q꜡ deuorabit gladi⁹ ea
que p circuitū tuū ſūt. Quare ↄpu
truit fortis tuus. Nō ſtetit q̄m do
minus ſbuertit eū Multiplicauit
ruētes cecidit q; vir ad ꝓximum
ſuū. Et dicēt. Surge ⁊ reuertamur
ad populū noſtrū ⁊ ad terraʒ na
tiuitatis noſtre a facie gladij colū
be Vocate nomē pharaōis regis
egipti tumultū adduxit tempus
Viuo ego inq̄t rex dñs exercituū
nomē ei⁹. q̄m ſic̄ thabor i mōtib⁹
⁊ ſic̄ carmel⁹ i mari veniet. Vaſa
trāſmigrōnis fac tibi hītatrix filia
egipti. q꜡ mēphis i ſolitudīe erit ⁊
deſeret̄ et inhītabilis erit. Vitula
elegans atq; formoſa egiptus ſti
mulator ab aquilone veniet ei.

Mercēnarijq; eius qui verſaban
tur i medio ei⁹ q̄ſi vituli ſaginati
verſi ſūt et fugerūt ſimul nec ſta
re potuerūt. q: dies interfectōis
eoꝝ venit ſup eos tēpus viſitacō
nis eorū. Vox eius q̄ſi eris ſona
bit. qm̄ cū exercitu ꝓperabūt ⁊ cū
ſecurib⁹ veniēt ei. Quaſi cedentes
ligna ſucciderūt ſaltū ei⁹ ait dn̄s
qui ſupputari nō poteſt. Multipli
cati ſūt ſup locuſtas et nō eſt eis
nūerus. Cōfuſa eſt filia egipti ⁊
tradita in man⁹ populi aq̄lonis
dic̄ dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄. Ecce ego
viſitabo ſup tumultū alexādrie ⁊
ſup pharao ⁊ ſup egiptū ⁊ ſuper
deos eius ⁊ ſup reges eius et ſup
pharao. et ſup oms̄ qui ꝯfidūt i
eo et dabo eos in man⁹ querētiū
aīaȝ eoꝝ ⁊ in man⁹ nabuchodo
noſor regis babilōis et in man⁹
ſeruoꝝ eius. Et poſt hec hītabit̄ ſi
cut dieb⁹ priſtinis ait dn̄s. Et tu
ne timeas ſerue me⁹ iacob et ne
paueas iſrl̄. Quia ecce ego ſaluū
te faciā de longinquo ⁊ ſemē tuū
de terra captiuitatis tue. Et reuertet̄
iacob ⁊ requieſcet ⁊ pſperabit̄ ⁊ n̄
erit qui exterreat eū. Et noli timē
ſerue me⁹ iacob ait dn̄s. q: tecū
ego ſū. q: ego ꝯſumā cūctas gen
tes ad q̄s eieci te. Te vero nō cō
ſumā. ſȝ caſtigabo te i iudicio nec
q̄ſi innocēti parcā tibi. Ca. xlvij.

Quod factū eſt v̄bū dn̄i ad
iheremiā ꝓphā cōtra paleſti
nos anteq̄ pcuteret pharao gazā
Hec dic̄ dn̄s. Ecce aque aſcendēt
ab aquilone ⁊ erūt q̄ſi torrēs in
undās ⁊ operiēt terraȝ ⁊ plenitu
dinē eius. vrbē ⁊ hītatorē ei⁹. Cla
mabūt hoīes ⁊ vlulabūt oēs ha
bitatores terre a ſtrepitu pōpe ar
moꝝ ⁊ bellatoꝝ ei⁹. a ꝯmocōe q̄
drigaꝝ eius ⁊ multitudine rota
rū illi⁹. Nō reſpexerūt pres filios
manib⁹ diſſolutis p aduētu diei
in q̄ vaſtabūtur oms̄ philiſtijm
⁊ diſſipabit̄ tyrus ⁊ ſydon cū oi
bus reliquis auxilijs ſuis. Depo
pulat⁹ eſt em̄ dn̄s paleſtinos re
liquias inſule capadocie. Venit
caluitiū ſup gaſā. ꝯticuit aſcalon
⁊ relique valles eaꝝ. Vſq; q̄ cōci
des o mucro domini vſq; quo nō
quieſces. Ingredē in vaginā tu
am. refrigerare et ſile. Qm̄ q̄ſcet
cū dn̄s precepit ei aduſus aſcalo
neȝ ⁊ aduerſū maritimas eius re
giones. ibiq; condixerit illi.

Ad moab. Hec di Ca. xlviij.
cit dn̄s exercituū deus iſrl̄.
Ve ſup nabo. qm̄ vaſtatata eſt ⁊
ꝯfuſa. Capta ē cariathiarim. ꝯfu
ſa eſt fortis ⁊ tremuit. Non eſt vl
tra exultatio i moab. cōtra eſebon
cogitauerūt malū. Venite ⁊ diſp
dam⁹ eā de gente. Ergo ſilēs cōti
ceſces. ſeq̄turq; te gladius. Vox
clamoris de oronaim. vaſtitas et
ꝯtritio mḡna. Cōtrita eſt moab
annūtiate clamorē puul̄ ei⁹. Per
aſcenſū em̄ luit plorans aſcēdet
in fletu. qm̄ in deſcēſu oronaim ho
ſtes vlulatū ꝯtricōis audierūt
Fugite. ſaluate aīas vr̄as ⁊ eri
tis q̄ſi mirice in deſerto. Pro eo ei
q: habuiſti fiduciā in munitōibȝ
tuis ⁊ in theſauris tuis. tuq; capi
eris. Et ibit chamos i trāſmigra
tionē. ſacerdotes eius ⁊ pncipes
eius ſimul. Et veniet pdo ad oēm
vrbē ⁊ vrbs nulla ſaluabit̄. Et pi
būt valles ⁊ diſſipabūt̄ campeſtria

qm̄ dixit dn̄s. Date florem moab
q̄r flores egredieť ⁊ ciuitates eius
deſerte erūt ⁊ inhabitabiles. Male
dictus q̄ facit opus dn̄i fraudulē
ter ⁊ maledictꝰ q̄ ꝓhibet gladiū
ſuū a ſāguine. Fertilis fuit moab
ab adoleſcētia ſua et requieuit i ſe
cibꝰ ſuis. Nec trāſfuſus ē de vaſe i
vas ⁊ in trāſmigracōeꝫ nō abijt.
Idcirco ꝑmāſit guſtus eius in eo
⁊ odor eius nō eſt imutatus. Pro
ptcrea ecce dies veniūt dicit dn̄s
⁊ mittā eis ordiatores ⁊ ſtratores
lagūcularū ⁊ ſternēt eum ⁊ vaſa
eius exhauriēt ⁊ lagūculas eorꝫ
collidēt. Et cōfūdetur moab a cha
mos ſicut ꝯfuſa ē domus iſrł a be
thel in qua habebat fiduciā. Quō
dicitis fortes ſumꝰ et viri robuſti
ad p̄liādū. Vaſtata eſt moab ⁊
ciuitates illius ſuccēderūt et electi
iuuenes eius deſcēderūt in occiſio
nē ait rex. dn̄s exercituum nomē
eius. Prope ē interitus moab ut
veniat ⁊ malū eius velociť accur
ret nimis. Cōſolamini eū oēs qui
eſtis in circuitu eius ⁊ vniūſi qui
ſcitis nomē eius dicite. Quō ꝯfra
cta eſt v̄ga fortis baculus glorio
ſus. Deſcēde de gl'a ⁊ ſede i ſiti hita
tio filie dibon. qm̄ vaſtator moab
aſcēdet ad te diſſipabit municōes
tuas. In via ſta ⁊ ꝓſpice habita
tio aroer. Interroga fugiētē ⁊ eū
q̄ euaſit. dic. Quid accidit. Cōfu
ſus ē moab quoniaꝫ victꝰ ē. Vlu
late ⁊ clamate annūtiate in arnō
qm̄ vaſtata eſt moab ⁊ iudicium
venit ad terraꝫ cāpeſtreꝫ ſup elon
⁊ ſup iaſa ⁊ ſup meſat et ſuper di
bon ⁊ ſup nabo ⁊ ſup domū debla
thaim ⁊ ſuper cariathaim et ſup
bethgamul ⁊ ſup bethmaon ⁊ ſu
per carioth ⁊ ſup boſra ⁊ ſup oēs
ciuitates terre moab que lōge et
ꝓpe ſūt. Abſciſū eſt cornu moab
⁊ brachiū eius ꝯtritū eſt ait dn̄s
Inebriate eū qm̄ ꝯtra dn̄m erectꝰ
eſt. Et allidet manū moab ī vomi
tu ſuo ⁊ erit in deriſū etiā ipſe. Fuit
em̄ in deriſū tibi iſrł quaſi inter fu
res repeiſſes eū. Propter v̄ba ḡ
tua q̄ adūſū illū locutus es capti
uus duceris. Relinquite ciuitates
⁊ hitate in petra habitatores mo
ab ⁊ eſtote q̄ſi colūba nidificās ī
ſūmo ore foraminis. Audiuimꝰ ſup
biā moab. Sup̄bus ē valde. Sub
limitatē eiꝰ ⁊ arrogātiā ⁊ ſupbiā
⁊ altitudineꝫ cordis eius ego ſcio
ait dn̄s Iactantiā eius ⁊ ꝙ nō ſit
iuxta eā virtus eius nec iuxta qđ
poterat conata ſic facere. Ideo ſup
moab eiulabo ⁊ ad moab vniuer
ſaꝫ clamabo ⁊ ad viros muri ficti
lis lamētantes. De planctu iazer
plorabo tibi vinea ſabama. Pro
pagines tue trāſierunt mare vſqꝫ
ad mare iazer ꝑuenerunt. Super
meſſem tuā ⁊ vindemiā tuaꝫ p̄do
irruit. Ablata ē leticia ⁊ exultatio
de carmelo et de terra moab et vi
nū de torcularibꝰ ſuſtuli. Nequaq̄
calcator vue ſolitū celeuma canta
bit. De clamore eſebon vſqꝫ eleale
⁊ iaſa dederūt vocē ſuā a ſegor vſqꝫ
ad oronaim vitulā ꝯſternāteꝫ. aque
vero nemrim peſſime erūt. Et aufe
rā de moab ait dn̄s offerenteꝫ in
excelſis ⁊ ſacrificantem dijs eius
Propterea cor meū ad moab q̄ſi ti
bia eis reſonabit ⁊ cor meū ad vi
ros muri fictił dabit ſonitū tibiarū
ꝙ plꝰ fecit q̄ꝫ potuit idcirco pieřt

Omne em̄ caput caluitiū ⁊ omnis
barba raſa erit. In cūctis manibꝫ
colligacō et ſup omne dorſū ciliciū.
Et ſup oīa tecta moab ⁊ i plateis
eiꝰ oīs planctus. qm̄ ɔtriui moab
ſicut vas inutile ait dn̄s. Quo vi
cta eſt ⁊ vlulauerūt. Quo deiecit
ceruicē moab ⁊ cōfuſus ē. Eritqꝫ
moab in deriſū ⁊ in exēplū oībus
in circuitu ſuo. Hec dic̄ dn̄s. Ecce
q̄ſi aquila volabit ⁊ extēdet alas
ſuas ad moab. Capta ē carioth
⁊ municōes ɔprehēſe ſunt. Et erit
cor fortiū moab in die illa ſic̄ cor
mulieris parturiētis. Et ceſſabit
moab eē populus. qm̄ cōn̄ dn̄m
gloriatꝰ eſt. Pauor ⁊ fouea ⁊ laq
us ſup te o hītator moab ait dn̄s
Qui fugerit a facie pauoris cadet
in foueā ⁊ qui cōſcēderit de fouea
capiet laq̄o. Adducā em̄ ſup mo
ab annū viſitacōis eoꝝ dic̄ dn̄s
In vmbra eſebon ſteterūt de laq̄o
fugiētes. qꝛ ignis egreſſus eſt de
eſebon ⁊ flāma de medio ſeon et
deuorabit ptē moab ⁊ vticē filio
rū tumultꝰ. Ve tibi moab. Peri
ſti popule chamos. qꝛ ɔprehenſi
ſūt filij tui ⁊ filie tue in captītatꝫ
Et conuītaꝫ captītatē moab in no
uiſſimis diebꝰ ait dn̄s. Hucuſqꝫ
iudicia moab. ¶ Ca. xlix.

AD filios ammon. Hec dicit
dn̄s. Nūquid nō filij nō ſūt
iſrl̄ an heres nō eſt ei. Cur ergo
hereditate poſſedit melchon gad
⁊ populꝰ eiꝰ i vrbibꝰ eiꝰ habita
uit. Ideo ecce dies veniēt in te di
cit dn̄s ⁊ auditū faciam ſup rab
bath filioꝝ ammon fremitū p̄lij
Et erit i tumultū diſſipata. filieqꝫ
eiꝰ igni ſuccēdent ⁊ poſſidebit iſrl̄
poſſeſſores ſuos ait dn̄s. Vlula
eſebon. qm̄ vaſtata eſt hai. Cla
mate filie rabba. accīgite vos cili
cijs. plangite ⁊ circuite per ſepes
qm̄ melchon in trāſmigracōēꝫ du
cet. ſacerdotes eius ⁊ pn̄cipes eiꝰ
ſimul. Quid gloriaris in vallibꝰ.
Defluxit vallis tua filia delicata q̄
ɔfidebas in theſauris tuis ⁊ dice
bas. Quis veniet ad me. Ecce ego
inducā ſup te terrorē ait dn̄s deꝰ
exercituū ab oībus q̄ ſūt in circu
itu tuo ⁊ diſꝑgimini ſinguli a cō
ſpectu vr̄o. nec erit qui ɔgreget fu
giētes. Et poſt hec reūti faciā fugi
entes ⁊ captiuos filioꝝ ammō ait
dn̄s. Ad ydumeā. Hec dicit dn̄s
exercituū. Nūquid nō vltra ē ſa
piētia in theman. Perijt ɔſiliū a
filijs. Inutil̄ facta ē ſapiētia eoꝝ
Fugite in terga vtite. deſcēdite in
voraginē hītatores dedan. qm̄ ꝑ
dicōēꝫ eſau adduxi ſup eū tēpus
viſitacōis eiꝰ. Si vindemiatores
eius veniſſent ſup te nō reliq̄ſſent
racemū. ſi fures i nocte rapuiſſēt
qꝛ ſufficeret ſibi. Ego vero diſcoo
perui eſau. reuelaui abſcōdita eiꝰ
⁊ celari non poterit. Vaſtatū eſt
ſemē eius ⁊ frēs eiꝰ ⁊ vicini eius
⁊ non erit. Relinq̄ pupillos tuos
⁊ ego faciā illos viuere. et vidue
tue in me ſperabūt. qꝛ hec dic̄ dn̄s
Ecce quibꝰ nō erat iudiciū ut bi
berēt calicē bibētes bibēt et tu q̄ſi
innocēs relinq̄ris. Nō eris inno
cēs ſꝫ bibēs bibes. Quia ꝑ memet
ipſū iuraui dicit dn̄s qꝛ i ſolitudi
nē ⁊ in obprobriū ⁊ in deſertū et
in maledictōēꝫ erit boſra et omēs
ciuitates eiꝰ erūt in ſolitudies ſē
piternas. Auditū audiui a dn̄o et

legatus ad gētes miſſus ſū. Con
gregamini ⁊ venite ꝯtra eā ⁊ ꝯſur
gamus in p̄liū. Ecce eñ puulū de
di te in gētibꝰ ꝯtēptibilē inter hoī
nes. Arrogātia tua decepit te et ſu
perbia cordis tui q̄ habitas ī cauē
nis petre et apprehēdē niteris alti
tudinē collis. Cū exaltaueris qua
ſi aq̄la nidū tuū: inde detrahaȝ te
dicit dn̄s. Et erit ydumea deſerta
Oīs q̄ trāſibit p eā ſtupebit ⁊ ſibi
labit ſuper oēs plagas eius ſicut
ſubūſa eſt ſodoma ⁊ gomorra et
vicine eiꝰ ait dn̄s. Nō habitabit
ibi vir ⁊ nō incolet eā filius hoīs
Ecce quaſi leo aſcēdet de ſuperbia
iordanis ad pulcritudinē robuſtā
qꝛ ſubito currere faciā eū ad illaȝ
Et quis erit electus quē preponā
ei? Quis ē ſilis mei? Et quis ſuſti
nebit me? Et q̄s eſt iſte paſtor q̄
reſiſtat vultui meo? Propterea au
dite cōſiliū dn̄i qd̄ iniit de edom et
cogitacōnes eius q̄s cogitauit de
hītatoribꝰ themā. Si nō deiecerit
eos puuli gregis niſi diſſipauerit
cū eis habitaculū eoꝝ. A voce rui
ne eoꝝ cō mota eſt terra clamor ī
mari rubro auditus ē vocis eius.
Ecce quaſi aquila aſcēdet ⁊ euola
bit ⁊ expādet alas ſuas ſup boſrā
Et erit cor fortiū ydumee in die il
la q̄ſi cor mulieris pturiētis. Ad
damaſcū. Cōfuſa eſt emath ⁊ ar
fath qꝛ auditū peſſimū audierūt.
Turbati ſūt in mari p̄ ſolitudine
q̄eſcere non potuit. Diſſoluta ē da
maſcus v̄ſa eſt ī fugaȝ tremor ap
prehēdit eā Anguſtia ⁊ dolores te
nuerūt eā q̄ſi pturientē. Quō dere
liquerūt ciuitatē laudabilē vrbē
leticie? Ideo cadent iuuenes eiꝰ in

platteis eius ⁊ oēs viri prelij ꝯtice
ſcent in die illa ait dn̄s exercituū
Et ſuccendaȝ ignē in muro dama
ſci ⁊ deuorabit menia benadab.
Ad cedar ⁊ ad regna aſor q̄ pcuſ
ſit nabuchodonoſor rex babilōis
Hec dicit dn̄s. Surgite ⁊ aſcendi
te ad cedar ⁊ vaſtate filios orien
tis. Tabnacula eoꝝ et greges eo
rū capient pelles eoꝝ et oīa vaſa
eoꝝ ⁊ camelos eorū tollēt ſibi et
vocabūt ſup eos formidinē in cir
cuitu eius. Fugite abite vehemēt
in voraginibus ſedete qui habita
tis aſor ait dominꝰ. Iniit eñ ꝯtra
vos nabuchodonoſor rex babilo
nis ꝯſiliū ⁊ cogitauit aduſus vos
cogitacōnes. Cōſurgite ⁊ aſcēdite
ad gentē quietā ⁊ habitātē cōfi
denter ait dn̄s. Non oſtia nec ve
ctes eis ſoli habitabūt. Et erūt ca
meli eoꝝ in direpcōneȝ ⁊ multitu
do iumētoꝝ in p̄dā. Et diſpgā eos
in oēȝ vētū qui ſūt attōſi in comā
⁊ ex oī ꝯfinio eoꝝ adducaȝ interi
tū ſup eos ait dn̄s. Et erit aſor in
habitaculū draconū deſerta vſq;
in eternū. Nō manebit ibi vir nec
incolet eā filius hoīs. Qd̄ factū eſt
v̄bū dn̄i ad iheremiā ꝓphetā adū
ſus elam ī pricipio regni ſedechie
regis iuda dicens. Hec dicit dn̄s
exercituū. Ecce ego cōfringā arcū
elam ⁊ ſumā formidinē eoꝝ et in
ducaȝ ſup elā q̄tuor vētos a q̄tuor
plagis celi ⁊ vētilabo eos ī oēs vē
tos iſtos ⁊ nō erit gēs ad quā nō
pueniant pfugi elā. Et pauē faciā
elā coraȝ inimicis ſuis ⁊ ī ꝯſpectu q̄
rētiū aīaȝ eoꝝ. Et adducā ſup eos
malū irā furoris mei dic̄ dn̄s Et mit
tā pꝰ eos gladiū donec ꝯſumā eos

et ponā ſoliū meū in elā ⁊ ꝑdam
inde reges ⁊ pncipes ait dn̄s. In
nouiſſimis aūt diebꝰ reuti faciaꝫ
captiuos elā dic̄ dn̄s. ¶ Ca. l.
Verbū qđ locutꝰ ē dn̄s de ba
bilone ⁊ de terra caldeoꝝ in
manu ihcremie ꝓphe. Annūciate
in gētibꝰ et auditū facite. Leuate
ſignū. ꝑdicate ⁊ nolite celare. Di
cite. Capta eſt babilon. ꝯfuſus ē
bel. victus ē marodach. Confuſa
ſūt oīa ſculptilia eoꝝ. ſupata ſūt
ydola eoꝝ. Qm̄ aſcēdet cōtra eaꝫ
gēs ab aquilōe q̄ ponet terrā eiꝰ
in ſolitudinē et nō erit q̄ hītet in
ea ab hoīe vſqꝫ ad pecus. Et moti
ſūt ⁊ abierūt. In diebꝰ illis ⁊ i tē
pe illo ait dn̄s. veniēt filij iſrl̄ ipi
⁊ filij iuda ſil̄. Ambulātes et flē
tes ꝓperabūt ⁊ dn̄m deū ſuū q̄rēt
In ſyon interrogabūt viaꝫ. huc fa
cies eoꝝ venient et apponētur ad
dn̄m fedē ſempiterno qđ nulla ob
liuione delebit̄. Grex ꝑditꝰ factꝰ
eſt populꝰ meus. paſtores eoꝝ ſe
duxerūt eos. feceruntqꝫ vagari in
montibꝰ. De monte in collē trāſi
erūt. obliti ſūt cubil̄ ſui. Oēs qui
inuenerūt comederūt eos ⁊ hoſtes
eoꝝ dixerūt. Nō peccauimꝰ ꝓ eoqꝫ
peccauerūt dn̄o decori iuſtitie et ex
pectacōni prm̄ eoꝝ dn̄o. Recedite
de medio babilōis. de terra calde
orū egredimini et eſtote q̄ſi hedi
ante greges. Qm̄ ecce ego ſuſcita
bo ⁊ adducā i babilonē cōgrega
tioneꝫ gentiū mgnaꝝ de terra aq̄
lonis ⁊ preparabūtur aduſus eaꝫ
⁊ inde capiet̄. Sagitta eiꝰ q̄ſi viri
fortis interfectoris. non reuertet̄
vacua. Et erit caldea in ꝑdaꝫ. oēs
vaſtātes eā replebūtur ait dn̄s.

Qm̄ exultatis et magna loq̄mini
diripiētes hereditatē meā. qm̄ ef
fuſi eſtis ſicut vituli ſup herbā et
mugitis ſicut thauri. Cōfuſa eſt
mr̄ vr̄a nimis ⁊ adeq̄ta pulueri q̄
genuit vos. Ecce nouiſſima erit i
gentibꝰ. deſerta inuia et arēs ab
ira dn̄i. Nō ihabitabit̄. ſꝫ redigēt̄
tota in ſolitudinē. Oīs q̄ trāſibit
p babiloneꝫ ſtupebit ⁊ ſibilabit
ſup vniūſis plagis eiꝰ. Preparami
ni cōtra babilonē p circuitū. Oēs
qui intēditis arcū debellate eā. nō
pcatis iacul̄ qꝛ dn̄o peccauit. Cla
mate aduſus eā. Vbiqꝫ dedit ma
nū. Ceciderūt fūdamēta eiꝰ. deſtru
cti ſūt muri eius qm̄ vltio dn̄i eſt
Vlcōnē accipite de ea. Sicut fecit
facite ei. Diſꝑgite ſatoreꝫ de babi
lone ⁊ tenēteꝫ falcē in tpe meſſis
a facie gladij colūbe. Vnuſquiſ
qꝫ ad populū ſuū ꝯuertet̄ ⁊ ſingu
li ad terrā ſuā fugient. Grex diſp
ſus iſrl̄. leones eiecerūt eū. Primꝰ
comedit euꝫ rex aſſur. iſte nouiſſi
mus exoſſauit eū nabuchodono
ſor rex babilōis. Propterea hec dic̄
dn̄s exercituū deꝰ iſrl̄. Ecce ego vi
ſitabo regē babilōis ⁊ terraꝫ eius
ſicut viſitaui regē aſſur ⁊ reducā
iſrl̄ ad habitaculū ſuū. Et paſcet̄
carmelꝰ ⁊ baſan ⁊ i mōte ephra
im et galaad ſaturabit̄ aīa eius.
In diebꝰ illis ⁊ in tēpe illo ait do
minꝰ queret̄ iniq̄tas iſrl̄ ⁊ nō erit
⁊ pctm̄ iuda ⁊ non inuenient̄. qm̄
ꝓpitius ero eis quos reliquero.
Sup terrā dn̄antiū aſcēde ⁊ ſuper
habitatores eius viſita. Diſſipa
⁊ interfice que poſt eos ſūt ait do
minꝰ ⁊ fac iuxta oīa que ꝑcepi ti
bi. Vox belli i terra ⁊ ꝯtricō mag

Q̄uo cōfractus ē ⁊ ɔtritus malleꝰ
vniūſe terre. Q̄uo vſa ē in deſ̄tū
babilon in gētibꝰ. Illaqueaui te
⁊ capta es babilon et neſciebas
inuēta es ⁊ apprehēſa quī dn̄m ꝓ
uocaſti. Aperuit dn̄s theʒaurū ſu
um ⁊ ꝓtulit vaſa ire ſue. quī opꝰ
eſt dn̄o deo exercituū in terra cal
deoꝝ. Venite ad eā ab extremis
terre finibꝰ apite ut exeāt q̄ ɔcul
cēt eam. Tollite de via lapides ⁊
redigite ī aceruos ⁊ interficite eā
nec ſit quicq̄ꝫ reliquū. Diſſipate
vniūſos fortes eius deſcēdāt i oc
ciſionē. Ve eis qꝛ venit dies eoꝝ
tēpus viſitacōis eoꝝ. Vox fugiē
ciū ⁊ eoꝝ q̄ euaſerīt de terra babi
lonis ut annūtiēt in ſyon vlcōeʒ
dn̄i dei nr̄i vlcōeʒ tēpli eius. Annū
ciate in babiloneʒ plurimis oībꝰ
qui tēdūt arcū. Cōſiſtite adūſus
eam ꝑ gyrū ⁊ nullꝰ euadat. Red
dite ei ſcd̄m opus ſuum iuxta oīa
que fecit facite illi. qꝛ contra dn̄m
erecta ē adūſū ſāctū iſrl'. Idcirco
cadēt iuuenes eius in plateis eiꝰ
⁊ omēs viri bellatores eius cōtice
ſcēt ī die illa ait dn̄s. Ecce ego ad
te ſuꝑbe dicit dn̄s deus exercituū.
qꝛ venit dies tuus tēpus viſitacō
nis tue. Et cadet ſuꝑbus ⁊ corruet
⁊ nō erit q̄ ſuſcitet eū. Et ſuccēdam
ignē in vrbibus eius ⁊ deuorabit
oīa in circuitu eiꝰ. Hec dicit dn̄s
exercituū. Calūniā ſuſtinēt filij iſ
rahel ⁊ filij iuda ſimul. Omēs q̄ ce
perūt eos tenēt nolunt dimittere
eos. Redēptor eoꝝ fortis dn̄s exer
cituū nomē eius. Iuditio defendet
cauſā eoꝝ ut exterreat t'rā ⁊ ɔmo
ueat habitatores babilōis. Gla
dius ad caldeos ait dn̄s ⁊ ad ha
bitatores babilōis ⁊ ad ꝑncipes
et ad ſapiētes eius. Gladius ad
diuinos eiꝰ q̄ ſtulti erūt. Gladius
ad fortes illiꝰ q̄ timebūt. Gladiꝰ
ad equos eiꝰ ⁊ ad currus eius et
ad oē vulgus eiꝰ qd̄ ē in medio
eiꝰ et erūt q̄ſi mulieres. Gladius
ad theſauros eius q̄ diripiēt. Sic
citas ſuꝑ aq̄s eiꝰ erit et areſcent.
qꝛ terra ſculptiliū eſt ⁊ in portētis
gloriāt'. Propterea hītabūt draco
nes cū fatuis ficarijs ⁊ hītabūt in
ea ſtrucōes. Et nō inhabitabitur
vltra vſqꝫ in ſēpiternū nec extru
etur vſqꝫ ad generacōeʒ ⁊ genera
tionē. Sicut ſb̄uertit dn̄s ſodomā
⁊ gomorrā ⁊ vicinos eiꝰ ait dn̄s
Non habitabit ibi vir ⁊ nō inco
let eā filiꝰ hoīs. Ecce ꝑpl's veniet ab
aq̄lōe ⁊ gēs mag̃ ⁊ reges magni
ɔſurgēt a finibꝰ t're. Arcū et ſcutū
apprehēdēt crudeles ſūt ⁊ imiſericor
des. Vox eoꝝ q̄ſi mare ſonabit et
ſuꝑ eq̄s aſcēdēt ſic̄ vir patꝰ ad ꝑ
liū ɔtra te filia babilōis. Audiuit
rex babilōis famaʒ eoꝝ ⁊ diſſolu
te ſūt manꝰ eiꝰ. Anguſtia apprehē
dit eū: dolor q̄ſi ꝑturiētē. Ecce q̄ſi leo
aſcēdet de ſuꝑbia iordaīs ad pul
critudieʒ robuſtā. qꝛ ſbito currere
faciā eū ad illā. Et q̄s erit electus
queʒ ꝑponā ei. Quis em̄ ſilis mei
⁊ q̄s ſuſtiebit me. Et q̄s ē iſte pa
ſtor qui reſiſtat vultui meo. Pro
pterea audite cōſiliū dn̄i qd̄ mēte
ɔcepit adūſū babilonē ⁊ cogitaci
ones eiꝰ q̄s cogitauit ſuꝑ t'raʒ cal
deoꝝ. Niſi detraxerit eos ꝑuuli gre
gū: niſi diſſipatū fuerit cū ipſis ha
bitaculū eoꝝ. A voce captiuitatis
babilōis ɔmota ē t'ra ⁊ clamor in
ter gētes auditus ē. Ca. li.

Hec dicit dñs. Ecce ego ſuſci
tabo ſup babilonē ⁊ ſup hi
tatores eius qui cor ſuū leuauerīt
cont̄ me q̄ſi ventū peſtilentē ⁊ mit
tā in babilonē ventilatores ⁊ vē
tilabūt eā. Et demolient̄ terrā ei⁹
qm̄ venerūt ſup eā vndiqꝫ in die
afflictōis ei⁹. Nō tendat q̄ tendit
arcū ſuū ⁊ nō aſcēdet loricat⁹ No
lite pcē iuuenib⁹ ei⁹. īterficite oēz
militiā eius. Et cadēt interfecti in
terra caldeoꝝ. vulnerati in regiōi
bus ei⁹. Qm̄ nō fuit viduat⁹ iſrł
⁊ iuda a dño deo ſuo dño exerci
tuū. Terra aūt eoꝝ repleta ē deli
cto a ſcō iſrł. Fugite de medio ba
bilōis ut ſaluet vnuſquiſqꝫ aīaʒ
ſuā. Nolite tacē ſup iniq̄tateʒ eius
qm̄ tēpus vlcōnis ei⁹ eſt dño. vi
ciſſitudinē ipſe retribuet ei. Calix
aureus babilō in manu dñi: ine
briās oēm terrā. De vino eius bi
berūt gētes ⁊ ideo ꝯmote ſūt. Subi
to cecidit babilon ⁊ ꝯtrita ē. Vlu
late ſup eā. tollite reſinā ad dolo
rē ei⁹ ſi forte ſanet̄. Curauim⁹ ba
bilonē ⁊ nō eſt ſanata. Derelinq̄
mus eā ⁊ eam⁹ vnuſquiſqꝫ in ter
rā ſuā. Qm̄ puenit vſqꝫ ad celos iu
diciū ei⁹ ⁊ eleuatū eſt vſqꝫ ad nu
bes. Protulit dñs iuſtitias nrāſ.
venite ⁊ narrem⁹ in ſyon op⁹ do
mini dei nri. Acuite ſagittas ⁊ im
plete pharetras. Suſcitauit dñs
ſpiritū regū medoꝝ ⁊ cont̄ babilo
nē mēs ei⁹ eſt ut pdat eā. Qm̄ vl
tio dñi eſt vltio tēpli ſui. Sup mu
ros babilōis leuate ſignū. auge
te cuſtodiā. Leuate cuſtodes. pre
pate inſidias. qꝛ cogitauit dñs ⁊
fecit quecūqꝫ locut⁹ ē cont̄ hitato
res babilōis. Que hitas ſup aq̄s
mltas. locuples in theſauris. ve
nit finis tu⁹ pedał pciſionis tue
Iurauit dñs exercituū p aīaʒ ſuā
qm̄ replebo te hoībꝫ q̄ſi brucho ⁊
ſup te celeuma cātabit̄. Qui facit
terrā in fortitudine ſua. prepauit
orbē ī ſapiētia ſua ⁊ prudētia ſua
extēdit celos. Dāte eo voces. mul
tiplicātur aque in celo. Qui leuat
nubes ab extremo terre. fulgura
in pluuiā fecit ⁊ pduxit vētos de
theſauris ſuis. Stult⁹ fact⁹ ē oīs
hō a ſciētia. ꝯfuſus ē oīs ꝯflator ī
ſculptili. Quia mēdax eſt ꝯflatio
eius. nec eſt ſpūs ī eis. Vana ſūt
opa ⁊ riſu digna. in tpe viſitacō
nis ſue pibūt. Nō ſicut hec ps ia
cob. Quia q̄ fecit oīa ipſe eſt ⁊ iſrł
ſceptꝝ hereditatis ei⁹ dñs exerci
tuū nomē eius. Collidis tu mihi
vaſa belli ⁊ ego collidā ī te gētes
⁊ diſpdaʒ ī te regna. Collidā in te
equū ⁊ equitē eius ⁊ collidā in te
currū ⁊ aſcēſorē ei⁹ ⁊ collidā ī te
viꝝ ⁊ mulierē. Et collidā in te ſe
nē ⁊ pueꝝ ⁊ collidā in te iuueneʒ
et v̇ginē. Et collidaʒ in te paſtorē
⁊ gregē ei⁹ et collidā in te agrico
lā ⁊ iugales eius. Et collidā in te
duces ⁊ mgr̄atus ⁊ reddā babi
loni ⁊ cūctis hitatorib⁹ caldeoꝝ
omne malū ſuū q̄d fecerūt in ſyon
in ocul̄ vr̄is ait dñs. Ecce ego ad
te mōs peſtifer ait dñs qui corrū
pis vniūſaʒ terrā. Et extēdaʒ ma
nū meam ſup te ⁊ euoluā te de pe
tris ⁊ dabo te in montē cōbuſtio
nis. Et nō tollā de te lapidē in an
gulū ⁊ lapidē in fūdamēta. ſꝫ pdi
tus ī eternū eris ait dñs. Leuate
ſignū in terra clangite bucina in
montib⁹. Sāctificate ſup eā gētes

annūtiate ꝯtra illā regibus ara
rath mēni ⁊ aſcenē numerate ꝯtra
eā taphar. Adducite equū q̄ſi bra
chiū aculeatū. Sc̄ificate ꝯtra eaꝫ
gētes reges medie duces eiꝰ ⁊ vni
uerſos magiſtratꝰ eius. cūctāqꝫ
terrā poteſtatis eiꝰ. Et ꝯmouebit̄
terra ⁊ ꝯturbabit̄ ꝙ euigilauit
contra babilonē cogitacō dn̄i ut
ponat terrā babilonis deſ̄tā ⁊ in
habitabilē. Ceſſauerūt fortes ba
bilonis a p̄lio habitauerūt in p̄ſi
diis. Deuoratū eſt robur eorū et
facti ſūt q̄ſi mulieres. Incenſa ſūt
tabnacula eiꝰ. ꝯtriti ſūt vectes eiꝰ
Currēs obuiā currēti veniet ⁊ nū
tius obuiꝰ nūtiāti ut annūtiet re
gi babilōis ꝙ capta ē ciuitas eiꝰ
a ſūmo vſqꝫ ad ſūmū ⁊ vada pre
occupata ſūt Et paludes incēſe ſūt
igni ⁊ viri bellatores ꝯturbati ſūt
ꝙ hec dicit dn̄s exercituū deꝰ iſrl̄
Filia babilōis q̄ſi area tēpꝰ tritu
re eius. Adhuc modicū ⁊ veniet tē
pus meſſionis eiꝰ. Comedit me
deuorabit me nabuchodonoſor
rex babilōis. Reddidit me q̄ſi vas
mane Abſorbuit me q̄ſi draco. re
pleuit vētrē ſuū teneritudie mea
⁊ eiecit me. Iniq̄tas aduſū me et
caro mea ſup babilonē dicit ha
bitacō ſyon ⁊ ſāguis meus ſuper
habitatores caldee dicit iheruſalē
Propterea hec dicit dn̄s Ecce ego
iudicabo cauſā tuā ⁊ vlciſcar vlcō
nē tuā. Et deſ̄tū faciā mare eius et
ſiccabo venā eius. Et erit babilō
in tumulos habitacō draconum
ſtupor ⁊ ſibilꝰ eo ꝙ nō ſit habita
tor. Simul ut leones rugiēt excuci
ent comas veluti catuli leonū. In
calore eorꝫ ponā potus eorꝫ et ine

briabo eos ut ſopiant̄ et dormiāt
ſomnū ſēpitnū ⁊ nō ꝯſurgāt dic̄
dn̄s. Deducā eos q̄ſi agnos ad vi
ctimā ⁊ q̄ſi arietes cū hedis. Quo
modo capta ē ſeſach ⁊ ꝯp̄hensa ē
inclita vniūſe terre. Quō facta eſt
in ſtuporē babilō inter gētes. Et
aſcēdit ſup babilonē mare multi
tudie fluctuū eius opta eſt. Facte
ſūt ciuitates eius in ſtuporē terra
inhitabilis ⁊ deſ̄ta terra in q̄ nul
lus habitet nec trāſiet p eaꝫ filiꝰ
hoīs. Et viſitabo ſup bel in babilo
ne ⁊ eiciā qd̄ abſorbuerat de ore
eius ⁊ nō ꝯfluent ad eā vltra gē
tes. Siquidē ⁊ murus babilonis
corruet. Egredimini de medio eiꝰ
pp̄ls meus ut ſaluet vnuſquiſqꝫ
aīaꝫ ſuaꝫ ab ira furoris dn̄i. Et ne
forte molleſcat cor vr̄m et timea
tis auditū q̄ audiet̄ in terra. Et ve
niet in anno auditio et poſt hūc
annū auditio ⁊ iniq̄tas in terra ⁊
dn̄ator ſup dn̄atorē. Proptēa ec
ce dies veniūt ⁊ viſitabo ſup ſculp
tilia babilonis ⁊ oīs terra eius ꝯ
fundet̄ ⁊ vniūſi interfecti eius cadēt
in medio eius. Et laudabūt ſuper
babilonē celi ⁊ terre ⁊ oia q̄ in eis
ſūt. ꝙ ab aq̄lōe venient ei p̄dones
ait dn̄s. Et q̄uo fecit babilō ut ca
derent occiſi i iſrl̄: ſic de babilone
cadēt occiſi i vniūſa t̄ra. Qui fugi
tis gladiū venite nolite ſtare. Re
cordamini ꝓcul dn̄i ⁊ iheruſalem
aſcēdat ſup cor vr̄m. Cōfuſi ſumꝰ
qm̄ audiuimꝰ opprobriū. Operuit
ignominia facies nr̄as qm̄ venerūt
alieni ſup ſanctificationē domus
dn̄i. Propterea ecce dies veniunt
ait dominꝰ ⁊ viſitabo ſup ſculpti
lia eius ⁊ in omni terra eius mugi

et vulneratus· Si aſcēderit babilon in celū ⁊ firmauerit in excelſo robur ſuū· a me venient vaſtatores eius ait dñs. Vox clamoris de babilone ⁊ cōtritio mḡna de ẗra caldeoꝝ· qm̄ vaſtauit dñs babilonē ⁊ ꝑdidit ex ea vocē mḡnā ⁊ ſonabūt fluctꝰ eoꝝ q̄ſi aque mltē· Dedit ſonitū vox eoꝝ· q̄r venit ſup eā id eſt ſup babilonē predo Et apprehēſi ſūt fortes eiꝰ et emarcuit arcus eorū· q̄r fortis vltor dominꝰ reddēs retribuet. Et inebriabo pṙcipes eius ⁊ ſapiētes eiꝰ duces eiꝰ ⁊ mḡratus eiꝰ ⁊ fortes eiꝰ Et dormiēt ſomnū ſempiṫnū ⁊ nō expgiſcent̄ ait rex· dñs exercituū nomē eius· Hec dic̄ dñs exercituū Murꝰ babilonis ille altiſſimꝰ ſuffoſſiōe ſuffodiet̄ et porte eiꝰ excelſe igne ↄburētur ⁊ labores p̄ploꝝ ad nihilū ⁊ gentiū· in ignē erūt ⁊ diſpibūt· Verbū qđ p̄cepit iheremias ꝓpheta ſaraie filio nerie filij maaſie cū pgēt cū ſedechia rege in babilonē in anno q̄rto regni eius· Saraias autē erat pṙceps ꝓphie· Et ſcripſit iheremias omē malū qđ venturꝝ erat ſup babilonē in libro vno· oīa v̇ba hec que ſcripta ſūt con̄ babilonē· Et dixit iheremias ad ſaraiā· Cū veneris in babilonē ⁊ videris et legeris oīa v̇ba hec dices· Dn̄e tu locutꝰ es con̄ locū iſtū ut diſpderes eum ne ſit qui ī eo habitet ab hoīe vſq; ad pecus ⁊ ſit ppetua ſolitudo· Cūq; ↄpleueris legere librꝝ iſtū ligabis ad eū lapidē ⁊ ꝓicies illuꝫ in mediū eufraten ⁊ dices· Sic ſbmerget̄ babilon ⁊ nō cōſurget a facie afflictōnis quā ego adduco ſup eam ⁊ diſſoluet̄· Hucuſq; verba iheremie· Capitulū· lij·

Filius viginti ⁊ vnius anni erat ſedechias cū regnaē cepiſſet ⁊ vndecim annis regnauit in ihrl'm· Et nomē mr̄is eiꝰ amithal filia iheremie de lobna· Et fecit malū in ocul' dñi iuxta oīa q̄ fecerat ioachim· qm̄ furor dñi erat in iheruſalē ⁊ in iuda vſq;quo ꝓiceret eos a facie ſua· Et receſſit ſedechias a rege babilōis· Factū eſt autē in anno nono regni eiꝰ ī mēſe decimo decīa die menſis venit nabuchodonoſor rex babilōis ipſe ⁊ oīs exercitus eiꝰ adūſus ihrl'm ⁊ obſederūt eā ⁊ edificauerūt ↄtra eā municōes ī circuitu et fuit ciuitas obſeſſa vſq; ad vndecimū annū regni ſedechie· Menſe autē q̄rto nona die mēſ obtinuit fames ciuitatē ⁊ nō erāt alimēta populo terre· Et dirupta eſt ciuitas ⁊ oēs viri bellatores eiꝰ fugerūt· exierūtq; de ciuitate nocte p viaꝫ porte q̄ eſt inter duos muros ⁊ ducit ad ortū regis· caldeis obſidētibꝰ vrbē in giro ⁊ abierūt p viā que ducit in heremū· Perſecutꝰ ē aūt caldeoꝝ exercitus regē ⁊ apprehēderūt ſedechiaꝫ in deſerto qđ eſt iux̄ ihericho ⁊ oīs comitatꝰ eius diffugit ab eo· Cūq; apprehēdiſſent regeꝫ adduxerūt eū ad regeꝫ babilōis in reblatha q̄ eſt in terra emath ⁊ locutus eſt ad eū iudicia· Et iugulauit rex babilonis filios ſedechie ī oculis eiꝰ· ſꝫ ⁊ oēs pṙcipes iuda occidit in reblatha· Et oculos ſedechie eruit ⁊ vinxit eū ↄpedibꝰ· Et adduxit eū rex babilōis in babilonē et poſuit eū in domo

carceris vſqꝫ ad diē mortis eiuſ.
In mēſe autē quīto decima mēſis
ipſe eſt annus decimuſnonus na
buchodonoſor regis babilōis ve
nit nabuzardā pn̄ceps militie q̄
ſtabat corā rege babilonis in iher
uſalē ⁊ incēdit domū dn̄i ⁊ domū
regis ⁊ oēs domus iheruſalē ⁊ oēz
domū magnā igne cōbuſſit et to
tū murū ih̄r̄lm p circuitū deſtruxit
cūctus exercitus caldeoꝝ qui erat
cū magiſtro militie. De paupibꝰ
aūt ppl̄i ⁊ de reliquo vulgo qd̄ re
māſerat in ciuitate et de pfugis q̄
trāſfugerāt ad regē babilonis ⁊
ceteros de multitudīe trāſtulit na
buzardā pn̄ceps militie. de pau
peribꝰ vero terre reliquit nabuzar
dan princeps militie vinitores ⁊
agricolas. Colūnas qꝫ ereas que
erāt in domo dn̄i et baſes ⁊ mare
eneū qd̄ erat in domo dn̄i cōfrege
rūt caldei ⁊ tulerūt oē es eorū in
babilonē. Et lebetes ⁊ creagras ⁊
pſalteria ⁊ fialas ⁊ mortariola et
oīa vaſa erea q̄ in miſterio fuerāt
tulerūt ⁊ ydrias ⁊ thimiamateria
⁊ urceos ⁊ pelues ⁊ candelabra ⁊
mortaria ⁊ cyatos. Quotq̊t aurea
aurea ⁊ quotq̊t argētea argētea
Tulit magiſter militie colūnas
duas ⁊ mare vnū ⁊ vitulos duo
decī ereos q̄ erāt ſub baſibꝰ quas
fecerat rex ſalomon in domo dn̄i.
Non erāt pōdus eris omniū vaſo
rū hoꝝ. De colūnis aūt decē ⁊ octo
cubiti altitudinis erāt in colūna
vna ⁊ funiculus duodecī cubitoꝝ
circuibat eā. Porro groſſitudo eiꝰ
q̄tuor digitoꝝ ⁊ intriſecꝰ caua erāt
⁊ capitella ſup capitella ſup vtrā
qꝫ erea. Altitudo capitelli vniꝰ qn̄

qꝫ cubitoꝝ ⁊ retiacula ⁊ malag̃na
ta ſup coronā ī circuitu oīa enea.
Et fuerūt malag̃nata nonagītaſex
dependētia ⁊ oīa malag̃nata cētū re
tiaculis circūdabātur. Et tulit ma
giſter militie ſaraiā ſacerdotē pmū
⁊ ſophoniā ſacerdotē ſecūdū et tres
cuſtodes veſtibuli. Et de ciuitate tu
lit eunuchū vnū qui erāt pꝑoſitꝰ
ſup viros bellatores ⁊ ſeptē viros
de hiis q̄ videbāt faciē regis q̄ in
uenti ſūt in ciuitate et ſcribā pn̄ci
pē militū qui pbabat tyrones et
ſexaginta viros de ppl̄o terre q̄ in
uēti ſūt in medio ciuitatis. Tulit
aūt eos nabuzardā magiſter mi
litie ⁊ duxit eos ad regē babilōis
in reblatha ⁊ pcuſſit eos rex babi
lōis ⁊ interfecit eos ī reblatha ī terra
emath. Et trāſlatꝰ ē iuda de terra
ſua. Iſte ē ppl̄s quē trāſtulit nabu
chodonoſor ī anno ſeptīo iudeos
tria milia ⁊ viginti tres. In āno octa
uodecīo nabuchodonoſor trāſtu
lit de ih̄r̄lm aīas octigētas triginta
duas. In āno viceſimotertio nabu
chodonoſor trāſtulit nabuzardan
mgr̄ militie aīas iudeorū ſeptigē
tas q̄dragītaqn̄qꝫ. Oēs g̊ aīe q̄tu
or milia ſexcēte. Et factū ē in triceſi
moſeptimo anno trāſmigracōnis
ioachī regis iuda duodecīo men
ſe viceſimaquinta menſis eleua
uit euilmerodach rex babilonis
ipſo anno regni ſui caput ioachī
regis iude ⁊ eduxit eū de domo car
ceris ⁊ locutus eſt cum eo bona. Et
poſuit thronum eius ſuper thro
nos regum qui erant poſt ſe in ba
bilone ⁊ mutauit veſtimenta car
ceris eius ⁊ comedebat panem co
rā eo ſemp cūctis diebꝰ vite ſue.

Et cibaria eius cibaria ꝑpetua da
bātur ei a rege babilōis ſtatuta
ꝑ ſingulos dies vſq; ad diez mor
tis ſue cūctis diebus vite eius.

¶ Explicit iheremias ꝓpheta.
¶ Incipiūt lamētacōnes ei⁹
que cynoth hebraice inſcri
būtur. ¶ Capitulū p̄mū.

ET factū eſt poſtq̄ i
captiuitatē redact⁹
eſt iſrahel ⁊ iheruſa
lē deſerta ē ſedit ihe
remias ꝓpheta flens
⁊ planxit lamentacōne hac in ihe
ruſalē ⁊ amaro aīo ſuſpirans et
eiulās dixit. Aleph. Quō ſe
det ſola ciuitas plena ppl'o Facta ē
quaſi vidua dn̄a gentiū. princeps
ꝓuinciarū facta eſt ſub tributo.
Beth. Plorās plorauit i no
cte ⁊ lacrime ei⁹ i maxillis ei⁹. Nō
eſt qui cōſolet̄ eā ex oībus caris
eius. Oīs amici ei⁹ ſpreuer̄t eaʒ
et facti ſunt ei inimici. Gymel.
Migrauit iudas ꝓpt̄ afflictōeʒ
⁊ multitudinē ſeruitutis Habita
uit inter gētes nec inuenit reqēʒ.
Oēs pſecutores ei⁹ apprehēderūt
eam inter anguſtias. Deleth.
Vie ſyon lugēt eo q̄ nō ſint q̄
veniāt ad ſollēnitateʒ Oēs porte
ei⁹ deſtructe. ſacerdotes ei⁹ gemē
tes. Virgines eius ſqualide ⁊ ip
ſa oppreſſa amaritudine. He.
Facti ſūt hoſtes ei⁹ in capite et
inimici eius locupletati ſūt. Quia
dn̄s locut⁹ eſt ſup eā ꝓpt̄ multitu
dinē iniq̄tatū ei⁹. Paruuli ei⁹ du
cti ſūt in captiuitatē an̄ faciem tri
bulantis. Vau. Et egreſſus
eſt a filia ſyon oīs decor ei⁹ Facti
ſūt principes ei⁹ velut arietes. non
inuenientes paſcua ⁊ abierūt abſ
q; fortitudine an̄ faciē ſubſeq̄ntis
Zay. Recordata eſt ihrl'm
dieꝝ afflictōis ſue et p̄uaricacōis
oīm deſiderabiliū ſuoꝝ q̄ habue
rat a dieb⁹ antiq̄s cū caderet po
pul⁹ eius i manu hoſtili et nō eēt
auxiliator. Viderūt eā hoſtes ⁊ de
riſerunt ſabbata eius. Heth.
Peccatū peccauit ihrl'm. ꝓpterea
inſtabilis facta eſt. Oēs q̄ glorifi
cabāt eā ſpreuerūt illā. q2 viderūt
ignominiā ei⁹. Ipa aūt gemens
⁊ ꝯūſa retrorſuʒ. Toth. Sor
des ei⁹ in pedib⁹ eius. nec recorda
ta eſt finis ſui. Depoſita eſt vehe
mēter nō hn̄s cōſolatorē. Vide
dn̄e afflictōeʒ meaʒ. qm̄ erect⁹ eſt
inimicus. Ioth. Manū ſuaʒ
miſit hoſtis ad oīa deſiderabilia
eius. q2 vidit gentes igreſſas ſā
ctuariū ſuuʒ de quib⁹ p̄ceperas ne
intrarēt in eccl'iaʒ tuam. Caph.
Oīs popul⁹ eius gemēs ⁊ querēs
panē. Dederūt p̄ciosa queq; pro
cibo ad refocillādā aīaʒ. Vide do
mine ⁊ ꝯſidera qm̄ facta ſū vilis.
Lamech. O vos omnes qui
trāſitis per viam attendite ⁊ vi
dete ſi eſt dolor ſicut dolor meus.
Qm̄ vindemiauit me ut locut⁹ ē
dn̄s in die furoris ſui. Mem.
De excelſo miſit ignē in oſſibus
meis ⁊ erudiuit me. Expandit re
the pedib⁹ meis. cōuertit me retror
ſū. Poſuit me deſolatam tota die
merore ꝯfectā. Nun. Vigila
uit iugū iniq̄tatū meaꝝ in manu
eius. ꝯuolute ſūt ⁊ impoſite collo
meo. Infirmata eſt virtus mea.